

fit ad tertiā expo³. nō est falsum. q̄ r̄ aīō. Et si arguitur
 ficatē dīr aliq̄s hō: q̄ tu nō es aliq̄s hō: negat p̄ia: qz ista nō
 est 3ª exponēs (ex quo) ly hō i expo¹ nō stat distributīe: s̄
 ista ē 3ª exponēs: tu aliq̄s hō nō es: vñ ille p̄uertunt: ate dīr
 aliq̄s hō: r̄ tu dīr aquolīz hōie: ille ē p̄uertunt tu differē ab
 aliquo homīe: r̄ ate dīr quilibz hō. ¶ 2^a p̄. Nihil dīr ab ali
 q̄ illud differat ab hōie: r̄ tñ aliq̄d dīr ab ali qd nō dīr ab
 homīe. p̄ pars sic arguit. oē qd dīr ab ali dīr ab hōie. q̄ nī
 bīl dīr ab ali q̄ illud dīr ab hōie (p̄z p̄ia) ab exposita ad
 vñā suarū exponētīū. aīō ē v̄ez: vt p̄z i ductīue: q̄ r̄ aīō. 2^a
 ps ē arguit. nā hoc dīr ab ali qd nō dīr ab hōie demōstrando
 lapidē (p̄bat) hoc ē: r̄ aīō qd nō dīr ab hōie ē: r̄ hoc nō ē ani
 mal qd nō dīr ab hōie. q̄ r̄. p̄z p̄ia: ab exponētīb⁹ ad expo
 sitū. aīō ē v̄ez: q̄ r̄ aīō: qz p̄dicto^m 3^a exponētīe ē fals. s̄. hoc
 est aīō qd nō dīr ab hōie. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ cor^m. q̄ glibz
 hō dīr ab asīno q̄ ē hō: r̄ nō glibz hō dīr ab asīno q̄ ē hō. p̄z:
 qz dato q̄ reltū referat in p̄^a i^m terīz hō: r̄ in 2^a i^m terīz asī
 no. S̄ ē ē p̄cedit: q̄ glibz hō dīr ab asīno q̄ ē r̄u^m: r̄ nō glibz
 hō dīr ab asīno q̄ ē rudibīlis: supposito q̄ reltū referat
 in p̄^a istū terīz asīno: r̄ in 2ª istū terīz hō. Itē p̄cedit: q̄ g
 libz hō dīr ab asīno q̄ dīr ab hōie: r̄ tñ glibz hō dīr ab asīno:
 q̄ nō dīr ab hōie (dato) q̄ reltū referat in p̄^a istū terīz asī
 no. r̄ in 2ª illū terīz hō: quo p̄cesso p̄ia nō valet: glibz hō
 dīr ab asīno q̄ nō dīr ab homīe: tu es hō. q̄ tu dīr ab asīno
 q̄ nō dīr ab hōie: qz relatiū i aīte refert illū terīz hō: r̄ in
 p̄te refert istū terīz asīno de necēitate: s̄ bene seq̄tur: q̄
 tu dīr ab asīno q̄ nō dīr ab hōie. ¶ 3^a p̄. Al. dīr a. b. r̄ tñ. a. nō
 est a. a. b. r̄ pono q̄. a. sit vñ p̄uct⁹: r̄. b. numer⁹ duoz hōiz
 r̄. a. nō est aliud a. b. qz. b. nō ē aliqd: nec ē ē alia a. b. qz. a.
 nō ē aliq̄: s̄ q̄. a. dīr a. b. (p̄bat) a. ē. r̄. b. ē. r̄. a. nō est. b. q̄. a.
 dīr a. b. (p̄z p̄ia) ab exponētīb⁹ ad expositū. Et si arguit
 sic. a. dīr a. b. q̄. a. ē dīrens a. b. p̄cedo p̄ia: r̄ p̄iam: si ly dīrens
 teneat p̄cipialr: si at nōialr: negat p̄ia: qz ex isto seq̄tur: q̄. a.
 est aliud a. b. r̄ ita nō icōuenit q̄. a. ē dīrens a. b. r̄ idē. a. nō est
 dīrens a. b. tenēdo i p̄^a ly dīrens p̄cipialr: r̄ i fa nōialr. ¶ Ex
 ista p̄ne seq̄tur: q̄. a. ē nō idē. b. r̄ tñ. a. nō ē aliq̄ a. b. fa ps est
 p̄bata (r̄ p̄mā declaro) a. nō est idē. b. r̄. a. ē. q̄. a. ē nō idē. b.
 p̄z p̄ia: anegatīna de p̄dicato finito ad affīr^m de p̄dicato i
 finito cū debito medio. aīō ē verū: q̄ r̄ aīō (r̄ l̄) ex nulla il
 larū. a. dīr a. b. a. ē nō idē. b. sequat aliq̄ istaz. a. ē aliud a. b.
 a. est alia a. b. dīstīctū: tñ bñ seq̄tur: q̄. a. ē aliud: vel alia a. b. r̄
 hoc p̄cedit: q̄. a. ē aliqd vel aliq̄: r̄. b. ē aliqd vel aliq̄: r̄. a. nō
 est. b. q̄. a. est aliq̄ vñ alia a. b. p̄z p̄ia: ab exponētīb⁹ ad expo
 sitū: s̄ ista. a. est aliud a. b. sic exponit. a. ē aliqd: r̄. b. ē aliqd:
 r̄. a. nō ē. b. Dec vñ. a. dīr a. b. exponit sic. a. ē. r̄. b. ē. r̄. a. nō ē
 b. ly nō idē aut nō p̄prie exponit sic nō ly hō: vel nō lapis.
 ¶ 4^a p̄. Quilibz hō ē aliq̄ ab asīno: r̄ tñ nullus hō ē ali⁹ ab
 asīno. p̄ ps p̄z: tā exponibīlī q̄ i ductīue. 2^a vñ declarat: qz
 si aliq̄s hō ē alius ab asīno. q̄ aliq̄s hō ē ali⁹ hō ab asīno. p̄z
 p̄ia: qz ly ali⁹ ē adiectīuū illi⁹ termī hō: quo p̄cesso seq̄tur q̄
 asīn⁹ ē hō. p̄z p̄ia qz qñ aliq̄ cōparant in vno 3°: oīz illud 3^m
 verificari de quolibz illoz: vt si for. est magis alb⁹: q̄ pla.
 oīz quēlibz istoz eē albus. ¶ Ex ista p̄ne seq̄tur: q̄ tu differē
 a asīno: r̄ tu nō es aliud ab asīno: r̄ tñ tu nō es ali⁹ ab asīno:
 qz alr tu eēs asīn⁹: bec. n. tu es ali⁹ ab asīno: sic exponit: tu
 es tu: r̄ asīn⁹ es tu: r̄ tu nō es asīn⁹. ¶ Intelligēdū tñ q̄ sic
 ly aliq̄s p̄t iterdū eē adiectīuū oblig casus: vt alias patuit
 in ista: for. ē aliq̄s istoz: ex q̄ nō seq̄tur: q̄ for. est aliq̄s for. vel
 aliq̄s hō istoz: ita in q̄libet istarū: tu es ali⁹ ab asīno: aliq̄s
 hō ē ali⁹ ab asīno p̄t ly asīn⁹ eē adiectīuū isti⁹ termī asīno:
 recti ab eo: r̄ tñ nō seq̄tur: q̄ aliq̄s hō sit ali⁹ hō ab asīno: bec
 enī. tu es alius hō ab asīno: sic exponit tu es hō: r̄ asīn⁹ ē hō
 mo: r̄ tu nō es asīn⁹: s̄ ista: tu es alius ab asīno: sic exponit:
 tu es aliq̄s: r̄ asīn⁹ ē aliq̄s: r̄ tu non es asīn⁹. r̄ notanter po
 no ly aliq̄s apte p̄dicatī: vt denotet masculīnū gen⁹: qz alr
 illa p̄pō eēt. vñ: tu es ali⁹ a berta: si exponeret p̄pōnes de

scōo adiacēte aut per terminū trāscendentem.

Ad primū p̄cedo: q̄ tu es qdlibet vel differens a
 quolibet: ex quo nō sequit^r: qz nihil est
 aliqd: vel differēs a quolibet qn tu scis illud: s̄ solū sequit^r
 q̄ nihil ē aliqd qn tu es illud: vel dīrens aquolibz: qz signū
 vñ ibidē nō cadit sup totū dīstīctū: vt alias patuit. Ubi
 aut ponere relatiū bñ caderet supra totū dīstīctū: ideo
 ista ē falsa: tu es oē qd est aliqd vel dīrens aquolibet: sic ali
 as p̄cessus ē: q̄ oīs hō vel asīnus ē hō: nō tñ oē qd ē hō vel
 asīnus ē hō. ¶ Ad 2^m p̄cedo: q̄ tu dīr aquolibet: r̄ ab illo
 dīr. ex quo nō sequit^r: q̄ aquolibet dīr: qz relatiū stat de
 termīate sicut suū aīō i clusū in ly qdlibet: iō solū sequit^r
 q̄ ab aliquo tu dīr. ¶ Ad tertiū p̄cedo p̄ia: r̄ p̄ia: p̄ p̄ia:
 p̄te ate dīr aliqd: r̄ tñ cad arg^m: ate dīr aliqd: q̄ tibi ē nō idē
 aliqd: negat p̄ia: qz arguit aterio nō distributo ad eūdem
 distributū: s̄ solū sequit^r: q̄ tibi aliqd nō est idē: sicut supra
 dictū est: q̄ tertiā exponēs illius nō est bec: tu nō es aliqd
 sed ista: tu aliqd nō es: in q̄ ly aliqd stat determinate: nō ob
 stāte q̄ sit p̄dicatū. ¶ Ad q̄rtū nego quālibet istarū: tu nō
 dīr ab asīno: tu nō dīr ab asīno: nec seq̄tur: tu dīr ab asīno: r̄
 a. erit asīn⁹. ergo tu differēs ab. a. qz comparatiū gradnē
 nō distribuit absolute: s̄ in respectu ad positīuū: qz nō seq̄
 tur: tu es albiōr asīno: r̄. b. ē asīn⁹. ergo tu es albiōr. b. qz me
 diū dbuit eē hoc. b. ē asīn⁹ alb⁹. ita ly dīr nō distribuit abso
 lute: s̄ in p̄paratiōe ad mēsurā alteri⁹ extremi: eo q̄ nō est
 alietas vel dīrens: nisi iter entia s̄l existētia: iō minor debuit
 esse ista. b. erit qñ tu eris: que negat. Et cū dīr B vñ dīr dī
 strībuit p̄ oī asīno q̄ ē: ergo illū vñ dīr distribuit p̄ asīno
 qui erit. negat p̄ia: qz si tu: r̄ oīs asīnus ē: oīs asīn⁹ ē: qñ tu
 es: s̄ si si tu r̄ oīs asīn⁹ erit: oīs asīnus erit qñ tu eris: iō bec
 p̄pō: tu dīr ab asīno: exponit absolute sic: tu es r̄ asīnus ē:
 r̄ tu nō es asīn⁹: s̄ bec: tu dīr ab asīno: sic exponit: tu eris
 r̄ tñ asīn⁹ erit: r̄ tñ tu nō eris asīn⁹. Et notāter (dico) p̄mo
 tūc: qz ista p̄ia nō valet: tu eris r̄ aīxps erit: r̄ tu nō eris an
 tēps. q̄ tu differēs ab aīxpo: qz aīō est verū r̄ p̄ia fals: s̄
 2ª exponēs debuit eē illa. tūc aīxps erit: nō tenēdo ly tunc
 demōstratiue sed red^u vel relatiue. 2° dico tunc erit asīnus:
 r̄ non tūc asīn⁹ erit: qz nō seq̄tur: tu eris: r̄ tūc albū erit: r̄ tunc
 tu nō eris aliq̄ albū: q̄ tu differēs ab albo: qz posito q̄ mul
 ta alba sint: r̄ nunq̄ post hoc erit aliq̄ albū: est aīō verū: r̄
 p̄ia falsū: ideo fa exponēs debuit eē ista: tūc erit albū: r̄ si
 cut dico de futuro ita de p̄terito. Ex q̄b⁹ seq̄tur: q̄ ista p̄ia nō
 valet tu fuisti: r̄ tūc adā fuit: r̄ tu nō fuisti adā: q̄ tu differēs
 bas ab adā: tu eris: r̄ tūc aīxps erit: r̄ tu nō eris aīxps: q̄ tu
 differēs ab aīxpo. Et B supposito q̄ illi termī adā: aīxps:
 sint singulāria nōiata: r̄ nō sig⁹: qz dato q̄ adā fuerit tecū
 r̄ q̄ qñcūq̄ tu fuisti: ille nō fuit adā: vel ante vel post: aīō
 est verū: r̄ p̄ia falsū: p̄istī dica^m de aīxpo: r̄.

¶ Prima pars principalis.
Rigesimum nonū soph⁹. Tñ ve
 rū ē cui falsū p̄tra
 di^r: q̄ soph⁹ sit falsū. arguit. Aliqd nō ve
 ruz ē cui falsū p̄dicat. q̄ nō tñ verum ē cui
 falsū p̄dicat (p̄z p̄ia) qz ex cuiuslibz expo
 nentis p̄dictorio seq̄tur p̄dictoriūz expositi:
 aīō arguit. aliqd nō verū est: r̄ cuiuslibz vero falsū p̄dicat. q̄
 aliqd nō v^m ē cui falsū p̄dicat. p̄z p̄ia: ab vno p̄uertibili ad
 reliquū ex q̄ relatiū stat distributīue referēs illū terminū
 verū: aīō aut p̄z de se. ¶ 2° sequit^r. q̄ tñ sūt tres p̄pōnes
 vere: q̄ru nullā est. a. dato q̄ q̄tuor sint oēs p̄pōnes vere
 q̄rū. nullā est. a. sed arguit q̄ nō: qz si tñ sūt tres p̄pōnes
 vere quarū nullā ē. a. ergo nō plures q̄ tres sūt p̄pōes ve
 re quarū nullā est. a. r̄ p̄ia ab exposita ad vñā suarū expo
 nentīū: sed p̄ia est falsū qz suū p̄dictoriū est v̄ez. s̄. plures
 q̄ tres sūt p̄pōes vere q̄rū nullā est vera: qz q̄tuor sūt p
 positiones vere p̄ casuz: r̄ q̄tuor sūt plures: q̄ tres quaz

arg^m nulla est. a. ¶ 3° sequit^r q^d tñ veruz vel falsuz ē ppō. p3: q^d ois ppō ē vā vel falsa: aliter. n. nō pbat^r sophisma: s3 ois ē falsuz: q2 aliqd nō verū vel falsuz ē ppō. g^o non tñ verū vl falsuz ē ppō. p3 oia: q2 aīs est dīctoriū scōe exponētis istius termi verū vel falsuz est ppō: sed aīs arguit sic: fal3 est ppō. g^o aliqd non verū vel falsuz est ppō. g^o non tñ verū vel falsuz est ppō. p3 oia: aperte disiuncti ad totū disiunctū. aīs ē verū. g^o 2° sequēs: vel sic. aliqd verū vel falsū est ppō: g^o aliqd nō verū vel falsuz est ppō. p3 oia: q2 falsū 2 non verū ouertunt. vel saltē non verū ē supius ad falsū.

arg^m ¶ 4°. Data veritate sophismatis seq^r veritas h3 ppōnū: tñ nō ois hō est risibilis. p^o cise sicut ē significat aliqua illa ruz demōstratis illis: de^o est: chymera ē: solū verū erit veruz: q2 oē risibile ē nō ois hō: 2 q^dlibet illarū significat sicut est: 2 oē verum erit verū. S3 q^d q^dlibet istarū sit falsa arguit: seq^r tur. n. tñ nō ois hō ē risibilis. g^o nō ois hō est risibilis. p3 2°. ab exclusiua ad suū piacens: s3 ois est falsū. g^o 2 aīs. Itēz si p^o cise sicut ē significat aliqua illarū: 2 h^o chymera ē: ē aliq^d illarū. g^o p^o cise sicut est significat bec ppō chymera est: qd est falsuz. deide aliud auero erit verū. g^o non tñ verū erit vez aīs arguit: q2 hoc erit verū: demōstrādo istā: tñ non es: 2 B est vel erit aliud a vero. g^o 2°.

Ad oppositum

arguit sic: oē cui falsuz dicit ē verū. g^o tñ verū est cui falsuz dicit. p3 oia ab vlī ad suā exclusiua de terminis trāspōsitis: aīs ē verū: ergo 2 ois: quod est sophisma.

Circa

dicta bec sit p^oma 3°. Solū exclusiue affirmatiue p^omi ordinis rīdet vlīs secū ouertibilis (p3 qm) bec est falsa: tñ homo nō ē asin^o: 2 bec ē vera: ois asin^o nō ē homo: q^d ista exclusiua sit falsa: manifestuz est: q2 scōa exponēs est falsa. s. q^dlibet non hō ē asinus. Itē dicit p^omi ordinis: qm bec exclusiua est vera hō tñ ē aīal: 2 bec vlīs ē falsa: omē aīal ē homo. semp. n. in exclusiua: 2 vlīs: termini debent p^oslr supponere: q^dliter nō ē hic: q2 in vlī ly aīal stat distributiue: 2 ly hō p^ouse tñ: sed in exclusiua taz ly homo quā ly aīal stat determinate: q2 dictio exclusiua non h3 vim p^ofundēdi p^ouse tñ. vel distributiue: nisi p^oducatur exclusiua p^omi ordinis. s. q^d p^oponit^r subiecto. ¶ 2° 3°. Aliqua est exclusiua affirmatiua p^omi ordinis: cui corrunder ppō secū ouerti bilis de terminis trāspōsitis: s3 nō ppō vlīs (patz de ista) ne cessario tñ homo ē risibilis: q^d bec sit exclusiua affirmatiua notū est. q^d sit p^omi ordinis. p3: q2 dictio exclusiua p^oponit^r subiecto: 2 q^d sibi corrunder vna ppō secū conuertibilis de terminis trāspōsitis manifestū est: q2 h^o sibi respondet. s. ne cessario oē risibile est hō: q^d aut bec nō sit vlīs manifestum est: q2 cuiuslib3 vlīs singularis numeri subiectuz supponit mobilr: sed subiectū hui^o supponit imobilr: q2 nō seq^r: ne cessario oē risibile est hō: s3 est risibilis. g^o necōio s3 est ho mo: cū aīs sit verū: 2 sequēs falsuz. ¶ 3° 3°. Aliq^d est exclu siua affirmatiua p^omi ordinis: cui^o dictio exclusiua ē pus ter min^o. p^oabilis: 2 tñ sibi nō rīdet aliq^d vlīs de terminis trans pōsitis. p3 de ista. tñ necōio hō ē risibilis. si enī aliqua sibi vlīs rīdet videt^r eē vna istarū: oē necessario risibile ē hō: oē risibile necōio ē homo: oē risibile ē homo necōio: nō ali qua triū p^omissarū rīdet sibi: q2 exclusiua est vā: 2 q^dlibet il larū vlīs est falsa. nō ē 4° sibi rīdet: q2 ly necōio: aut te netur in sensu diuiso: 2 sic illa est falsa: sicut aliq^d p^ocedētuz: vel in sensu cōposito: 2 sic nō ē ppō vlīs: s3 modalis de sen su cōposito. ¶ Ex ista 3° ne sequit^r: q^d aliq^d sunt due exclu siue affirmatiue p^omi ordinis p^oslr supposito: omnino quarū p^obatio incipit a nō exclusiuis: 2 vna est vera: 2 alia falsa (patet de istis) tñ hō est risibilis: tñ homo necōio est risibilis. p^oma est vera: 2 scōa falsa: p^oma nō tñ ē modalis: et secūda ē modalis. ¶ 4° 3°. Quilib3 exclusiue affirmatiue p^o mi ordinis: cui^o p^obatio icipit a nō exclusiōis remoto signo mobili i sensu cōposito aliqua vlīs directe vel idirecte cō

uertibiliter rīdet: ista 3° p3 iductiue. Et notāter dico dire cte vel indirecte: q2 h^o tñ ens necessario est ens: nō p^ot ha bere vlēz directe: q2 sua vlīs directe sūpta: nō p^ot esse alia q^d illa: omne ens necessario est ens: sed bec est falsa. In directe aut dabit^r illa: omne necessario ens est ens: similr tñ homis est asin^o: nō h3 vlēm directā: q2 bec ē falsa exclu siua exīte vera. s. omnis asinus est hominis: sed bec respon det sibi indirecte: cūz sit vniuersalis alterius. s. tñ aliqd cu ius est asinus ē homo. Itē ista: tñ asinus est hominis: non est exclusiua illius vniuersalis: cuiuslibet hominis est asi nus: sed illus idirecte: oē ens hominis est asinus. ¶ Cōtra obiectō huic exclusiue: tñ hoc instās erit instās nō respondet aliq^d vlīs: quia si aliqua sibi respondet maxime videt^r hoc: oē instans erit hoc instās: sed hoc nō: quia bec vlīs est falsa: 2 exclusiua vera (probat^r) q^dz hoc instās erit instās: 2 nihil aliud ab hoc instāti erit instans (2 pono) q^d a. b. erunt duo instātia hore future. Et arguit sic: si aliud ab. a. instāti erit instans: videt^r q^d b. sed hoc nō: q2 b. nunq^d erit simul cūz. a. ideo nunq^d erit aliud ab. a. instāti. ¶ Itēz icipiat. a. esse p positionem de p^osenti. s. hoc instans p^osens: 2 b. per remotio nez de p^osenti videlicet in hora futura: 2 nihil incipiat eē qd nō sit. a. vel b. vel pars ei^o: isto posito: huic exclusiue tñ. a. incipit esse: nō respōdet aliqua vniuersalis: q2 si sic maxie videtur illa: omne incipiens esse ē vel incipit esse. a. sed hoc non: q2 bec vniuersalis est fasa (vt liquet) q2 b. incipit esse: 2 nō est. a. nec incipit esse. a. ista autē exclusiua est vera: qm a. incipit esse: 2 nihil aliud ab. a. icepit esse: quia si aliud ab a. incepit esse: videtur esse. b. S3 cōtra. b. nō est aliud ab. a. nec icepit esse aliud quā. a. tamen nō possit esse simul cum a. ¶ Breuiter respōdet ad vtrūq^d: q^d quelibet istaruz ex clusiuaruz est falsa. 2 ad probationez: negatur cōsequētia: nec arguitur ab exponētibus ad expositā: q2 nō exclusiōis nō debet exponi per notāz aīctatis sed infinitantis: vt tñ homo erit: 2 nihil non homo erit. Et l3 vbi nō est termin^o ampliatiuus nō est magna differētia inter uotāz aīctatis 2 infinitationis: tamen est magis differētia cū termino: vel verbo ampliatiuo (vt patuit) ideo illa tñ hoc instans: erit instans: debet sic exponi: hoc instās erit instans: 2 nihil nō hoc instans erit instās. Alia vero: tñ. a. incipit esse: exponit sic. a. incipit esse: 2 nihil non. a. incipit esse: modo cōtinue se cunda exponens est falsa. vt patet: g^o 2°.

Ad p^omū

negō istā. Aliqd nō verū ē cui falsuz dicit: q^d sic resoluit^r: B est cui falsuz cō tradit^r: 2 hoc ē aliquid non veruz: modo ille due demon stratie repugnant. Et ad argumentū: aliquid non veruz est: 2 cui libet vero falsuz cōtradit^r. ergo aliquid nō verū ē: cui falsuz cōtradit^r. negatur oia: quia relatiuū nō refet illum terminū verū: sed istuz terminū aliquid nō verū: ideo stat determinate significans q^d aliq^d non verū ē: 2 illi q^d nō est verū falsuz dicit^r: qd negat^r. ¶ Ad 2° pcedo q^d tñ sunt tres ppōnes v^o: q^d rū vna est. a. q2 oēs ppōes v^o q^d rū vna ē. a. sūt tres: 2 sequēter pcedo q^d nō plures q^d tres sūt ppōnes v^o: vere: quarū nulla est. a. 2 nego illā: plures q^d tres sunt ppō nes vere: quarū nulla est. a. 2 tunc ad argumentū: quatuor sunt ppōnes vere: 2 quatuor sunt plures q^d tres: quarū nul la ē. a. ergo 2°. negatur p^osequentia: q2 relatiuū in antecede te refert illuz terminuz tres ppōnes 2 in p^osequēte illū ter minū p^opositiōes vere: ideo ista p^opositio deberet sic resol ui: ille sunt ppōnes vere quaruz nulla est. a. 2 iste sunt plu res q^d tres. g^o plures q^d tres sunt ppōnes vere: quarū nulla est. a. p^osequentia bona: s3 p^omissē repugnāt. ¶ Ad 3° pcedo q^d tñ vez vel flm ē propō: si totū disiunctū ē subm. Et ad eundē inte^o negat^r illa: aliqd non vez vel falsuz ē ppō (2 ad p^obationē) negat^r oia q2 arguit apte disiuncti ad totūz disiunctū deterioratū sig^o negatio. deide cūz arguit aliqd ve ruz vel falsuz ē propō. g^o aliqd nō vez vel flm ē ppō (nega

Risio

Ad p^om^o argu^m

Ad 2°

Ad 3°

tur pñā) nec ab inferiori ad suū supi⁹ ē bonuz argu^m nisi ce-
tera sint paria: mō ly flm. 2° loco ppo^m nō distribuit i ante:
et i pñte distribuit. Si vero pma ps disiuncti ē subm (nega-
tur illa) tñ vez vel flm ē propō: qz equalitē isti false: tantū
vez ē ens: qz vel flz ē ppo cuius vlis h ē: oē ens qd vel flz
ē ppo ē vez: qd negatur. Et tūc ad rōez omnis ppo ē vera
vel falsa. g tantū vez vel flm ē ppo: negat pñā: nec arguit
ab vli ad suā exclusiua nisi totuz disiunctū fuerit subiectū.

Ad 4^m ¶ Ad 4^m. nego istā propositionē: rātū non omnis homo ē
risibilis: et ad pbatōez: omne risibile ē non omnis homo:
ergo et. negatur pñā: nec arguit ab vli ad suā exclusiua: qz
ista vlis affirmatiua: et exclusiua negatiua: cui nō rñdz vlis
p primā pñem: sed exclusiua illius vniuersalis ē h: tantum
ens non omnis homo ē risibilis: quā ego cōcedo: sicut istaz
vlez. Consimiliter negat illa: pñe sicut ē significat aliq
illaruz: nec sequit: quelibet illaz significat sicut ē. ergo et.
qz hec non ē vlis illius exclusiue: s3 ista qualitercūqz signi-
ficat aliq illaz ē sic ē: qd negat. ¶ Et si qrit exclusiua illi⁹
qlibet istaz significat sicut ē: de illa: tñ significas sicut ē:
ē aliqua illoz. et ex hoc (dico) q si ille duc: deus ē: chy⁹ est:
essent omnes propositiones foret concedēdū: qz pñe sicut
ē significat aliqua ppositio: et tñ nō pñe sicut ē significat ali-
qua ppositio: nec sequitur pñe sicut ē significat qlibet pposi-
tio. ergo qlibet ppositio ē vera: tñ bene sequit pñe sicut ē
significat aliq ppositio. ergo qlibet ppo ē vera: nec seqt:
pñe sicut ē significat h ppo. ergo pñe sic ē significat ali-
qua propō: qz arguit ab inferiori ad suū superi⁹ distributie.
¶ Ad aliam vero pñem: soluz vez erit vez: cōcedo istā:
et nego hāc: aliud auero erit vez: et ad argumētū negat pñe
quētia: qz ex quo ly vez supponit distributie p vero quod
ē vel qd erit: o3 qz sumat i minori cū illa suppōe: isto modo
hoc erit vez: et hoc ē vel erit aliud ab eo qd ē vel erit vez:
et illa ē falsa pro qualibet parte: si. n. hoc ē aliud ab illo qd ē
vli quod erit vez. ergo hoc nō ē illud quod ē vel quod erit
vez. Et si hoc erit aliud ab illo qd ē vel qd erit vez. ergo ali-
quādo hoc nō erit illud: quod ē vli qd erit vez: mō vtrumqz
pñs est falsū: p3 pñā: ab exposita ad vnam suarū expo^m.

p^m cor^m ¶ Ex his pmo seqt: qd vez erit aliud a vō: nō tñ aliud a vō
erit verū. fa ps patuit: et pma pbat. nā verū erit falsū. g tūc
verū erit aliud auero. Et si arguit sic: hoc erit aliud auero
demonstrādo illā: tu non es: et hoc erit verū. g hoc erit aliud
ab hoc: negat pñā: qz ly aliud dū pcedit vbi distribuit ab-
solute: s3 cū sequit verbū distribuit p cōparationē ad istās
ideo minor debuit eē illa: hoc tūc erit verū: qd negat. Et si
dicit in hac ppoē: hoc erit ois hō: ly ois distribuit absolute
et nō limitare ad aliq istās. g p idē ly aliud: negat pñā: et h
ppter diuersitatē nāruz. vñ ly aliud semp ē ps subiecti: vel

2^m cor^m ¶ 2° sequit: qz verū erit nō verū: nō
tñ nō verū erit verū (pñā pars p3) qz veruz erit falsuz. fa
pars arguit. qz si aliqd nō verū erit verū. g aliqd qd nō est
vel erit verū erit verū: qd implicat pñem: et dicit de nega-
tione ifinitate sicut de ly aliud qd cū pcedit verbuz distri-
buit absolute: cū aut seqt distribuit p cōparationē ad istās
cū sit et semp pars subti vel pñem. Et pñr pcedit qz albū
erit nō albū tñ aliqd non albū erit albū: aliqd currēs erit nō
currēs: nō tñ aliqd nō currēs erit currēs. nec seqt hoc erit
currēs: et hoc ē vel erit nō currēs. g aliqd nō currēs erit cur-
rens: qz minor debuit eē ista: et hoc est vel erit aliqd qd non

3^m cor^m ¶ 3° sequit: qz nullus nō clericus potest
esse papa. tñ aliquis laycus pōt esse papa. pma ps pbat: qz
si aliquis nō clericus potest eē papa. g aliq qui non est vel
pōt esse clericus pōt esse papa: qd est falsū: qz quicunqz pōt
esse papa ille potest eē clericus. fa pars p3: qz hic pōt eē pa-
pa: demonstrādo vñū laycū: et hic ē vel pōt esse laycus: g et.

4^m cor^m ¶ 4° sequit: qz tñ monachus potest esse papa: et tñ multi
non monachi erūt papa. fa ps p3: et pma arguitur: qz mona-

chus pōt esse papa: et nihil nō monachus pōt eē papa. si. n. ali-
quid nō monachus pōt esse papa. g aliqd qd nō est: nec po-
test eē monachus: potest eē papa: pcedit tñ qz papa pōt eē
non monachus: nec sequit: tu potes eē nō monachus: et tu
potes eē monachus. g tu potes eē nō tu: qz note alietatis et
ifinitatis cū sequitur hoc verbū pōt siml cū eo immobili-
terminū distributū: cū aut pcedit distribuit mobilr. Et si
dicit signū vle a parte post mediāte hoc verbo potest non
imobilitat. g nec nota alietatis vel ifinitatis. negat pñā: et
hoc ideo: qz sunt talis nāe: vñ in tali ppoē: ois hō nō cur-
rit: non imobilitatur ly hō aliquo mō. et tñ in ista differens
ab hoie nō est homo: imobilitatur ly homine a nota differē-
tie vna cum negatione.

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimū

soph^a. Tu vides
quēlibz hoiez pter

for. (et pono) qz tu non videas for. et imedia-
te post hoc videbis ipsum: et qz iam videas
quēlibz hominē: qui non ē for. et imedia te an-
te instās pñs fuit ita qz tu vides quēlibet
hoiez. isto posito arguit qz soph^a sit falsuz:

qz si iam tu vides quēlibz hominē pter for. et nō imedia te an-
instās pñs fuit ita qz tu vides quēlibet hoiez pter for. g
tu icipis videre quēlibz hoiez pter for. p3 pñā: ab exponēti-
bus ad expositā. pñs ē falsū: g et añs: nō minor (supposito)
qz ante hoc imedia te vidisti for. g maior est falsa: quē
soph^a. S3 qz pñs sit falsuz arguit: nā sequit: tu icipis vide-
re quēlibz hoiez pter for. g tu nō icipis videre for. p3 pñā: ab
exposita ad vñā suarū exponētiū: qz seqt gnālir: ois hō pter
for. currit. g for. nō currit: sed pñs est ptra casuz: g et añs.

¶ 2°. Tu vides quēlibet hoiem pter for. ergo ois hō pter
for. videt ate. p3 pñā: ab actiua ad suaz passiua (deinde) qz
exponētes añtis iferūt exponētes pñtis. seqtur. n. tu nō vi-
des for. g for. nō videt ate. et seqt: tu vides oēs hoiem aliū
a for. g ois hō ali⁹ a for. videt ate: sed istud pñs ē falsuz. vñ
arguit: ois hō pter for. videt ate: berta ē hō nō for. g berta
videt ate: pñs ē falsū (ponēdo) cū toto casu: qz nullā mulie-
rez videas. g et añs ē falsuz (et p3 pñā) qz seqt gnālir: ois
hō pter for. currit: plato ē hō. nō for. g plo currit. ¶ 3° pono
cū toto casu: qz pariformiter te habeas cū plone: sicut posi-
tuz est de for. et sequit qz tu videas quēlibet hoiez pter for-
tez et platonē: qz tu nō vides for. nec platonē: et vides quēli-
bz hoiez: qui nec ē for. nec pla. s3 pñs est falsū (qz sequitur)
tu vides quēlibet homiez pter for. et platonē. ergo qui-
libet homo pter for. et platonē videtur ate. ergo gli-
bet homo nō for. et plato videt ate (p3 pñā) ab exponētib⁹
ad vñā suarū exponētiū: sed pñs est falsuz: qz sequit: qlibet
hō nō for. et plato videt ate: sed for. est hō nō for. et plato. g
for. videt ate. pñs est contra casuz. ¶ 4°. dato qz iam vide-
res for. et platonē: cū residuo casus (sequit) qz tu vides quē-
libet hoiem pter añxpm (p3) qz tu non vides añxpm: et vi-
des quēlibet hoiem nō añxpm: quo cōcesso sequit: qz aliqua
est exceptiua pñia que nō repugnat sue piacenti: qz ambo
ista sunt vera: tu vides quēlibet hoiem: tu vides quēlibet
hominē pter añxpm. Item pono oppositū casus. s. qz tu vi-
deas for. et nullū aliū masculū (quo admisso) sequit: qz
tu nō vides aliquē hominē pter for. et pñr qz nullus hō pter
for. videt ate: sed hoc est falsuz: qz ex illo sequit: qz tñ for.
videt ate: tñqz ab exceptiua negatiua ad suaz exclusiua affir-
matiua modo ista exclusiua est falsa: qz aliquid non for. vi-
detur ate. s. berta vt suppono cum toto casu.

Ad oppositū

arguitur. Tu nō vides for. et vides
quēlibz hoiez nō for. g tu vides quē-

Circa libet hominem pter for. (p3 pñā) ab exponentibus ad ex-
positum. añs est verū. g et añs: qd est sophisma.
predicta sit hec pma pñe. Aliqua est exceptiua

propria cuius terminus aquo fit exceptio: ita immobiliter
distribuitur in preiacente sicut in exceptiua. patet de ista:
tu incipis scire omnem propositionem preter. a. ubi ly propo-
sitionem supponit immobiliter virtute dictionis exceptiue:
et in preiacente sua virtute illius verbi incipit. licet g ly pro-
positionem non habeat nisi vna suppositionem: h3 tamē duplices
imobilitate vna a verbo inceptions: et alia a ditione exce-
ptiua. ¶ Secunda. Aliqua est exceptiua propria cuius pbatio
non incipit a nota exceptionis (p3 de ista) omnis homo videt
omne hominem preter sor. que est exponibilis virtute signi vli-
et non dictionis exceptiue (l3) enī istius: omnis homo preter
sor. currit: subiectū distribuit immobiliter: et ex hoc nullus
sit q̄ritatitatis: tamen illius omnis homo videt omne ho-
minem preter sor. subiectū distribuitur mobiliter: et est alicu-
ius q̄ritatitatis. s. vniuersalis affirmatiua: cui respondent alie
propositiones q̄ritatitatis: q̄ritatitatis hec est indefinita: homo videt omne ho-
minem preter sor. et hec singularis: tu videns omnes homines
preter sor. ¶ Tertia. Sicut omnis exceptiua primi ordinis ē
exceptiue pbanda sic. nulla secundi ordinis est exceptiue in-
ferenda: voco exceptiua primi ordinis ista: cuius pbatio inci-
pit a nota exceptionis vel suū dictionis: vi omnis homo preter
sor. currit: non omnis homo preter sor. currit. et exceptiua secu-
di ordinis voco ista: cuius pbatio incipit ab alio termino q̄ a
dictione exceptiua: vt omnis homo videt omne hominem preter sor.
tu incipis scire omnem propositionem preter. a. (p3) enī q̄ pme excepti-
ue exceptibiliter pbanda: alie vero per alia signa. Et sic ali-
qua exceptiua propria est vniuersalis: vel indefinita: vni-
uersaliter vel indefinite probabilis: ita aliqua exceptiua
propria est exclusiua: et aliq̄ reduplicatiua exclusiue redupli-
catiue: vt redup. pbatibilis: vt tñ omnis homo preter sor. currit
plato in q̄stuz hō est omne animal preter irrationale. ¶ Ex
conclusionē sequitur: q̄ aliqua exceptiua propria est secundi or-
dinis: cuius quilibet singularis est primi ordinis (patet de
ista) omnis hō est omne risibile preter sor. q̄ ē si ordinis (vt
p3) et q̄libz talis. Iste hō ē oē risibile preter sor. ē pmi ordinis.
¶ 4^a. Aliq̄ ē exceptiua pmi ordinis cuius pbatō ē exceptiua
si ordinis (p3 de ista) omnis hō preter sor. videt omne asinū preter
brunellū: est enī pmi ordinis (ex quo) pbatio incipit a dictione
exceptiua: et eius pbatō ē si ordinis. s. omnis hō videt omne asinū pre-
ter brunellū (ex quo) pbatio incipit a signo vli: et etiā cōce-
dit: q̄ aliq̄ exce^{ma} propria ē si ordinis cuius pbatō ē exceptiua p-
pria pmi ordinis (p3 de ista) tñ hō ē oē risibile preter sor. h est
si ordinis (ex q̄) pbatio incipit a dictione ex^{ma} h vō q̄ est sua pre-
iacēs: hō ē oē risibile preter sor. ē pmi ordinis (ex quo) pbatio
incipit a ditione exceptiua. ¶ Ex predictis sequitur pmo
q̄ aliqua est exceptiua affirmatiua proprie: que non est ali-
cuius sue exponentis illatiua (patet de ista) omnis homo
videt omnes homines preter sor. h. n. ē propria: q̄ illud aquo
fit exceptio stat p̄fute distributiue: et ps extra capta ē terius
inferior ad illud aquo fit exceptio: et q̄ h nō sit alie sue expo-
nētis illa manifestus ē: q̄ pbatio illius nō incipit a dictione
exceptiua: sed a signo vli. ¶ Intelligēdū q̄ nulla est exce-
ptiua propria: nisi pars extra capta sit terminus inferior ad
illud aquo fit exceptio: non tamē semp in q̄lz exce^{ma} propria
illud aq̄ fit exceptio stat p̄fute distributiue: q̄ h est propria: nō
omnis hō preter sor. currit: sicut suū dictionis: et tñ ly homo
nō distribuit generaliter. tñ si aliq̄ exceptiua ē exponibilis
p se ipsam: ratione dictionis exceptiue: siue sit affirmatiua:
siue negatiua: ista nō ē propria nisi illud aquo fit exceptio sit
distributiue. ¶ 2° seq̄. q̄ licet exceptiue nullius q̄ritatitatis nō
respōdeat quersio: tñ exceptiue q̄ritatitatis sunt p̄prie quertende
(pma ps p3) q̄ nulla istaz h3 aliq̄ quertentes: omnis hō preter
sor. currit. nullus hō preter sor. currit. 2^a. vō ē euidēs: q̄m q̄li-
bet illaz est quertenda simplr: nullus hō videt omne homi-
nē preter sor. aligs hō videt omne hominem preter sor. h vō omnis
homo videt omnem hominem preter sor. non soluz potest

querti p accidēs in ista: vidēs oēs homines preter sor. est hō: sed
et in ista exclusiua: tñ vidēs oēs hominem preter sor. ē hō.

Ad primū

cōcedo q̄ tu incipis videre omnem hominem preter sor. ē hō. Ad p^m
ter sor. fin q̄ argumētū pbatit (et ad im argu^m
probationē) tu incipis videre quēlz homines preter sor. q̄ tu nō in-
cipis videre sor. negat p̄ia: nec arguit ab exposita ad vna
sua ex^{ma} (ex quo) ista p̄pō nō ē p̄bada rōne dictionis ex-
ceptiue: s3 vtute istius vbi incipit: nec arg^m asili (t3) q̄ ista pro-
positio tu incipis videre oēs homines preter sor. ē exceptiua si
ordinis. iste at exceptiue sunt pmi ordinis: omnis hō preter sor. cur-
rit: tu vidēs oēs homines preter sor. ¶ Ex quaz pma sing. q̄ p. cor^o
sor. nō currit: et ex secūda: q̄ tu nō vidēs sor. ¶ Contra h tu dis- obiectō
fers ab omni homine preter q̄ ate (nō probat) ratione isti
termini differt. ergo nec ista: tu incipis videre omnem hominem
preter sor. d3 p̄bati rōne isti termini incipit (p3 p̄ia) asuffi-
ciēti similitudine: aī ē nōndū: q̄ alr i ēēt flā rōe se exponētis
fle. s. omnis homo preter te ē: cum ex ista sequat te non esse.
¶ Rīdēt cōcedo ista esse falsā: et si arguitur sic. tu non dīs Rīsto
ate: et tu differs ab oī homine non te vel alio ate: q̄ tu dīs ab oī
homine preter q̄ ate: negat p̄ia: s3 hī segtur: q̄ ab oī homine preter q̄
ate tu dīs: q̄ multū dīt ab alia: cū ista sit exceptiua p̄pā p̄i
mi ordinis: et nulli q̄ritatitatis: et alia sit exceptiua p̄pā alicui
q̄ritatitatis. s. singularis. Ubi at istud vbi dīt ēēt p̄m terius i
situ: et pbatio isti fieri nō posset: d3 incipit and exceptiōis: ver-
bigra: tu nō dīs nisi ab asino: istud vbi dīt nō pbat i p̄pō
ne negatiua: nec ē i dictione illi: q̄ h ē incongrua. tu dīs
nisi ab asino: cū ly nisi nō excipiat nisi i p̄pōne negatiua. iō
ista p̄pō exceptiue pbat: isto mō tu dīs ab asino: et tu non
dīs and asino: q̄ tu nō dīs nisi ab asino: q̄ cōcedit sic q̄lz pre-
missaz. Et si arguit: tu nō dīs nisi ab asino: q̄ tu dīs precise
ab asino: vel p̄cise ab asino dīs (negat p̄ia) et cōcedit: q̄ tu
nō dīs nisi ab asino: tñ tu dīs acapra (ex quo) n. ista exce-
ptiua ē ipropria: tu nō dīs nisi ab asino: nulla illaz excepti-
ua (d3) seq̄. ista tñ negat: anullo nisi ab asino tu dīs: sicut
illa: p̄cise ab asino tu dīs. ¶ Ad scōz tu vidēs quēlibet ho- Ad 2^m
minem preter sor: q̄ omnis homo preter sor. videt ate (negat
p̄ia) nec arguit ab actiua ad suā passiua: q̄ passiua aītis ē
ista: quīlz hō preter sor. videtur ate: et actiua p̄ntis ē ista: tu
vidēs omnes homines preter sor. q̄ in actiua et passiua termi-
ni debent p̄similiter sp supponere: taz quo ad supposita: q̄
quo ad supponem. deinde nego q̄ ex^{ma} aītis inferant
exponentes p̄ntis: q̄ aītis sic exponitur: tu non vidēs sor. et
vidēs quēlibet hominem non sor. p̄ntis vero sic exponitur: sor.
non videt ate: et omnis hō non sor. videtur ate (mō p3) q̄ illa
p̄ia non valet tu vidēs quēlibet homines non sor. ergo omnis hō
non sor. videt ate: cū in p̄nte distribuitur ly hō pro vtroq̄
sexu: et in aīte pro masculino tñ. ¶ Intelligēdū q̄ notan Nōbile
ter exposui p negationē infinitantē: et non p notā alietatis:
q̄ non segtur. a. instās erit: et nullū aliud instans ab. a. erit.
q̄ nullū instās preter. a. erit. A. incipit esse: et nihil aliud ab. a. in-
cipit esse: q̄ nihil preter. a. incipit esse: q̄ aītis est vez: et p̄ntis fal-
sum (vt patuit) in alio sophate: cum iste exceptiue quertā
tur cū huiusmodi exclusiuis: tñ. a. incipit esse: tñ. a. instās
erit instans. ¶ Ad 3^m dico breuiter negando illā: tu vidēs Ad 3^m
omnem hominem preter sor. et platonem: q̄ scōa exponens ē
falsa: tu vidēs omnem hominem non sor. et platonem: sicut
et ista: omnis homo nō sor. et plato videtur ate: vtp3: per ex-
ponentes: h tñ conceditur: omnis homo non sor. vel plato
videt ate. ¶ Ad 4^m concedo: q̄ tu vidēs quēmlz hominem Ad 4^m
preter antexpm: nec est verum illud dictū antiquoz: q̄ q̄-
libet exceptiua propria repugnat sue preiacenti: fin q̄ ver-
ba sonant: q̄ h est vera: omne aīal preter antexpm est aīal:
et ē suū preiacens. ideo nō repugnant: s3 illud verū est i ex-
ceptiuis negatiuis. in affirmatiuis vero: cum constātia par-
tis ex capte: sequit oppositū preiacentis: vt omnis hō preter sor.
currit: et sor. est homo: ergo nō omnis homo currit: ergo tē.

Deinde ad aliud admissio casu: cecido quilibet istarum: tu non vides aliquem hominem propter sortem, nullus homo propter sortem, videtur atque. Ex quibus non sequitur: quod tamen sortem, videtur atque: sed bene: quod tamen sortem, est aliquis homo qui videtur atque, quod semper exceptio et exclusio sua: termini debet supponere pro eodem vel pro eisdem precise, illius autem exclusio tamen sortem, videtur hec est exceptio: nihil propter sortem, videtur. Item non sequitur: nullum animal propter homines intelligit: quod tamen homo intelligit quod animal est verum: et prius falsum: sed bene sequitur quod tamen homo est animal intelligit: istius vero exclusio: tamen homo intelligit: hec est exceptio: nihil propter hominem intelligit: que est falsa: sic ista exclusio, etc.

Prima pars principalis.

Ad dragesimum

p. arg^m

primū sophisma
Sortem inquantum homo est animal: quod sophisma sit falsum arguitur sic: sortem inquantum homo est animal: ergo sortem inquantum homo est animal: ab inferiori ad suum superius affirmatiue absque impedimento: quod si aliquid est impedimentum videtur quod non reduci^o impediat ratione immobilitatis quam inducit in terminum immediate sequente. sed sub isto termino homo contingit descendere. ergo non stat immobiliter. probatur autem: quod sequitur: sortem inquantum homo est animal: et isti sunt omnes homines. ergo sortem inquantum iste homo vel ille homo est animal: et sic de singulis: sed illud prius est falsum. scilicet sortem inquantum homo est animal: cum ex isto sequitur: quod si aliquid est sub illud est animal: et per prius: animal est falsum: quod est sophisma. scilicet sortem inquantum homo est animal. etc.

2. arg^m

ro. vtrum ly animal stet mobiliter vel immobiliter: non immobiliter: quod generaliter ab inferiori ad suum superius apte predicati dictio reduplicatiua precedere est bonum argumentum: nam bene sequitur: sortem inquantum homo est animal. ergo sortem inquantum homo est corpus: et est substantia: et est ens. si mobiliter: ergo contingit descendere: sed quilibet descendere prius est falsum: quod quilibet talis est falsa: sortem inquantum homo est illud: et illud animal: et est quilibet talis: sortem inquantum homo est iste homo vel iste homo: vel sic de singulis. sic hec aditionalis: si aliquid est homo: illud est iste homo: vel iste homo: vel sic de singulis. quoniam huiusmodi conditionalis animal est necessarius: et prius contingens. etc.

3. arg^m

Si sortem inquantum homo est animal: ergo per idem sortem inquantum homo est risibile. per prius: quod homo est risibile. per prius: et non homo est animal: sed prius est falsum: quod si sortem inquantum homo est risibile. ergo si aliquid est homo illud est risibile. sed: omne prius stat esse sine suo posteriori: sed prius est homo quod risibile: quod prius generaliter est subiectum sua possessione. ergo stat homines esse sine risibili: et per prius oppositum istius prius stat cum ante. ergo illa prius non valet: aliquid est homo. ergo illud est risibile: quod enim omne prius stat esse sine suo posteriori per philosophum in postpredicamentis. capitulo de priori dicente. prius esse illud aquo non reuertitur subsistendi prius. etc.

4. arg^m

Si sortem inquantum homo est animal hoc est: quod sortem est homo: et si aliquid est homo illud est animal: sed non sequitur per idem. quod ysocheles inquantum ysocheles habet tres angulos equales duobus rectis: quod ysocheles est ysocheles: et si aliquid est ysocheles illud habet tres angulos equales duobus rectis. deinde sic se habet homo et sensibile: ita ysocheles ad tres angulos duobus rectis. ergo si est verum quod homo inquantum homo est sensibilis: sic ysocheles inquantum ysocheles habet tres angulos equales duobus rectis: sed oppositum istius dicitur Aristoteles. per posteriorum. scilicet quod ysocheles non inquantum ysocheles sed inquantum triangulus habet tres angulos equales duobus rectis.

Ad oppositum

arguitur sic. sortem est homo: et sortem est animal: et si aliquid est homo illud est animal. ergo sortem inquantum homo est animal. et prius ab exponetibus ad expositum. animal est verum: ergo prius: quod est sophisma.

p. 2

Circa

predicta sit hec prima. Aliqua reduplicatio est alicuius quantitatis: et aliquid nullius est quantitatis (prima pars per prius) de istis: quilibet homo inquantum homo est animal: aliquis homo inquantum homo est animal: quoniam prius est verum et per particularis: remoto vero signum reduplicatiue est indefinitum. Sophisma autem est propositio singularis. per prius (per prius de istis) inquantum sortem est homo: sortem est animal: inquantum sortem est homo: sortem non est asinus: non enim. vtrum cuius quantitatis sint. ex quo non reduplicatiue procederet tota propositio: sic enim exclusiuarum et exceptiuarum: aliquid sunt alicuius quantitatis: et alique nullius vtrum per prius in duobus procedentibus sophisma

tib^o: ita in proposito. Ex ista nonne sequitur. quod aliqua reduplicatiua est reduplicatiue probabilis: et aliquid non (primum per prius) de reduplicatiua nullius quantitatis: ac et de reduplicatiua alicuius quantitatis: cuius prius terminus est non reduplicatiue: vbi gratia: hec: inquantum sortem est homo: sortem est animal: sic exponitur: sortem est homo: et si sortem est homo: sortem est animal. hec vero: sortem inquantum homo non est asinus: sic exponitur: sortem est homo: et si sortem est homo: sortem non est asinus. Item hec singulari tu inquantum homo est risibilis: sic exponitur: tu es homo: et si aliquid est homo illud est risibile. hec autem: tu inquantum homo non est asinus: sic exponitur: tu es homo: et si aliquid est homo: illud non est asinus. per prius per correlari per prius de istis: omnis homo inquantum homo est risibilis: aliquis homo inquantum homo non est asinus: quoniam prima est exponibilis ratione signi veris: et per est resoluenda ratione termini exponetis determinate. etc.

Altera pars principalis. Ex ista nonne sequitur. quod aliqua reduplicatiua (patet) quod non sequitur in prima figura. omne animal est albus: sed omnis homo inquantum homo est animal. ergo omnis homo inquantum homo est albus. etiam in secunda figura non sequitur: omne animal est albus: nullus homo inquantum homo est albus. ergo nullus homo inquantum homo est animal. Item nec sequitur in tertia figura: omne animal est albus: omne animal inquantum animal est sensitivum. ergo omne sensitivum inquantum sensitivum est albus. Ubi tamen vtrique premissarum est reduplicatiua: sequere conclusio reduplicatiua. verbi gratia: omnis homo inquantum homo est sensitivus: omne risibile inquantum risibile est homo. ergo omne risibile inquantum risibile est sensitivum. imo in prima figura si maior est reduplicatiua et non minor potest inferri conclusio reduplicatiua. nam bene sequitur: omne animal inquantum animal est albus: omnis homo est animal. ergo omnis homo inquantum homo est albus: sed maior est impossibilis. sicut etiam bene sequitur: omnis homo necessario currit: tu es homo. ergo tu necessario curris: sed non sequitur: omne corpus mouetur: hoc necessario est corpus: ergo hoc necessario mouetur.

Tertia conclusio: nota reduplicatiue tenta non conuertitur cum seipsa specificatiue tenta (patet) quia hec propositio: sortem inquantum animal est coloratus est vera reduplicatiue tenta: quia sortem est animal: et si aliquid est animal illud est coloratus. Specie autem tenta est falsa: quia per ipsam denotatur: quod sortes sub ratione animalis est coloratus: quod est falsum: quia si sortes sub ratione animalis est coloratus: ergo in ratione seu diffinitione animalis includitur color: quod est falsum. Similiter hec est vera: ens inquantum ens est subiectum meum tenedo ly inquantum specificatiue: quia ens sub ratione entis est subiectum meum: sed reduplicatiue est falsa: quoniam ex ista sequitur: quod omne ens est subiectum meum: quod est falsum: interdum vero talis propositio redditur vera: siue ly inquantum teneatur reduplicatiue: siue specificatiue: vt homo inquantum homo est risibilis: medicus inquantum medicus est sanatus. Quando ergo ly inquantum tenet specificatiue: tunc est determinatio subiecti. quando vero tenet reduplicatiue tunc est determinatio predicati: et hoc intendebat Aristoteles primo priorum dicens. quod reduplicatio semper tenet se a parte predicati.

Quarta conclusio. Propositio reduplicatiua siue sit alicuius quantitatis: siue nullius: nullam omnino recipit peruersionem. patet: quod non sequitur sortes inquantum homo est animal. ergo animal inquantum homo est sortes: nec sequitur nullus animal inquantum homo est sortem. igitur nullus sortes inquantum homo est animal. etiam non sequitur: inquantum sortem est: homo est. ergo inquantum homo est: sortes est. cuiuslibet istarum consequentiarum antecedens est verum: et consequens falsum. vt patet assignando suum contradictorium. Ex predictis sequitur primo: quod aliqua inquantum conueniunt disconueniunt. probatur. hec inquantum conueniunt disconueniunt de monstratis sortem. et plone: et si sunt aliquid. ergo etc. maior declarat: nam si conueniunt cum sunt eiusdem speciei spali: et si hec conueniunt disconueniunt. ergo etc. probatur minor: nam si si conueniunt sunt: et si hec sunt: si sunt multa: et si sunt multa disconueniunt: ergo apud ad ultimum: si si conueniunt disconueniunt. consilium procedit quod aliquid inquantum sunt ea

de3 dñt. ¶ 2° seqt: q inqñtū soz. ē hō: soz. ē aīal: nō tñ inqñ-
 tūz soz. ē hō: aīal ē soz. pma ps pz: qz soz. ē hō. 7 si soz. ē hō: soz
 tes ē aīal. 2° pñl: qz suū oppo^m ē falz. s. inqñtū soz. ē hō: aīal
 est soz.: cū ex ista seqt: q si aīal ē hō: aīal est soz. tanq̃ ab ex
 posita ad alterā suarū exponētiū. mō hec ē vna pñctioal:
 cui^o aīis ē necētiuz: 7 pñs pñgēs. ¶ 3° seqt: q soz. nō inqñtū
 hō ē soz. nec inqñtū hō nō ē soz. p^o pz: qz si soz. inqñtū hō est
 soz. g si aliqd ē hō illud ē soz. tanq̃ ab exposita ad alteram
 suarū exponētiū: s3 pñs ē falz. 2^m ē tōtū: qz si soz. inqñtūz
 hō nō ē soz. g si aliqd ē hō illud nō ē soz. qd iterū est falz: nec
 ista duo pñctioal: soz. inqñtū hō: ē soz. soz. inqñtū hō nō ē soz. sic
 nec ista: tñ hō currit: tñ hō non currit: qz negatio d3 semp
 pcedere notā reduplicatiōis sic exclusionis. ¶ 4° seqt. q
 soz. inqñtū hō nō ē aīal: nō tñ inqñtū aīal nō ē aīal. pñmū ē
 notū: qz soz. ē hō: 7 si aliqd ē hō illud nō est aīal. 2^m ē pz:
 qz suū pñctioal ē falz. s. soz. inqñtū aīal nō ē aīal: tñ ex ista
 sequit q si aliqd est aīal: illud nō est aīal. sicut g ab iferio
 ri ad suūz supius cūz nota pñctioal fallit pñctioal ita cū
 nora reduplicatiōis fallit pñctioal igitur 2c.

Ad primū nego illaz pñaz: soz. inqñtū hō ē aīal. ergo
 soz. inqñtū suba ē aīal: qz arguit ab iferio
 ri ad suū supius pñctioal tñ immobiliter rōne dictionis redu
 plicatiue: 7 cū dñ sub isto termino pñctioal descendere. g stat mo
 biliter tñ: negat pñā. vñ aliqñ terius pñctioal pñctioal tñ im
 mobiliter soluz immobilitat ad ascēsus: aliqñ solū quo ad d
 scēsus: 7 aliqñ vtroqz mō. p^o pz de ly pñctioal q immobilitat
 in ascēdēdo: qz nō seqt pñctioal: iste hō ē hō. g pñctioal hō
 est hō: s3 bñ seqt pñctioal hō ē hō: 7 isti sūt oēs hoīes. g pñctioal
 gēter iste hō vel iste hō: 7 sic de singulis ē hō. 2^m vñ pz de
 ly necētiō: qz immobilitat quo ad descēsus: 7 nō quo ad ascen
 sus: qz sequit necētiō hō ē hō. igit necētiō aīal ē hō: s3 nō seq
 tur necētiō hō ē hō: 7 isti sūt oēs hoīes. g necētiō iste hō ē hō:
 vel iste 7 sic de singulis ē hō. 3^m vñ ē manifestū de illo vñ
 icipit. qz sicut nō seqt: tu icipis videre aliqñ hoīez. g tu in
 cipis videre aliqñ aīal: ita nō sequit tu icipis videre aliqñ
 hoīez: 7 isti sunt omnes homines. g tu incipis videre hūc: vñ
 hūc: 7 sic de singulis. De dictioe ergo reduplicatiua ē dñz.
 q suū cāse pñctioal pñctioal tñ mobilr: nō quo ad descēsus: s3
 quo ad ascēsus: sic ē dictio exceptiua. Sicut nō sequit oē
 aīal pñctioal hoīez currit. g oē aīal pñctioal aīal currit: s3 bñ sequit
 oē aīal pñctioal hoīez currit: 7 isti sunt oēs hoīes. g oē aīal pñctioal
 hūc vñ hūc hoīez: 7 sic de singulis currit. ¶ Ad 2^m dñ q ly
 aīal stat mobilr. 7 immobilr: mobilr qdē quo ad ascēsus: imo
 bilr quo ad descēsus: ita q diffilr pñctioal immobilr suū casua
 le. 7 pñm suū qdē casuale immobilitat q ad ascēsus: 7 nō quo
 ad descēsus. si pñctioal immobilitat quo ad descēsus: 7 nō quo
 ad ascēsus. supra subm vñ qñ ē ppō alicui^o qñctioal nullā
 oīno h3 vñz mobilitadi: vñ immobilitadi. ¶ Ad 3^m ccedo: q
 soz. inqñtū hō ē risibilis: 7 cū dñ istā pñctioal esse falsaz si
 soz. ē hō: soz. ē risibilis. negat: imo repugnat aliqd ē hoīez
 7 illud nō ē risibile. Ad Aristotelē vñ dñ q in caplo illo po
 suit multos modos pñctioal iter quos vñ ē ille aquo nō
 quertit subsistēdi pñā. 7 sic vñ ē pus duob^o: 7 gen^o ipē: nō
 tñ oē qd ē altero pus: stat eē sine suo posteriori: qz pñctioal ē
 pñctioal linea: 7 linea ē pñctioal supficie: 7 tñ nō stat pñctioal eē sine li
 nea: nec linea absqz supficie: sicut ē tñ stat istas eē sine tpe:
 nec gradū eē absqz itēsiōe: pñctioal tñ q stat itelligere hoīez
 nō itelligēdo risibile: sic stat itelligere pñctioal nō itelligēdo
 lineā. ¶ Cōtra si aliqd ē hō: illud ē risibile: 7 nō ecōtra: ga
 aīxps ē risibilis: 7 nō ē hō. ¶ Dñz q ly risibile sumit vñ
 mō p terio apli^o corrādēte illi vñ pñctioal. alio^o p isto terio
 pñctioal cū isto terio hō. 7 sic dñ passio ei^o. p mō nō dñ esse
 posterior iste terius ri^o isto terio hō: s3 bñ hō: 7 sic sumo in
 pñctioal: sumēdo g p terio apli^o istū terminū risibile: sic nō
 seqt: hoc ē risibile: g hō ē hō: sic nō seqt eē: qñ pole ē aliqñ
 hoīez ita cōplexionatū eē: q nullo^o posset ridere: s3 sumēdo

istū teriz risibile vt ē passio isti^o termi hō: sic oīs hō ē risibi
 lis: 7 eē. ¶ Ad 4^m ccedo: q ysocheles inqñtū ysocheles h3
 tres āgulos eqles duob^o rectis. 7 cū iduci^o Arist. i. 2iū pri
 mo. posterior (dico) q ibi sumit ly inqñtū spe^o ē reducti
 ue mō veruz ē q ysocheles sub rōe ysochelīs nō h3 tres an
 gulos eqles duob^o rectis: s3 sub rōne triāguli: qz pñctioal p in
 est spēi: 7 p spēz idui^o fm porphi^o in vñbus. igitur 2c.

¶ Prima pars principalis.
Quadragesimū secūdu sop^o. Tu p^o arg^m
 aliqñ hō. pñctioal: tu es ita sapiens sic soz. g tu
 es ita sapiēs sic aliqñ hō: aīis ē vñ: pñctioal
 illud i casu: 7 pñctioal pñctioal: qz arguit hic affir
 matie asupiori ad suūz iferius: 7 sine cōfu^o

qd declarat sic: qz si aliqñ terius pñctioal videt q ly sic fm
 q cōiter dñ. s. q distribuit teriz imēdiate sequēte. S3 dñ: p
 idē seqt: q illi termini distribuit: quātus: 7 qñlis: 7 q iste p
 positiōes sūt falz: tu es tātus qñtus ē aliqñ hō: tu es tāl qñlis
 ē aliqñ hō: qd ē dissonū: imo seqt: q in istis: tu hēs vocē sic
 vnus puer: tu comedis sic vn^o lupus. ly puer 7 ly lup^o stat
 pñctioal distributiue: 7 pñctioal oportebit descēdere ad oīa
 sua singularia: qd nō videt vñ. ¶ 2°. Si soph^o ē falsuz pp
 distin^m isti^o termi hō. seqt q hec ē vñ: tu es ita sapiēs sicut
 oīs hō (pñctioal) tu es ita sapiēs sicut soz. g tu es ita sapiēs si
 cut oīs hō. pñctioal pñctioal: qz arguit ab iferiori ab suū supius af
 firmatie stās dñctioal: nā absqz signo vñ ly hō stat distri
 butiue. g p aduēti ei^o statit dñctioal. s3 pñctioal ē falz: qz se
 quit: tu es ita sapiēs sic oīs hō. g oīs hō ē sapiēs. t3 vñ ab ex
 posita ad vñā suarū exponētiū. pñctioal ē falz: g 7 aīis. ¶ 3°: da
 to soph^o seqt: q tu es ita sapiēs sic tu 7 dñ: qz tu es sapiens
 7 tu 7 dñ estis sapiētes: 7 nō tu 7 dñ estis sapiētiōres te. qz de
 tur oppo^m: tu 7 dñ estis sapiētiōres te: g tu es sapiētiōr te: 7
 ita pñctioal: q tu es ita senex sic tu 7 pñctioal tu^o: qz tu es senex: 7 tu
 7 pñctioal tuus estis senes: 7 nō tu 7 pñctioal tu^o estis seniores te: qz si nō
 deē opp^m: tu 7 pñctioal tuus estis seniores te. g tu es senior te: qd
 ipñctioal pñctioal. ¶ 4° seqt: q ppō vñ affirmatiua de pñctioal
 to nō depēdēs a futuro icipit eē falsā: sic pñctioal significās (7
 pono) q pñctioal fuisse pedal qñctioal: 7 iā sis pedalis qñctioal
 tis icipias tñ maiorari (7 pz) q ista ppō ē vera: tu fuisse ita
 magn^o sic tu es: 7 q ipā icipiat eē falsā: manifestū ē qz nūc nō
 est falsā: 7 imēdiate post istas qd ē pñctioal erit ipsa falsā: qz ime
 diate post hō erit ita q tu es maior qz pus fuisse: s3 illud pñctioal
 nō videt esse verū: qz dñ cōiter talē ppōnē dñ pñctioal necētiā:

Ad oppositum arg^m sic: aliqñ hō ē sapiētiōr te:
 g tu nō es ita sapiēs sic aliqñ
 hō (pz pñctioal) qz ex cuiuslibet exponētiū pñctioal seqt pñctioal
 ctoziū expositi. aīis ē verū: g 7 pñctioal qd est sophisma.

Circa pñctioal sit hec p^o. Tu nō es ita sapiēs sic tu eris: p^o 3°
 7 eris ita sapiēs sic tu eris: 7 tñ nō icipis: nec ici
 pies eē ita sapiēs sic tu eris (7 pono) q pñctioal sapia tua itē
 deē vsqz ad gradū vt. s. exclu^o: ita q pñctioal istati dñctioal esse
 i quo deberes eē sapiēs vt. s. 7 sit illud istas. a. isto posito. pz
 pñctioal ps pñctioal: qz iā tu nō hēs tātā sapiāz qñctioal tu hēbis. s. in
 toto tpe vite tue: 7 q iāz nō icipias eē ita sapiens sic tu eris
 manifestū ē: qz sic iā nō es ita sapiēs sic tu eris: ita nec ime
 diate post hoc eris ita sapiēs sic tu eris: s3 q tu nō icipies eē
 ita sapiēs sic tu eris. arguit: qz nec i. a. istati: nec post: qz tūc
 nō eris: nec ē i aliquo istati. aīis: qz si sic sit illud. b. 7 istas me
 dū iter. a. 7. b. erit. c. 7 arguit sic. in. c. istati, tu eris sapiētiōr
 qz i. b. 7 qz imēdiate post. b. g i. b. istati tu nō icipies eē ita sa
 piēs sic tu eris. pz pñctioal: ex quo ly sic distribuit sic hō suppoit.
 Cōcedit tñ in casu isto: q i. a. istati tu dñctioal eē i sapiēs sic
 tu eris: qz tūc nō eris ita sapiēs sic tu eris: 7 imēdiate āte. a.
 istas eris ita sapiēs sic tu eris: qñ in quolibet tēpore termi
 nato ad primū non esse tui tu eris ita sapiens sicut tu eris.
 ¶ Ex ista pñctioal seqt: q aliqñ gradū sapie acqres quē nun p^o cor^o

quā hēbis: qz nūquā hēbis gradū vt. s. sapie: 7 istū acqres:
nō gde tibi: s; aie tue: nec in. a. istāti: s; aī. a. istās: 7 qz talis
gradus nunq̄s erit acq̄situs aī. a. istās: 7 p. a. istāti erit acq̄
situs: qz tūc erit gradus vt. s. sapie: p̄us acq̄retur quaz erit
Nōbile acq̄situs. ¶ Intelligendū qz l; aliqua quantitas acq̄i
retur: nūquā tñ erit acq̄sita ab aliquo: sed bñ alicui vt aī
dictū est: nō tñ ita dōz ē de sapia: qz ista n̄ solūz acq̄ret ate:
s; ēt ab aīa tua: iō gradus: vt. s. sapie erit acq̄sīt? ab aīa tua
in p̄mo istāti nō ēē tui. 7 ita n̄ ē icōneniēs: qz aliq̄ duo acq̄i
rant eādē sapiāz nūero: q̄ ab vno erit acq̄sita: 7 nō ab alio.
2° p̄ de te: 7 de aīa tua. ¶ **2°** p̄. Sor. 7 plato fuerunt p̄ti^o cōlū
albi: 7 iā ē ita qz sor. fuit ita alb^o sic fuit plato: 7 tñ nunq̄s p̄
hoc erit ita qz sor. fuit ita albus sicut fuit plato (7 pono) qz
sor. 7 plato p̄ti^o cōlū 7 vniformiter sūt intēsi i albedie vsq̄
ad gradū vt. s. p. hoc istāti sic qz iā sor. dīnat ēē p̄ remotio
nez de p̄ti^o: 7 nō plo: isto post p̄ti^o patz s. qm̄ oēs gradū citra
gradū vt. s. hūit tā sor. q̄ plo: 7 vn^o illoz hūit gradū vt. s.
7 iō sor. fuit ita alb^o sic fuit pla. 7 qz nunq̄s post hoc erit ita
qz sor. fuit ita albus sic fuit pla. p̄z qz p̄ti^o post hoc erit ita qz
plato fuit alb^o vt. s. 7 nunq̄s post hoc erit ita qz sor. fuit al
bus vt. s. igit̄ 7c. ¶ Cōtra dato isto seq̄t hoc icōneniēs. pla
to fuit albior q̄ sor. 7 tñ īfinitā albedinē hūit sor. 7 plato fū
nitā (p̄baī) sūm^o iā post istās dīfinitionē sor. (7 p̄z p̄a p̄s) p̄
rīfionē: s; scōaz arguo: nā itēfāz albedinē hūit sor. 7 nō ita ī
tenfāz qn̄ itēfiorē. q̄ īfinitā albedinē hūit sor. plato at solūz
Rīfio finitā: qz hūit albedinē vt. s. 7 nūq̄s itēfiorē illa. ¶ Rīdet
negādo qz īfinitā albedinē hūit sor. 7 ad p̄bōnē: negat̄ 2°:
qz ex quo nō ē dare maximā albedinē quā hūit sor. aīa est
vex: qz nunq̄s hūit maiorē albedinē vt. s. nec tātā. p̄ns est
falz: nec arguīt ab exponētib^o ad expo^m: qz ista p̄pō īfinitā
albedinē habuit sor. sic exponitur aliquātam albedinem
habuit sor. 7 nō est dare albedinē finitā quin ista vel tā
p^m cor^m taz hūit sor. 7 hoc ē falz. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t cor^m: qz sor. de
finit ēē ita alb^o sic fuit plato: 7 tñ nunq̄s erit ita qz ipse desi
net ēē ita alb^o sic fuit plato: nec nunq̄s sit ita qz ipse desinet
ēē ita alb^o sic erit plato. p̄baī: nā sor. nō ē ita albus sic fuit
plato: 7 fuit ita alb^o sic fuit plato. q̄ desinet ēē ita alb^o sic fu
it plano: 7 qz nunq̄s post hoc erit ita qz ipse fuit ita albus: sic
fuit plato: nec nunq̄s fuit ita qz ipse erit ita albus sicut erit
plato: iō nunq̄s erit ita qz sor. desinet ēē ita albus sic fuit pla
to: nec nunq̄s fuit ita qz ipse erit ita albus sicut erit plato.
Cōcedit̄ tñ qz sicut in hoc istāti sor. desinit ēē filis platoni:
ita p̄ti^o post hoc istās erit ita qz i hoc istāti sor. desinit esse
filis platoni 7 p̄ti^o ante hoc fuit ita qz in hoc istāti ipse desi
3° net esse filis platōi. ¶ **3°** p̄. Tu fuisti ita iuuenis sic tu fui
sti: 7 tñ nec p̄t̄s: nec p̄ istās fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: 7
ponit̄ qz tu īcepisti ēē p̄ remotionē de p̄ti^o (7 p̄z p̄ma p̄s)
qz tu fuisti iuuenis: 7 nūq̄s fuisti iunior q̄ fuisti. scōaz par
tē dēclaro: qz i nullo istāti fuisti ita iuuenis sic tu fuisti (p̄baī)
n. n. ī istāti tue īceptiōis fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: qz tē tu
n̄ fuisti nec ī aliq̄ istāti post illd: qz quocūqz istāti dato iter
illd 7 istās tue īceptiōis fuerūt īfinita istātia: i quoz quolz
fuisti iunior q̄ in istāti dato: nō igitur fuisti in aliquo istāti
ita iuuenis sic tu fuisti. qm̄ fuisti iunior q̄ fuisti in aliquo ī
stāti: s; i quolz tpe īcipi^o ab istāti tue īceptiōis tu fuisti ita
iuuenis sicut tu fuisti. Ex quo nō seq̄t qz p̄ aliq̄ tps fuisti
ita iuuenis sicut tu fuisti: sicut nō seq̄t i. a. die tu fuisti. igit̄
p. a. die tu fuisti. nō. n. fuisti aliq̄s hō p. a. die: nisi ille hō fu
it p̄ quolibz istāti istius diei. Si tñ īcepisses ēē p̄ positionē
d̄ p̄ti^o: ēē d̄cedēdū qz ī aliquo istāti tu fuisti ita iuuenis sic
obiectō tu fuisti. ¶ Cōtra seq̄t qz ipole ē aliq̄nē hoiez ēē ita iuuenē
sic tu fuisti: qz si aliq̄s hō ē ita iuuenis: iste aliquo gradu iu
uētutis est iuuenis: s; in nullo gradu iuuetutis īcepit ēē iu
uenis. imo quocūqz dato itē^o isto fuisti iuuenis. ex quo nō
Rīfio dabat̄ p̄mus gradus tue iuuetutis. ¶ Rīdet̄ qz arg^m solū
pbat qz nō ē pole aliq̄nē hoiez ēē ita iuuenē p̄cise sic tu fu

sti. sic. n. aliq̄s hō n̄ erit senior q̄z tu eris nec pōt tñ senesce
re qn̄ tu poteris ēē senior q̄z tu eris. ita nō potuisti ēē ita iu
nenis qn̄ potuisti ēē iunior: ēt dato qz īcipies ēē p̄ pōnē de
p̄ti^o. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t qz sic tu defines ēē ita senex sic tu
eris. s. in p̄mo istāti nō ēē tui: ita tu īcepisti ēē ita iuuenis
sicut tu fuisti: videlicet in istāti tue īceptiōis. Si. n. īcepisti
ēē p̄ pōm de p̄ti^o: tē tu fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: 7 nūq̄s
aī nec post. Si aut̄ p̄ remotionē tūc tu nō fuisti ita iuuenis
sic tu fuisti: 7 īmediate post illd istās tu fuisti ita iuuenis sic
tu fuisti. ¶ **4°** p̄. Pole ē qz aliq̄d moneat ita velociter sic
aliq̄s pūct^o in celo: nō tñ ē pole qz aliq̄d moneat ita tarde
sic aliq̄s pūct^o in celo (p̄ p̄s p̄z) qz iā celū 7 sup^o duexa ei^o
mouet ita velociter sic aliq̄s pūct^o in celo. 2° p̄s declaraf:
qz sic pole ē aliq̄d ita tarde moueri sic aliq̄s pūct^o in celo: s;
īfinite tarde mouet aliq̄s pūctus in celo. q̄ pole ē aliq̄d mo
neri īfinite, tarde: p̄ns īplī d̄dictoriū. ¶ Cōtra: oī tarditate
qua mouet aliq̄s pūct^o in celū: ipsūz celūz mouet: s; īfinita
tarditate mouet aliq̄s pūct^o 7c. q̄ īfinita tarditate celū mo
uet. ¶ Rīdet̄ d̄cedēdo p̄ns 7 p̄ns (ex quo) nō seq̄t: qz ī
finite tarde mouet celū: si tñ īfinite velociter mouet aliq̄s
pūct^o i celo: ipsūz celū mouet īfinite velociter: qm̄ denōia
tio d̄z fieri a p̄sitiuo 7 nō a p̄uatiuo. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t: qz
celū n̄ mouet ita velociter p̄cise sic aliq̄s pūct^o i celo: qz sūt
. a. b. duo pūct^o celi īcōlū mota 7 arguīt sic: celū mouet ita
velociter p̄cise sicut aliq̄s pūctus i celo: s; . a. ē pūctus in ce
lo 7 ēt. b. ḡ celū mouet ita velociter p̄cise sicut. a. 7 ita velo
citer p̄cise sic. b. s; p̄ns īplicat d̄dictionē. cōlū dicat̄ si ponat̄
sor. currere mouet vsq̄ ad. a. istās post qd̄ p̄tiue p̄ horā ve
lociter mouet motū suū vel cursūz: qz pole est aliq̄d curre
re ita velociter p̄cise sic īmediate post. a. curret sor. qz si
aliq̄d curret ē dare maximū gradū velocitatis ei^o curius:
sed nō ē dare remi^m gradū quo sor. īmediate post. a. curret.
7 iō h̄s arg^m nō valet: pole ē qz aliq̄d currat veloci^o q̄ īme
diatē post. a. curret sor. q̄ possibile ē qz aliq̄d currat tardius
q̄ īmediate post. a. curret sor. q̄ pole ē qz aliq̄d currat ita ve
lociter p̄cise sic īmediate post. a. curret sor.

Ad primum dicif qz ly sic cōpatine sūptū distribui
it: s; nō silitudinarie sūptū: iō ī ista: tu es
ita sapiēs sic aliq̄s hō: distribui^o ly hō: qz ly sicut tenet cō
paratiue. in ista vō tu hēs vocē sic puer: aut tu comedis sic
lupus: tenet ly sicut silitudinarie solū: iō nō distribuitur ly
vocē: nec ly lupus. Itē ly tātus: q̄t? ly talis: q̄lis: p̄nt sumi
duplī. s. relatiue 7 redditue. p̄mo mō: n̄ distribuit: s; bene
scōmō. ideo negat̄ ista tu es tātus quātus ē aliq̄s hō: qz si
gnificat qz tu es ita magn^o sic aliq̄s hō: 7 ista ē negaref: tu
es talis q̄lis ē aliq̄s hō: qz denōtur p̄ illā: qz tu es ita q̄lifica
tus sic aliq̄s hō. Ubi vō ly tātus: quātus: talis: q̄lis: tenerē
tur relatiue. vel silitudinarie solū: d̄cederētur iste p̄pōes.
¶ **Ad 2°** p̄cepo: qz tu es ita sapiēs sicut oīs hō. ex quo non
seq̄t qz oīs hō sit sapiēs: qz ly hō nō supponit nisi p̄ respectū
ad positū. iō solū seq̄t: qz oīs hō sapiēs ē: aut qz aliq̄s hō est
sapiēs. ¶ **Ad 3°** nego istā: tu es ita sapiēs sicut tu 7 d̄s. 7 ad
p̄bationē negat̄ p̄ns: qz tertia exponēs debuit ēē ista: tu et
deus nō estis sapiētiores te: q̄ ē falsa: qz ex illa seq̄t: qz d̄s n̄
est sapiētior te. Nec ista d̄dicūt: tu 7 d̄s estis sapiētiores te:
tu 7 d̄s nō estis sapiētiores te. imo sūt simul falsa: 7 se h̄nt p̄
modū d̄rioz: qbus dat̄ d̄dictoriū p̄ negationē p̄positā toti.
Cōsistit d̄r ad aliā: tu es ita senex sic tu 7 p̄r tu^o: negādo istā:
cuius 2° exponēs ē ista: tu 7 p̄r tuus nō estis seniores te: seu
istā: nec tu: nec p̄r tu^o ē senior te. In his autē tu es sapiēs si
cut aliq̄s hō: tu es ita sapiēs sic oīs hō: negatio d̄z totū p̄ce
dere in 3° exponēte. ¶ **Ad 4°** p̄cedo p̄ne adductā in ter
mis compositis. In terminis autē simplicibus absq̄ deter
minatione cōfusiua illud est impossibile. Unde hec est p̄a:
tu fuisti hō q̄ est: 7 tñ aliq̄n erit falsa sic significando. Silit
dato qz p̄ter te nemo fuit ī ista domo: hec est vera: tu fui

sti ois hō in illa domo: et tñ icipit eē falsa (dato) q̄ imedia
te post hoc erit for. i illa domo. Cōfili pcedit: q̄ aliq̄ ppō d
futuro affir^{ua} falsa icipit eē vā (p3 de ista) anxp̄s erit hō q̄
est: aut de ista: tu eris ois hō in illa domo (dato) q̄ post. a.
instans tñ tu eris in illa domo: et vsq̄ ad illud instans erit
for. i illa domo. igit̄ rē. C^o Prima pars principalis.

Quadragesimum^{tertiu} sophisma.

Sor. erit albior
q̄ plo icipit eē alb^o (et pono) q̄ for. et plo icipi
piet eē albi p remotionē de pñti: et itēdanē
eoz albedines eq̄lr ceteris pib^o: isto posito
arguit̄ soph^a eē falin sic: si for. erit albior q̄
plo icipit eē alb^o: aut ḡ p ifinitū aut finitū
solū: si p ifinitū for. erit albior q̄ plato icipit eē alb^o. ḡ in i
finitū for. erit alb^o. p3 pñā: q̄ cōpatiu^o gradus p̄suppōit suū
posi^o: s3 pñs est falsū: q̄ for. nūq̄ hēbit nec unq̄ acgret nisi
albedinē finitā: si solū per finitū for. erit albior q̄ plato in
icipit eē alb^o. Cōtra nō ē dare maximū excessū q̄ for. erit al
bior q̄ plo icipit eē albus: q̄ q̄cūq̄ dato nō p istū p̄cise for.
erit albior q̄ plato icipit eē alb^o. C^o 2°. Si for. erit albior q̄
plato icipit eē albus: ḡ plato icipit eē minus alb^o q̄ erit for
tes. t3 pñā: q̄ seḡ gnāl^r: for. erit albior platōe. ḡ plato erit
min^o albus for. et de pñti: for. ē albior platōe. ḡ plo ē min^o
albus for. s3 pñs ē falz: q̄ for. et pla. icipiūt eē eq̄lr albi. ḡ nul
lus illoz icipit eē min^o albus reliq̄: nec ē min^o alb^o q̄ ali
us erit. C^o 3°. Si for. erit albior q̄ pla. icipit eē alb^o. ḡ for. ali
quo gradu albedis erit albus: et pla. aliquo gradu albedis
icipit eē alb^o (p3 pñā) q̄ seḡ gnāl^r for. erit albior platōe.
ḡ for. aliq̄ gradu albedis erit alb^o: et seḡ plo aliquo gradu
albedis erit albus. s3 pñs est falsū: q̄ q̄cūq̄ gradu albedis
dato iter istū: et nō gradu erit latitudo me^a. quā q̄libz isto
pus acgret q̄ gradu istū. ḡ nō gradu isto plo icipit eē alb^o.
C^o 4°. Si for. erit albior q̄ plato icipit eē albus: et iaz nō ē
albior q̄ plo icipit eē albus. ḡ icipit vel icipiet eē albior q̄
plato icipit eē albus (p3 pñā) ex quo affir^{ua} de futuro affir^{ua}
pra in ante exigit istās p sui vificatiōe: s3 pñs ē falsū. n. n.
for. icipit eē albior q̄ plo icipit eē alb^o: q̄ ipi duo icipiunt
esse p̄cise eque albi: s3 q̄ for. nūq̄ icipiet eē albior q̄ plato
icipit eē alb^o arguit̄: q̄ q̄cūq̄ istāti dato i quo for. erit al
bus: i isto ipe erit albior q̄ plo icipit eē alb^o: et imediate āte
illō istās for. erit albior q̄ plato icipit eē albus. ergo rē.

In contrariis arguit̄ sic. Sor. erit alb^o et plo icipit
eē alb^o: et plo nō icipit eē ita alb^o sic
for. erit alb^o. ḡ for. erit albior q̄ plo icipit eē alb^o. p3 pñā: ab
exponētib^o ad expositū. anis ē vepz: ḡ et pñs: q̄d ē sophisma.

Circa p̄picta sic bec pma p̄. In ifinitū mior te ē aliqua
ps tua: nulla tñ ps tua ē in ifinitū mior te (p^o ps
arguit̄) q̄ plus q̄ in duplo: mior te ē aliq̄ ps tua: et plus q̄
in q̄druplo mior te ē aliq̄ ps tua: et sic in ifinitū. 2° ps est
nora: q̄ q̄cūq̄ pte data tui: aut illa ē eq̄lis tibi aut ineq̄lis:
nec eq̄lis nec ineq̄lis: aut ē mior te in aliq̄ p̄pōitiōe finita.
et si arguit̄ sic: aliq̄ ps ē mior te in duplo et aliq̄ in triplo: et
aliq̄ in 4°: et sic i ifinitū. ḡ aliq̄ ps ē i ifinitū mior te. negat̄
pñā: q̄ arguit̄ a p̄l^o suppositiōib^o d̄termiate ad vñā d̄ter
miatā: s3 bñ seḡ copulatiz. aliq̄ ps ē i 2° mior te: et in 3°: et i
4°. et sic i ifinitū. ḡ aliq̄ ps ē in ifi^m mior te. anis vō ē ipole.
C^o Ex ista p̄ne seḡ. q̄ in ifi^m aliq̄ pte q̄^{ua} tui tu es maior:
nō tñ i ifi^m es maior aliq̄ pte q̄^{ua} tui: q̄ si i ifi^m es maior a^o
pte q̄^{ua} tui: s3 medietas tui ē ps q̄^{ua} tui. ḡ i ifinitū tu es ma
ior ista medie^o tui. pñs ē ipole: q̄ solū i 2° es maior medie
tate tui. nō ḡ plus q̄ in duplo: et ita nō ē icōueniēs q̄ in ifi^m
aliq̄ pte q̄^{ua} tui tu es maior: et tñ p̄cise p finitū aliq̄ pte tui
tu es maior. Itē pcedo q̄ oī pte q̄^{ua} tui tu es maior p fini^m
nō tñ p finitū oī pte tua q̄^{ua} tu es maior: q̄ excedis q̄libz
pte q̄^{ua} tui p aliqd: p nihil tñ tu excedis q̄libet pte q̄^{ua} tui
tatiūā tui. C^o 2°. In ifinitū citi^o erit aliq̄ ps. a. p̄rāsita q̄

ipsū. a. nō tñ in ifinitū tardi^o erit. a. p̄rāsitu^o q̄ aliq̄ ei^o ps (et
pono) q̄ for. icipiat p̄rāsire. a. sic q̄ in ifi^m boze future erit
a. p^o p̄rāsitu^o: isto posito p3 p^o ps pñs: q̄ plus q̄ in 2° citius
erit aliq̄ ps p̄rāsita q̄ ipsū. a. et plus q̄ in 3° citi^o: et plus q̄ in
4° citi^o: et sic in ifinitū. nā medietas. a. erit: et in 2° citi^o p̄rā
sita q̄ totū. a. et 3° ps in 3° citi^o p̄rāsita q̄ ipsū. a. et 4° i 4°
citi^o p̄rāsita q̄ idē. a. et sic in ifinitū vt bñ sistat. 2° ps pñs
d̄clarat: q̄ si in ifi^m tardi^o erit. a. p̄rāsitu^o q̄ aliq̄ ei^o ps. igit̄
in ifi^m tardi^o erit. a. p̄rāsitu^o q̄ sua medietas. s3 2° ē falz: q̄
p̄cise i 2° tardi^o erit. a. p̄rāsitu^o q̄ sua medietas (dato) q̄. a.
p̄rā^o p̄tue vniformiter fiat. Itē si. a. eēt vñū corp^o spicuz
circulariter morū eēt 2° q̄ i ifi^m tardi^o mouet̄ aliq̄s pūct^o
q̄ ipz. a. nō tñ i ifi^m veloci^o mouet̄ aliq̄s pūct^o. a. q̄ ipz. a. q̄
ita veloci^o mouet̄. a. sic aliq̄s pūct^o ei^o: s3 nō ita tarde. C^o 3°.
for. e^o albior plo^o: et tñ nūq̄ erit alb^o q̄ erit plo: imo plo erit
alb^o q̄ erit for. et pono q̄ for. s3 alb^o: vt 4°: et sic māebit p to
tā vitā suā. plo vō sit alb^o: vt 2°. et i me^o istāti boze fu^o erit. p
alb^o vt q̄tuor: et in fine erit p alb^o vt. s. isto posito: for. e^o plo
ne albior. s. p̄tū an^o mediū istās boze: nō tñ erit albior q̄ erit
plo: q̄ nūq̄ erit albior q̄ vt q̄tuor et plo erit alb^o vt q̄tuor
q̄ vō erit alb^o vt. s. iō plo erit albior q̄ erit for. Et si arguit̄
for. erit albior plo. ḡ plo nō erit ita alb^o sic for. negat̄ 2°: q̄ n
arguit̄ ab expo^o ad vñā suarū expo^o: s3 solū sequit̄: q̄ aln
plo nō erit ita albus sic tē erit for. et hoc cōcedit̄. C^o Ex ista.
p̄ne sequit̄ q̄ plo erit albior q̄ for. et tñ nūq̄ erit albior for.
p3: dato q̄ in me^o istāti for. d̄sinat eē: h. n. plo erit albior q̄
for. egualet isti: plo erit albior q̄ erit for. C^o 4°. Aln erit
ita q̄ for. ē albior q̄ ē plo: et tñ nūq̄ erit albior q̄ ē plo. et
pono q̄ for. sit alb^o vt q̄tuor sic p̄tue manēs: et plo sit alb^o i
sūmo: et q̄ i fine boze erit reīssa a3^o sua vsq̄ ad gradu^o vt 2°.
isto posito p3 2°: q̄ i fine bōe erit ita q̄ for. erit albior q̄ ē
plato: et arguitur sic. sortes est albus vt quatuor: et plato for
lum vt 2°. ergo for. ē albior q̄ ē plo: ista pñā ē bona: et aliq̄
erit ita sic significat̄ p anis. s. in fine bōe. ḡ p tunc erit ita sic
significat̄ p pñs: nō tñ for. erit albior q̄ ē plato: q̄ plo ē al
bior i sūmo: s3 for. nūq̄ erit albior q̄ i sūmo. C^o Ex ista p̄ne
seḡ. q̄ for. erit albior q̄ ē plato: et tñ nūq̄ erit ita q̄ for. ē
albior q̄ ē plato. et pono: q̄ ipi iā sint eq̄lr albi: et q̄ istoz
a3^o p totā vitā eoz eq̄lr itēdāt: isto posito hī itētū. C^o Du^o
eē expōnez cōpatiu^o gradus: q̄ dato isto mō expo^o sequit̄
multa icōueniētia. p̄mo q̄ ego suz sciētior te: et dō: q̄ ego sū
sciēs: et tu et dō estis sciētes: et nō tu et dō estis ita sciētes sicut
ego: q̄ dō oppo^o. tu et dō estis ita sciētes sic ego. ḡ tu es ita
sciēs sic ego. pñs ē falz vt suppono. C^o 2° seḡ. q̄ aliq̄ mino
ri te: et quolibz maiori te: tu es maior: q̄ isto tu es maior de
mōstrādo cap^o tui: et hoc ē min^o te: et q̄libet maiori te. ḡ rē.
C^o 3° seḡ. q̄ aliquo maiori te et q̄libet miori te: tu es mior.
q̄ isto tu es mior demōstrādo celū. et hoc ē mai^o te: et q̄libet
miori te. C^o 4° seḡ. q̄ a. ē min^o. b. et tātū quātū ē. b. et pono
q̄. a. et b. sint due medie^o alicui^o p̄tū. isto posito arguit̄
sic. a. ē puū: et b. ē puū. et tātū quātū ē. b. ē puū: et nō. b. et tātū
quātū ē. b. ē ita puū sicut. a. q̄. b. et tātū quātū ē. b. est duplū
ad. a. p̄m icōueniēs nō seḡ: q̄ ista nō ē 3° expōnez s3 ista: tu
et dō nō estis ita sciētes sic ego. aut ista: nec tu nec dō estis
ita sciētes sic ego: q̄ ē f̄la. vt patuit i alio soph^o. 2° et icōue
niēs nō seḡ: q̄ si fa ps copulati reglatur a p̄ pcedit̄ ista.
aliquo miori te: et quoliz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo miori te tu es maior: et quolibet maiori te tu es
maior p̄ mutationē regis: nā ab inferiori ad suū supius nō
valet arg^o nisi cetera sint pia: si aut q̄libz ps copulati regu
latur acōparatiuo posito apte p̄ti negat̄ ista (et ad p̄bōnē)
negat̄ pñā: q̄ ista ppō tē nō bñ resoluit̄: s3 isto mō ē resolue
da. isto et q̄libz maiori te tu es maior: et hoc ē minus te. ḡ rē.
sed minor est ipolis. 3° et icōueniēs nō sequit̄: q̄ si quelibz
ps cop^o reglatur a p̄tū posito apte p̄ti. negat̄ ista ppō.
et ad p̄bōnē negat̄ pñā: nec bñ resoluit̄: sed ē resolueda: vt

iam dictū ē ad aliā: ubi tñ pā ps copulati regat a pma. pcedēda ē ista ppō. Et si arguit sic: aliquo a te: et quolibz minor te tu es minor. g qlibet minori te tu es minor. negat. pñā: nec atali cop ad alterā ptē valz arg (ex quo) copulatus stat collectine. qrtū icōueniēs nō seqt: qz ista nō fuit tertius exponēs: s; ista: nec. b. nec tatū quātū est. b. est ita parū sicut. a. quod negatur. quare zc.

Ad p^m arg^m **Ad primū** arg^m principale pcedit q in infinitū for. erit albiōz q pō incipit eē alb^o. ex q non seqt q for. in infinitū erit alb^o: s; solū seqt q for. erit albus. vñ cōpatū gradus p supponit suū positiū: s; nō cū qūqz determinatiōe sua. vñ in infinitū aliq sui pte for. ē albiōz: non tñ in infinitū: for. est albus. Itē pcedo q p solū finitū erit fortes a^o q pō incipit eē alb^o: nō tñ est dare maximū excessus: qz nullo gradu imēdiate post hoc plato erit alb^o. iō p nihil p cise vel adeqte erit for. albiōz q pō incipit eē albus. imo si for. iā eē alb^o eēt verū dicere q i infinitū for. erit albiōz q pō incipit eē alb^o: et tñ p cise p finitū for. eēt albiōz q pō incipit eē alb^o: qz per quēlibet gradu albedinis quē hēret ipse esset a^o q plato incipit eē albus: nō tamen per quēlibet gradu p cise vel adeqte: si tñ for. eēt albiōz. plone a^o dare excessus istuz quo for. eēt albiōz plone: qz si for. ē albiōz plate. g aliq ē gradus quo for. ē alb^o: et aliq ē gradus quo pō ē alb^o. **Ad 2^m** negat pñā. ad pbōnē: dico q nulla est similitudo: qz ibi arguit i termis simplicib^o. hic aut ē in otigētis. vñ nō seqt for. erit maior q ē pō. g plato erit minor q ē for. posito q for. et plato iam sint equales: et q for. aliquando erit maior q ē plato: et aliq minor. est añs verum et pñā falsuz. **Ad 3^m** negat pñā (et ad pbationē) dico q nulla ē similitudo: qz ē assignare gradu i illis: h aut nō: qz plato incipit eē alb^o p remotionē de pñti: iō plato incipit eē albus aliquo gradu albedinis: nullo tñ gradu albedinis incipit eē alb^o. **Ad 4^m** **Ad 4^m** pcedo q for. icipit eē albiōz q plato incipit eē albus: qz nūc nō ē albiōz q plato icipit eē alb^o: et imēdiate p istās qd ē pñs erit albiōz q plato icipit eē alb^o. et tūc ad argu^m for. et pla. icipiūt eē eque albi p cise. g for. icipit eē ita albus p cise sicut pō incipit eē alb^o. negat pñā: qz nō imēdiate post hoc for. erit ita alb^o p cise sic plato incipit eē alb^o. imo i imēdiate post hoc erit albiōz q plato incipit eē alb^o. Et si arguit sic. for. icipit eē albiōz q pō incipit eē alb^o. g plato icipit eē min^o alb^o q for. icipit eē albus. negat pñā: qz pō icipit eē albiōz q for. icipit eē alb^o. imo yterqz istoz icipit esse albiōz q ipemet icipit eē alb^o: vt bñ p3 p exponētes. igr zc.

Prima pars principalis.

p^m arg.

Quadragesimū quartum sophisma. Tu es doctissim^o oīuz hoīuz. qz soph^o sit falsū arguit: q rēdo vtrū ly hoīuz stet distributiue vel nō. si distributiue: g oīuz hoīuz tu es doctissim^o p3 pñā: ab vno pueribili ad reliquū. pñs ē fls: g et añs. si arguit ly hoīz stat determinate. signēt g duo p qd^o vificat ista ppō et arguit sic: tu es doctissim^o istoz. g tu es doctissim^o hō istoz: vel doc^o nō hō istoz: nō doctissim^o hō istoz. qz tu nō es hō istoz: sic nec aliqd istoz: nec ē doc^o nō homo istoz: qz tu nō es nō hō. Itē si tu es doctissim^o oīuz hoīz. g oēs hoīes sūt docti. pñs ē fals^o (et p3 pñā) qz seqt tu es fortissim^o oīuz hoīz. g oēs hoīes sūt fortes: tu differs ab oīb^o hoīb^o: ergo oēs hoīes sūt. semp. n. suat eadē suppo. **Ad 2^m** arg. et tu es doctissim^o aliquoz hoīuz. ē ppō vā. g soph^o fals^o. p3 pñā: et añs arguit. nā tu es doctissim^o istoz hoīuz demrati oīb^o hoīb^o doctis. g tu es doctissim^o alioz hoīuz (pbat añs). nā tu es doct^o et isti sūt docti: et isti nō sūt ita docti sic tu. g tu es doctissim^o istoz. p3 pñā ab exponētib^o ad expo^m. añs ē veruz g et pñs. naz 3° exponēs ē vā: qz suū ddictoriū ē fals^o. isti sūt ita docti sic tu: cū ex ista seqt quēlibz istoz eē ita doctū sic tu ex quo ly isti nō tenet alr qz viuifue. **Ad 3^m** si suplatiū gradus distri-

buit sequit istā eē impossibilē: tu es doctissim^o alioz hoīum: qz seqt: tu es doctissim^o aliquoz hoīuz. g nllus hō ē ita doct^o sicut tu (p3 p^o) ab expo^m ad vñā suarū expo^m: s; pñs cōtinne ē falsuz: qz tu es ita doct^o sic tu es: et pñr seqt: qz becō futuro est ipolis: tu eris doctissim^o aliquoz hoīuz: qz seqtur tu eris doctissim^o alioz hoīuz: et isti est hoīes docti demrando duos q erūt post mille ānos ab istāti tue desitiōis. g tu eris doctissim^o istoz. p3 p^o: asupiori distributo ad suū iferi^o cū dōi to medio. pñs ē falsū. g et añs. **Ad 4^m** dato soph^o: seqt q tu es for^o istoz: et debilissim^o istoz. p^m istoz et vltim^o istoz maxim^o istoz: et mim^o istoz: pbat (et pono) q tu et ego sumus eā fortes: eā magni: et eā pmt: ita q tu nō fuisti añ me: nec eē: nec eris p me: nec eē: et p ly istoz nos demratur. isto posito: tu es fortissim^o istoz: qz tu es fortissim^o et isti sūt fortes et nullus istoz ē fortior te. sifr tu es debilissim^o istoz: qz tu debilis: et isti sūt debiles: et nlls istoz ē dōbilior te. Lōsifr probantur alia adducta.

In opposituz arguit tu es doctissim^o istoz hoīz: demratis duob^o: quoz glibz sit te min^o doct^o. g tu es doctissim^o oīuz hoīuz. p3 pñā: ab iferiori ad suū supi^o stās determinate affirmatiue et sine impedimento. añs ē veruz. ergo et consequens. qd est sophisma.

Circa materiaz vltimū arg^m sit bec p^o s. l3 alicui^o hoīs aliqd sit p^m istās. nullū tñ istās ē p^m istās alic^o hoīs. p^o ps arguit: qz h^o aliqd ē p^m istās demrando for. q nūc p sit: et b ē aliq hō. g alicui^o hoīs aliqd ē p^m istās. p3 pñā: aresoluetib^o ad resolutū: et añs arguit: aliqd istās ē p^m istās hui^o hoīs. g zc. p3 pñā ab vno pueribili ad reliquū: et añs pbat. hoc istās ē p^m istās hui^o hoīs: et hoc ē aliqd in istās. g zc. maior declaraf. nā b istās ē istās alic^o hoīs: et nulluz istās añ hoc fuit istās hui^o hoīs. g hoc ē p^m istās hui^o hoīs. p3 pñā: ab exponētib^o ad expo^m. añs ē veruz. g et pñs. fa ps pñs oñdī: qz si aliqd ē p^m istās alicui^o hoīs maxie videf q hoc istās p^m istās. s; si hoc istās ē p^m istās. g alicui^o hoīs: g añ hoc nō sit aliqd istās alicui^o hoīs. p3 pñā ab expo^m ad vñā suarū exponētū. pñs ē fals^o. g et añs. **Ex ista pñe seqtur**: q alicui^o rei aliqd ē vltimū istās. nullū tñ istās ē vltimū istās alicui^o rei. alicui^o rei aliqd ē p^m istās nō eē vltimū istās nō eē: nō tñ ē aliqd istās p^m istās vltimū nō eē alicui^o rei: si. n. aliqd ē vltimū istās alicui^o rei: o3 q post istud istās nullū erit istās alicui^o rei. Et si arguit. ē p^m istās nō eē alicui^o cuius rei (p3) q illd sit istās i quo nō ē aliq res: et imēdiate añ illd sit aliq res. Sifr si hoc ē vltimū istās nō eē alicui^o rei o3 qd b istās sit i q nō sit aliq res: et q imēdiate post illd erit istās alicui^o rei. **Ad 2^m** p. Si aliqd nūc pmo ē: illd icipit eē: nō tñ eē: exponēdo p pōnē de pñti (p^o ps p3) qz si aliqd nūc pmo. illud ē: et nō fuit s; si aliqd ē: et nō fuit illud icipit eē. g zc. p3 ps declaraf ponēdo q. a. sit vna aq q iaz incipiat eē: et plies icipit et desinit eē p cōtinuationē et dīscōtia^m suaruz ptiū. isto posito. a. icipit eē: qz. a. nūc ē: et nō imēdiate añ i istās qd ē pñs fuit et tñ. a. nō ē. qz si. a. qd nūc pmo ē. g nūc añ fuit (p3 p^o) ab exposita ad vñā suarū expo^m. pñs ē fals^o. g et añs. **Ex ista pñe seqt**. q si aliqd nūc vltio ē: illd desinit eē: nō tñ eē: p pōnē d pñti (p3 vt pus) de. a. aq. Si tñ aliqd nūc vltio nō ē: illd icipit eē: et eē. si icipit eē p remotionē de pñti: et si aliqd nūc pmo nō ē illd desinit eē et eē: si illud desinit eē p remotionē d pñti. **Intelligēdū** q ista p^o ē posita tenēdo ly pmo et vltio stricte: ita q ly pmo iportet eē p aliq mēsurā: et nō fuisse añ aliquā mēsurā: et ly vltio signifi cet qd ē p aliq mēsurā: et nō p illā mēsurā. Ubi tñ large sumerēt: et ifequit vñū modū exponēdi: icipit et desinit: non bz locū ista p: qz tūc pmo exponeret p imēdiate añ: et vltio p imēdiate post. **Ad 3^m** p. Idē ē p^m istās eē mūdī qd ē p^m istās eē tui: et tñ p^m istās eē mūdī nō ē p^m istās eē tui: pbat: qñ hoc ē p^m istās eē mūdī: qd ē p^m istās eē tui (dato) q tu icipias eē: qz b^o ē istās eē mūdī qd ē p^m istās eē tui

ris: igitur hō currit: et hō mouet. p. n. nō ē dīdīōalis: nec fa co
pulatīa: s; q; eaz ē rōnalis. iō amedia nō solū q; istaz de
4^a p. notat. ¶ 4^a p. aliq; ē yppo^o ples hīs notas dīgēdi aq; rū
q; p; dīōari (vt p; de istis: tu es hō: vel tu es capra: et tu
es a sin^o: nō ē aliq; ratio: quare potius sit cop^o q; dīf^o vel
ē: aut de ista. si aīx^o ē hō: atēxps ē aīal: et aīxps ē suba: pōt
n. idēter eē copulatīa vel dīdīōnalis: nulla g; istaz ab^o ē
pcedēda: negāda: vel dubitāda: s; dīstīguēda: ita q; p^o i sen
su dīso ē pcedēda: et i sensu pposito negāda: fa vō dīdīō^o sū
pta ē pcedēda: et cop^o accepta negāda ē.

Ad p^m argu^m Ex predictis habere^r rīfio ad p^m arg^m: nā ppo
ista illa. oēs hoies sūt asini vel hoies:
et asini sunt asini: nō pcedat: nec negat: nec du^r: s; dīstīguat
penes dīfīctīuā et copulatīuā: i q; admissio: q; sit copulatīa
dice^r illā eē vāz: et nullo^o eē falsaz: nec istā eē dīfīctīuāz (et
pcedo) q; aliq; ei^o ptes sunt f^o: s; nō p^o n^o: imo oēs ptes p^o
cipales sunt v^o: iste. s. q; vna teriat ad notaz copulatīōis: et
alia icipit ab ead nō: si at i p^o admittit istā eē dīfīctīuā
(pcedit) istā eē falsaz: et nullo^o eē vāz: nec copu^o s; dīfīctīu
ctīuā: cui^o oēs ptes p^o sūt falsae: s; ptes p^o nō sunt vere.
Sūt at ptes p^oncipales dīfīctīe: ille quaz vna teriat ad
notā dīfīctīōis: et altera icipit ab eadez nō. nūq; g; dīfīctī eē
dīfīctīuā et copulatīuā: s; a q; istaz notaz posse denoia
ri. ¶ Ad 2° dīfīctīōis sumit duob^o mōis. s. large: et strī
cte. p^oio^o puerit cū ly pole: sic loq; Ari. p^o pyberminias cū
dicat: cui^oq; attribuit pole ptingēs dat eīdē. 2° mō puer
it cū hoc pplexo idifferēs ad vtrūz: et sic accipit p^o p^o po
rū. d. q; p^o de ptingētī bz puerit p oppositas q; līates. Di
co g; ad illā p^one ptingēs ē adā nō eē: q; si ly ptingēs sumi
tur p^o mō: sic ista p^o ē vā: q; pole ē adā nō eē: et tunc negat
ista p^oia: ptingēs ē adā nō eē. g; ptingēs ē adā eē: sicut nō se
quit: pole ē adā nō eē. g; pole ē adā eē. Et ad Ari. dico: q; lo
quit ibi de cōtingētī fō mō: et iō si sumat ptingēs hoc mō i
p^one dicta: ista ē negāda (dicēdo) q; istud nō ē suū dīcō
rīū nec ē adā eē. Et si dīfīctī Ari. dīcī p^o pyberminias: ista
eē dīdīōria nec ē eē: ptingēs ē nō eē (dico) q; Ari. capit ibi
ptingēs p^o mō: et nō scō mō: vñ ptingēs q; puerit cū ly pol
sibile: facit figurā modaliū: s; ptingēs ad vtrūz: nullā fac fi
gurā: imo dīdīōriū dat p negatiōem ppositā totī: et ita ista
sūt dīdīōria cōtingēs ē te currere: nō cōtingēs ē te currere:
ptingēs ē te nō currere: nō cōtingēs ē te nō currere: q; nega
tia sp p affirmatiuā pbāda ē: et nō p aliq; p^one figure mo
daliū. ¶ Cōtra istā dīstīctīōē arguit. nā data ista: seg^o q;
oē neciūz ē ptingēs: q; oē neciūz ē pole. ¶ Rīfio pced^o pntīā
et pntīa: et pntīa ē cōcedēdū: q; si nec ē aliqd eē cōtingēs ē istō
eē: et q; aliq; p^o ē cōtingēs cui^o adeq; tū significatū ē neciūz:
et q; neciūz ē deū eē: et ptingēs ē deū eē: et nō ptingēs ē deū eē:
suūdo dīfformiter ly ptingēs. et multa alia sunt pced^o q; sūt
cōez modū loq;ndī sic ē cōez modū loq;ndī ē: q; ptingēs et
pole puerit: istō tñ seg^o ex mō loq;ndī Ari. quē mōz nō hē
m^o i vñ: s; solū q; ptingēs sumat p idēter ad vtrūz. ¶ Ad
3° nego istā: q; tūz hō ē for. et ad pbatōez negat pntīa: nec ar
guī ab exponētīb^o ad expositū: q; scōa exponēs debuit eē
ista: nō ē aliq; hō qn iste sit for. qd ē falsūz. Sīlī nō valz ista
pntīa: aliq; hō currit: et nō ē aliq; hō qn talis currat. g; q;
līfībz hō currit: q; posito: q; oēs hoies sint albi: quoz aliq;
currat: et aliq; sedeāt ē aīis vep: et pntīa falsūz: q; fa exponēs
d; eē ista: et nō ē aliq; hō qn iste currat. ¶ Ex ista rīfione
seg^o p. Oē ista nō repugnāt formālī: q; tūz hō est for. aliq;
hō nō ē for. q; dato: q; nullus hō pter for. eēt q; tūz q; ista/
rū eēt vā: nec seg^o. q; tūz hō ē for. pto ē aliq; hō. g; pto ē sō.
q; mīoz debuit eē ista: pla. ē aliq; tūz hō. sicut ē dīdīōriūz
maioris debuit eē istud: aliq; hō nō ē for. vñ līcz ly oīs: et
q; līz dīstībuāt ab^o p suba: nō tñ ly q; tūz hō: et ly q; līz: s; solū
p tali hūte q; tūte et q; līte: et iō nulla istaz pntīaz valz de
for: q; tūz hō currit. g; q; līz hō currit. q; tūz hō ē sō. g; tātū
2^m cor^m for. ē aliq; hō: sed bñ seg^o. g; tātū for. ē aliq; tūz hō. ¶ 2° seg

tur q; ista pntīa non valz: q; tūz hō ē for. g; nō ē aliq; tūz hō
qn tāt^o sit for. nec seg^o: q; līz hō currit. g; nō ē aliq; hō qn
talis currat (q; dato) q; for. sit oīs hō et currat: ē aīis vep: et
pntīa flz: si. n. aliq; hō ē for. et tāt^o ē aliq; hō: aut si aliq; hō
currit et talis mō^o (o; ples hoies eē: pcedo tñ i casu isto q;
for. ē tāt^o q; tūz ipse est: aut ē tal^o q; līz ipse ē tenēdo reddi^o te
nēdo at relatiōe dīctī dīuersitatē. p^o sumēdo ly tātū: et ly ta
le. ¶ Ad 4° pcedo istā hō ē tale aīal demādo asinū. Ex q;
non seg^o. q; hō ē asinus: s; bñ seg^o ex ista: hō ē illud aīal de
mādo asī^o. vñ ly tal^o: et ly tale: s; sint sigīficata demātia
nō tñ s; sigīficata dīcretā s; cōia: nec ista ē fin^o. tal^o hō cur
rit: s; idēfīnīta h^o vñ: oīs talis hō currit: et illius p^oti^o. aliq;
tal^o hō currit: et iō nō ico^o sub sig^o demātiō descēdere: sicut
et ipz sig^o oēz supponē recipit: nō tñ dīfī p^o supponere p isto
qd demātiō: sed p alio. vñ pcedit q; tale aīal currit demān
do asinū: et tñ nullus asin^o currit (p; ponendo q; nlls pter
for. currat: et q; ipse sit filis asino i aliq; qualitate. ista. n. p^o
tale aīal currit. sigīficat quod aīal currit qd ē tale quale ē:
h ē tūz pcedit: q; pntīa tal^o hō currit demātiō for. et tñ sō. n
currit p; ponēdo q; for. nō currat et q; oīs hō non for. currat
sit tñ oīs hō filis sō. i aliqua q; līte. nec seg^o: oīs tal^o hō cur
rit: for. ē iste hō. g; for currit: si at dīfī mīnozi for. ē talis hō: de
mātiō seipz: negat: q; for. nō ē filis nec eq; lī. ¶ Ex p^odictī se
g^o: q; iste p^ones sūt falsae: talis sol lucz: tal^o fenix volat: p^o
n. sigīficat q; talis sol q; līz ē iste lucz: et 2° sigīficat q; talis fe
nix q; līz ē ista volat: quoz q; līz ē falsūz cū p^o sup^o duplicē
eē solē et fa duplicē eē fenicē: imo seg^o istā eē falsā. tale aīal
currit demādo asī^o currētē: dato: q; nihil pter asī^o demō
stratū currat. qm i asī^o pter q; tale aīal currat q; līz ē i demātiō:
s; nullū ē tale p casuz: vñ ex ista non seg^o q; illō aīal currat:
s; q; vñz simile illi currat. ¶ Jute^o q; hō dēā sūt 2^m p^o p^o
sig^o istoz terioz: tāt^o: tal^o: tal^o: q; p; cōez mōz loq;ndū s; fē
ly tal^o: et tale: demātiō vt i portat pno^o demōtiō pntīō filitū
dīnē: vt tale aīal currit ita illō aīal q; līfī^o currit: et ita mīo
tiēs locut^o suz vbi hō dīffīcultas non h; locū. igitur et.

¶ Prima pars principalis.

Ad dragesimū sextū soph^o pole
ē ipole. p^o h. p^o p^o
hō ē asin^o ē polis: et ead ē ipolis. g; et. p; pntīa:
cū 2° pte aītis: et p^o arg^o. h. p^o p^o hō ē asin^o est
vā. g; ē polis. i. pntīa ē bōa: aīis ē pole: q; pole
ē q; ista puerit cū p^one vā. g; et pntīa ē pole
tē arg^o. pole ē ista eē polez. g; q; līz secū pueritibilis pte eē possi
bilis: et p pntīa hō mētal^o hō ē asin^o pte eē polis: tūc arguit sic. h
pte eē polis: et h ē. g; h ē polis: p; q; p^o mētal^o pntīa^o signi^o
nō pte absolui asina sig^o et. Itē hō currēs ē asin^o te de^o. g; hō
ē asin^o: ista pntīa ē bōa: aīis ē pole. g; et pntīa: q; aīis sit pole arg^o
h vñ ē polis: oē currēs ē asin^o. g; q; līz singularis ē polis: p;
pntīa: q; q; līz sing^o seg^o ex sua vñ: mō ex pos^o non seg^o ipole:
tē sic: q; līz sing^o ei^o ē pole: s; hō currēs ē asin^o. te demāto ē
singlaris istī vñ. g; hō singlaris ē polis. ¶ 2°. hec p^o albu
ē nigz ē polis et ipolis. g; et. pbat q; sit polis sic arguendo:
hoc ē nigz demātiō istud qd ē albu: g; albu ē nigz: ista pntīa
ē bona: aīis ē pole: q; pole ē hoc eē nigz. g; et pntīa est pole: q;
ista pntīa sit bona: pbat: ex eo qd arguit ab īferiozi ad suū
sup^o affirmatiōe: et sine īpeditō: vñ ista pntīa ē bōa: hō ē asī
n^o demātiō hoiez. g; hō ē asin^o: p idē et ista ē bōa: p; pntīa: q;
sicut ly hō ē terius īferioz ad ly hō qn demātiō hō: ita ē īferiō.
ad istū teriūz albu. Itē ly hoc ē terius īferioz ad istū teriūz
albedo: qū demātiō albedo. g; p idē ē terius īferioz ad istūz
teriūz albu: qū demātiō albu. ¶ 3° hec p^o chy^o ē ē possibl
et īpossibilis. g; et. pbat q; sit possibl sic arguendo: vox chy
mere ē. g; chy^o ē p; pntīa: q; nullus ē vox nisi istud sit: aīis ē
pole. g; et pntīa: qd aīis sit pole declarat: nā pole ē q; tu pfer
ras istā vocē i hac p^one chy^o ē capra: ponat g; i eē et argui
tur sic: ista vox chy^o mere ē. g; aliq; vox chy^o mere ē. g; vox chy
mere ē: p; p^o pntīa: ab īferiozi ad suūz sup^o: et fa apticulari

obiectō

Rīfio

Ad 3°

p^m cor^m

2^m cor^m

ad sua indefinita. Cōfili arguūto p̄t p̄bati: q̄ vox asini est vox hoīs: q̄ ista vox asini i hac ppōe vocali: asin⁹ ē capra ē vox hoīs. 4. h. ppō d̄s nō ē: ē possibilis ⁊ impossibilis. g. ⁊ c. (pbat) q̄ sit polis sic arguēdo: de⁹ scit nō ēē. g. de⁹ nō est (p3 p̄na) q̄z n̄b̄l scit nisi vep: aīs ē pole. g. ⁊ p̄na: q̄ aīs sit pole arguit: nā h. de⁹ scit nō ēē dem̄an⁹ vñū deū ite⁹ q̄ n̄ ē. g. deus scit nō ēē (p3 p̄na) ab iferiori ad suū supi⁹ afir⁹ ⁊ sine ipe⁹: aīs ē pole. g. ⁊ p̄na. nā p̄ ē bōa h. de⁹ ite⁹ nō erit. g. de⁹ ite⁹ nō ēē: p̄ id alia erit bona cū arguat ēlr ⁊ h. p̄ntie taz p̄na q̄ aīs ē pole (vt p3) q̄z ly de⁹ stat āpliatine. Ad p̄fili arguit: q̄ bō nō ē: q̄ hō scit nō ēē ex eo q̄ hic hō scit nō ēē dem̄ando ātexpm.

Ad oppositū

arguit sic. pol⁹ ē ipol⁹. g. pole ē n̄ pol⁹ (p3 p̄na) ab afir⁹ de p̄to p̄uatio ad afiratiū de p̄to ifini to: p̄na iplicat p̄dictōez. ergo ⁊ aīs q̄ ē sophisma.

Circa

māz p̄mi arg⁹ sit h. p̄. De⁹ ē: ⁊ tñ hec ppō nō ē polis nec vā de⁹ ē: p̄. h. p̄na nō valz de⁹ ē. g. h. ppō ē pol⁹ vel vā de⁹ ē: q̄ aīs ē neciū: ⁊ p̄na p̄tigēs. g. op̄ positū p̄ntis stat cū ante: ⁊ h. p̄. Ex ista p̄ne segt q̄ deuz ēē ē vep ⁊ neciū: ⁊ tñ q̄z talis ppō de⁹ ē: ē falsa ⁊ ipol⁹ (p3) da⁹ q̄ q̄z talis de⁹ ē p̄uertat tū v⁹ ipol⁹: ⁊ p̄r p̄na: q̄ ipole ē hoīez ēē afir⁹: ⁊ tñ q̄z tal hō ē afir⁹ ē vā ⁊ necia (p3) p̄sup. 2. p̄ poito q̄ q̄z talis p̄uertat cū ppōne necia. Ex ista p̄na de⁹ ē deū ēē ē vep: nō tñ si de⁹ ē de⁹ ē: ē vep (p̄ ps p3) q̄z vna cōditōalis c̄ p̄dictōziū p̄ntis repug⁹ aīti: ⁊ fa silr: q̄z h. stat silr: de⁹ ē: ⁊ nō de⁹ ē: ē vep: silr ⁊ i de⁹ ē: ⁊ n̄ ppō ē. Ex ista p̄ne segt. q̄ n̄ ppō vā ifert seipaz ēē verā: cū si segt: de⁹ ē: g. de⁹ ē ē vep: tu es. g. tu es ⁊ vep: ⁊ p̄r n̄ ex aliq̄ ppōe se suū deū ēē vep: q̄z nulli⁹ ppōnis dictū ē vep vel f⁹: cū illō sit oīo ifi⁹ vel diū. Et si arguit p̄ deca p̄ illud dictū Ari. i p̄ p̄met. Ex eo q̄ res ē vel nō ē: oīo d̄r vā vel f⁹: d̄r q̄ Ari. vult ppōne ēē verā: si suū adeq̄tū significatū est vep: ⁊ ppōne ēē flaz: si suū significatū adeq̄tū ē f⁹: nō tñ vult istā p̄naz ēē bo nā: de⁹ ē. g. h. ppō ē vā de⁹ ē: nec ēē istā ēē bonā: h. p̄bō ē vā hō ē afir⁹. g. hō ē afir⁹. 3. Aliq̄ ppōnes iūicē p̄uertūf q̄z vna p̄t ēē vā ⁊ necia: ⁊ nō alia (p3 de istis) hō ē afir⁹: hō ē rudibil: q̄rū vna ē vocal v̄l scripta: ⁊ alia nāl̄r significās m̄talis: imo si ābe sūt m̄tales: ⁊ vna significat ad placitū: ⁊ a nāl̄r iō segt. Ex h. ē p̄na q̄ ppōes m̄tales iūicē p̄uertūf: q̄z vna p̄t ēē p̄tigēs: ⁊ alia f⁹ vel ipolis: p3 de istis m̄talib⁹ de⁹ ē: p̄ cā ē: q̄z vna significat nāl̄r: ⁊ alia ad placitū: ista. n. q̄ signi ficat ad placitū p̄t mutare significatū ⁊ significatōez: s3 nō i q̄ significat nāl̄r. Ex i. p̄ segt. q̄. a. b. ppōes p̄uertūf iūicē: ⁊ tñ ad. a. ēē segt ipaz sic adeq̄te significare: ⁊ nō ad. b. ēē p3: dato q̄. a. sit ista de⁹ ē nāl̄r significans ⁊. b. ista: prima cau sa est significans ad placitū. ⁊ vbi. c. sit ista: hoc. ē falsuz de m̄ran⁹. a. ⁊. d. ista h. ē flm dem̄an⁹. b. p̄r p̄cedēdū q̄. c. d. nō iūicēz p̄uertūf: nō ob̄te q̄ dem̄enē p̄uertibilia: q̄. c. ē ipol⁹ ⁊. d. pol⁹ vt notū ē. g. ⁊ c. 4. Aliq̄ ppō v̄lis ē pol⁹: c̄ q̄z singlis ē ipolis: ⁊ cuilz suppoito s̄b̄i corr̄idet vna sin glaris: p3 de ista: oē aīal q̄ ē i ista domo ē afir⁹ ip̄sa. n. ē pol⁹: q̄z ē pole oē aīal q̄ ē i ista domo ēē afir⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄te signi ficat: ⁊ q̄ q̄z ei⁹ singlaris sit ipolis: p3 da⁹ q̄ n̄ aīal p̄ter te sit i i domo. Nec ē icōuēies q̄ aliq̄ ppō polis vā cū v⁹ vō sit illatiua vñi⁹ ipol⁹: vt oē al q̄ ē i ista domo ē afir⁹: tu es al q̄ ē i ista domo. g. tu es afir⁹. to. aīs ē ipole: nō ob̄te q̄ q̄z ps sit polis. Ex ista p̄ne segt. q̄ aliq̄ v̄lis ē ipolis cuius q̄z singularis ē polis: p3 de ista: oīs hō desinit ēē aut oīs hō nō ē: nec segt istū hoīez nō ēē ē pole: ⁊ istū hoīez nō ēē ē pole: ⁊ isti sūt oēs hoīes. g. oēs hoīez nō ēē ē pole: nec argui tur asiglarib⁹ ad vniuersalē: q̄ taz p̄na q̄ q̄z ps aītis p̄ter modalē ē modalis de s̄f̄n p̄posito nullius q̄ritatis. Cōfili ēē nō segt: oēs hoīez nō ēē ē ipole: ⁊ isti sūt oēs hoīes. g. istū hoīez n̄ ēē ē impossibile: ⁊ istū hoīez n̄ ēē ē ipole: ⁊ sic d̄ alys.

Ad primū

dico q̄ ista hō ē afir⁹ nō ē polis: l3 pos sit ēē polis dem̄ando vñā significatē ad plac⁹. nec segt h. p̄t ēē possibile. g. q̄z secū p̄uertibilia

p̄t ēē possibilis: q̄m secū p̄uertibilia nāl̄r significans nō p̄t ēē possibilis: deide p̄na q̄ ista hoc currēs ē asinus ē impossibi lis: te dem̄ato: nō tñ sua v̄lis ē impossibilis: nec ē vep: q̄ q̄z singularis alie⁹ v̄lis segt ex ista v̄li: nec ēē: vt ē oīsuz: ex q̄ aln v̄lis ē possibilis ⁊ singulares ipoles ⁊ ēē. arguēdo g. ab v̄li ad suas singulares p̄uicti vel disūctiz: aut ēē p̄tine ē ac cipiēdū d̄bi⁹ me⁹: nisi forte aln ḡra m̄ae d̄ittif: vt aln ē oīsuz. Ad 2. p̄na q̄ ista ē ipolis: albū ē nigz: ⁊ ne⁹ ista p̄naz hoc ē nigz: dem̄an⁹ albū. g. albū ē nigz: nec arguit ab ife riori ad suū supius: q̄z cū p̄ ly hoc dem̄at albū: deteriat s̄b̄z albedis: q̄ ē s̄b̄a: ⁊ p̄ p̄na ly h. sic dem̄an⁹ ē terminus di scretus p̄nti s̄b̄e: ⁊ nō q̄litas. iō p̄ ly hoc siue dem̄at hō: si ue dem̄at albū: q̄ ē hō sp̄ ē terius iferior ad istū terius hō: ⁊ i cū dem̄at albedo ē terius iferior ab i⁹ terius albedo. iō ista ē ipolis hoc ē nigredo dem̄an⁹ albe⁹ sic ⁊ ista: hoc ē afir nus te dem̄a. sic. n. hō n̄ p̄ ēē afir⁹: i nigredo nō p̄t ēē al bedo: l3 albū possit ēē nigz ⁊ ēē. iō teri discreti istoz terio ruz: albū: nigz: sūt illi: hoc albū hoc nigz: nec p̄nt alr assigna ri. Et si argueret sic: hoc ēē nigz ē pole: ⁊ hoc ē albū. g. albū ēē nigz ē pole. negat p̄na nac arg⁹ aresolutōib⁹ ad resolutū: q̄z p̄na ē vna ppō de sensu p̄ officiabilis ⁊ nō resolutibilis.

Ad 3. d̄r breuiter p̄cedo oēs istas ppōnes: ista vox chy ē: aliq̄ vox chy ē: vox chy ē: si ly chy su i recto ⁊ i suppoē māl̄: ex q̄z nulla segt q̄ chy ē: q̄z asuppoē māl̄ ad suppo nē p̄sonalē fallit p̄na: si at ly chy sumat i obliq̄ casu p̄sona liter supponēs: negat q̄z istaz. Ex his: p3 q̄ nō segt: aliq̄ terius chy ē. g. aliq̄ chy ē: p3 p̄na: q̄z l3 arguit ab iferiori ad suū supi⁹ tñ mutat suppo: eo q̄ ly chy supm māl̄r i āte cedēte: ⁊ i p̄nte p̄sonalr. iō b̄n segt: aliq̄ terius chy ē. g. ly aliq̄ chy ē: sic ⁊ nō segt chy ē terius. g. chy ē: s3 b̄n segt. g. ly chy ē: p̄silr d̄r ad istā vox asini ē vox hoīs. g. hō ē asinus: q̄ ista ppō ē vā su⁹ ly asini i suppoē māl̄: ⁊ ly hoīs i suppo nē p̄sonal: aliter ista ppō ē ipolis. Ad 4. dico q̄z istaz ēē ipolez: de⁹ nō ē: de⁹ scit nō ēē: ⁊ tūc ad arg⁹: h. de⁹ scit nō ēē. g. deus scit nō ēē: negat p̄na: sic nō segt h. deus nō ē. g. de⁹ nō ē: ⁊ l3 arguit ab iferiori ad suū supius afirmatie: tñ arguit negatōe postposita: sic nō segt hūc deū vep ē nō ēē. g. deū vep ē nō esse s3 o3 arguere cū debito me⁹. s. hoc deus ē de⁹ imo si argueret absq̄ aliq̄ negatione adhuc p̄se quentia nō valeret: vt h. de⁹ nescit esse. g. deus nescit esse: hūc deū falsuz ē esse. g. deū falsuz ē esse: ⁊ hoc iō q̄z ly deū: i p̄nte nō supm p̄ isto p̄ q̄ supm i ante s3 solū p̄ deo q̄ nō ē. Et ad similitudinē p̄cedo istā p̄naz h. de⁹ itelligit nō ēē. g. deus itelligit n̄ ēē: q̄z iā s̄b̄z p̄ntis supm p̄ suppoito s̄b̄i aītis rōe āpliatōis i teri itelligit: quā nō h3 illud v̄bū scit sup i ter mīnz d̄s. p̄silr d̄r ad istā hō scit n̄ ēē negādo eā: quā etiā di co n̄ seg ad istā: hūc hoīez scio nō ēē seu iste hō scit nō ēē.

Dubitat nā deū ē alias istū terius vep āpliare vsq̄ ad itelligibilia. g. sic ista ppō ē vā deū ite⁹ nō ēē i ista ē vā deū vep est nō esse. R̄ndet negādo p̄nam: q̄m illud v̄bū ite⁹ ē āpliatinū taz respectu cōplexi: q̄z icōplexi: sed ly vep n̄ ē āpliatinū nisi resp̄cū cōplexi: distrabēdo v̄bū p̄ncipale: ⁊ nō v̄bū oīonis ifinitie: aliter ista ppō esset vā: aīx⁹ ēē ho minē ē vep: q̄z itelligere ē aīx⁹ ēē hoīez: q̄z g. segt aīx⁹ p̄m ēē hoīez est vep. g. aīx⁹ est. aīx⁹ fore hoīez est vep. ergo aīx⁹ erit. adaz fuisse ē vep. g. adā fuit. chymerā posse esse ē vep. g. chy⁹ p̄t esse. iō terius est icōplex⁹ oīonis ifi⁹ n̄ āplia tur alr vep: nec v̄bū ei⁹ oīonis distrabit: ⁊ q̄z nō segt aīx⁹ p̄z nō esse ē vep. g. aīx⁹ p̄z nō ēē ē. adā fuisse est vep. igit adam fuisse est: aīx⁹ fore est vep. igit aīx⁹ p̄m. fore est. nul lā chymerā esse est vep. g. nullā chymerā esse est. iō ly vep āpliat totū cōplexū distrādo illō v̄bū vsq̄ ad ymagiabilia: p̄silr d̄r isto terio falsuz q̄ n̄ āpliat icōplexū: nec distrabit nisi v̄bū p̄ncipale: tñ q̄z icludit negatōez d3 iferri oppo⁹ di cti. vt hoīez esse asinū est fl3. ergo hō nō ē afir⁹. aīx⁹ p̄z fuis se est falsuz. g. aīx⁹ p̄s nō fuit. deū nō esse est falsum. ergo de⁹ est: sed q̄z nō segt chymerā esse est falsuz. ergo chyme

Ad 2.

Ad 3.

Ad 4.

obectō

R̄ndet

ra esse est: nec et seqt. ergo chymera non esse est ideo non e
apli nisi respectu complexi: et distractio respctu vbi. idz ite
diz d istis terminis scitu: et neciu: qd ite de isto terio vez.
ptiges at aplat so complexu: sz no seqt ab ppd isti complexi
nec ppd complexi oppoiti sz dis istaz: qz no seqt: hoc ee est
ptiges. g hoc e: nec seqt. g hoc no e: sz bn seqt. g hoc e vel n
e: no tn seqt hoc ee e ptiges. g hoc ee vel hoc no ee e: qz da
to an x anis e vez: et dms falsuz: sed illi teri pole et ipol apli
anta tam r complexi qz icoplexi: qz no seqt an x ee e pol. g
an x e: sz bn seqt. g an x e vel an x pt ee (ex q) seqt: qz ex i
an x ee e impossibile: seqt qz at ex ps nec e nec pt esse. igit zc.

Prima pars principalis.

1^a arg^m

Cladragesimu septimuz soph^a.
Neciu e ptiges

(pba) h ppd b istas e: deman istas pns
e necia: et ad e ptiges. g zc (p3 pna) cu fa
pte antis: qz ista ppd: nunc e va: et ime p b
erit falsa. sz p ps arguit. hoc istas ee e neez

ista ppd sic adeqte significat. g ista ppd sic adeqte e sig. igit
i ppd e necia: maior arguit: qm oe istas ee e neciu (ex q) i
ppd e necia oe istas e: sz hoc istas ee e oe istas ee. g b istas
ee e neciu. Itē ipole no e hoc istas ee. g nece e hoc istas ee.
p3 pna p dli. p pyber. d. q ipole no ee: et nece ee puertit.
anis arguit: na h ppd no e impossibile: hoc istas e: et ipsa ade
qte significat hoc istas ee. ergo ipole no e hoc istas ee (p3
pna) ab officiariis ad officiata: anis e vez. g zc pns: si or q
ista no e offi. ite arguit sic: hoc no e hoc istas ee deman
ista chy e: et b e ipole. g ipol no e b istas ee (tz pna) aresol
uētib⁹ ad reso. anis e vez. g zc. pns. (z b copu aliqd aial
e: et si tu es illd tu es soz. e necia et ad e ptiges. g zc. p b pna
ps antis: qm illius copu qz ps e necia: h. n. est necia: aliqd
aial e. et fa silr e necia: qz puertit cu hac p ditioli necia. si tu
es soz. tu es soz. ex q no pt puertit cu ista: si tu es aliqd aial
tu es soz. qz tuc relz stare magis puse qz suu anis: et pnr ali
qua copulatia affirmatia eet va: cuius vna ps pncipalis eet
falsa: qz ista p ditiolis e f. et copu va sic ar. hoc e deman
soz. et si tu es illud tu es soz. et hoc e aliqd aial. g aliqd aial e
et si tu es illud tu es soz. p3 pna p resolutoez: qz copulatia
ca p babilis e c fa ps depedet ap. ia p: q ista copulatia
e ptiges qz ista coplatia ia e va: dato q soz. sit: et i mortuo

2^a arg^m

ista e falsa sic pci significado. (z b distictia: tu no cur vl
tu moueris e necia et ptiges. g zc. p p ps antis sic arguēdo
si tu curris tu moueris. g tu non curris vel tu moueris: p3
pna acoditoli ad distictia factaz ex pnte et oppo antis
eiufde p ditiolis: sz anis e neciu. g zc pns. et q i sit ptiges p:
ex eo q qz ei ps e ptiges: et nlla alteri repugnat. arguit tn
sic. ptigeter tu no curris vel moueris: et i adeqte significat.
g e ptiges: p maior: ptigeter tu n curris. g ptigeter tu no co
ris vl tu moueris: p3 pna apte distictie ad tota distictia:
anis e vez. g zc pns. (z b distictia e necia: tu es vel tu no
es: et ad e ptiges. g zc. p3 pna: cu p pte antl: ex q fit ex dco
rys: et fa arguit: ista distictia no e magis va qz p ps: sz p ps
e ptiges. g dis e ptiges: anis arguit duplr. p: qz significatu
distictie e significatu p ptis: qz qd. n. et q lrcuqz ete ee vel te
no ee e te ee: ex q nihil nec aliqlr ete n ee. z qz vitas disti
ctie e vitas p ptis: vel saltē no depedz nisi a vitate p ptis:
qz fa ps e falsa. g nihil pfert ad vitate distictie: sic nec ps
nigra corpis aliqd pfert ad denoia corpus ee albu: sed po
ti ipe si alia ps e alba. Itē in hac di aliqz hō c vl tu n es:
i ps nihil pferrz ad vitate i qn seqt ista ee ptigeter roe co
tigetie pte ptis. g p idz b e ptiges: tu es vl tu n es: nec fa ps
aliqd confert ad neccitate seu vitatem eiusdem.

3^a arg^m

In contrariu arguit neccariuz e ptiges. g neciu no e
neciu: p3 pna: ab affirmatia vni⁹ dispati
ad negatiua alterius. g e f. g zc anis qd e soph^a.
ma3 pmi arguēti sit h pma. Aliq vlis e necia:
et cuilz supposito sibi corrdet vna singularis et tamē qz ei⁹

4^a arg^m

Circa ad negatiua alterius. g e f. g zc anis qd e soph^a.
ma3 pmi arguēti sit h pma. Aliq vlis e necia:
et cuilz supposito sibi corrdet vna singularis et tamē qz ei⁹

singularis e ptiges: p3 de qlibet istaz: ois hō e: oe aial e: oe
istas e: n aial qd e: e moz: n aial qd definit ee e. et et coce
dif: q aliq vlis e ptiges. et cuilz sibi supposito corrdet vna
singularis: et tn qlz singularis est necia: p3 de ista: nullu aial
qd e i ista domo e asinus: dato: q tu sis oe aial qd e i ista do
mo. nec seqt: nec hoc aial qd e i ista domo no e asin: nec hoc
nec istd nec sic de singulis. g nullu aial qd e in ista domo est
asin: qz anis e neciu: et dms ptiges: dato q ples sint hoies i
ista domo et no alia aialia. (z b. neciu e hoies ee: et tamē
nullu neciu e hoies ee: p ps p3: qz h e necia: hō e: et ipsa ade
qte significat hoies ee. g neciu e hoies ee: p3 pna ab officiā:
tib⁹ ad officiata. anis e vez. g zc pns: fa ps declaraf. na si ali
qd neciu est hoies ee. g aliqd qd no pt no ee est hoies esse:
pns e falsuz: vñ breuiter hec ppd aliqd neciu e hoies esse e
resolubilis: ex q ly neciu limitatu p adiectiuu tenet noia.
liter et resolubiliter: et no officiabilr: mo qlitercuqz resoluaf
vna resoluētū e falsa: iste ergo ppones no equaler neccari
riū e hoies ee: et aliqd neccariū e hoies ee: qz fa e pticlaris: et
p nulli e qtitatis: sic nec iste equaler: nullu neccariū e ho
iminē ee: et no neccariū e hoies ee: qru p est va: et fa falsa. Co
sitr or de istis: neccariū e istas ee: nullu neccariū e istas esse:
cedo qlibz istaz: nec dicit: sz dicituū pte e istud: non
neccariū e istas ee: et dicituū fe e istud: aliqd neccariū est in
istas esse: seu ista indefinita: ens neccariū e istas ee: qru qlz
e falsa. (z b. Neccariū e qd de no e: et ptiges e q deus
no e: p ps sic arguit: hoc e qd deus no e: deman deū ee: et
hoc e neccariū. ergo neccariū e q de no e. z ps pba: hoc e
qd de no est deman te: et hoc e ptiges. g cotinges est q
de no est. qlz istaz pna valz aresoluētib⁹ ad resolutū: te
nēdo ly qd relatiue anis e vez. ergo et pns: nec iste due repu
gnat: neccariū e q de no est: no neccariū est q deus no est:
tenēdo ly q i p relatiue: et fa ptiuctie: nec seqt neccariū est
q de n e. g neccariū e deū no ee: tenēdo ly q i an te reltie si
tn teneret ptiuctie pna eet bōa. (z b. ptiges e aliqd ee
qd ipole e ee: pba: h ppd est ptiges: aliqd esse qd ipole est
esse e: et ipa adeqte significat aliqd esse qd impossibile e esse.
igitur cotinges est aliquid esse quod impossibile est esse.
p3 consequentia ab officiariis ad officiata: anis est ve
ruz. g zc pns. Et si arguit si cotinges e aliqd esse qd ipole e
esse: et h ppd aliqd e qd impossibile e esse sic adeqte significat.
g h ppd e ptiges: negat minor: qm h ppd aliqd e qd ipos
sibile e esse: significat aliqd esse qd ipole e esse: vbi pmi vbu
ifinitiu mōi corrdet vbo pncipali. In ista at ptiges e ali
qd esse qd ipole est esse: pmi vbu ifinitiu mōi: et io ista duo sigi
ficata seu orones ifinitie: idrnr vident esse filles: et no sunt.
(z b. Ex ista pte seqt. q nece est deū no esse: et chymera no
esse: et cotinges est an xps esse: et an xps no esse: qz h ppd e ne
cessaria deū no ee: et chy no sūt: et hec ppd e ptiges: an xps
ee et an xps no sūt. Un breuiter ille ppdes sūt ve: si dictū se
ques modū e cathegoricū. si at fuerit yppoteticū negat ille
sic et iste: hec ppd e neccaria deus no e: et chy no est: h ppd e
ptigens: an xps est: et an xps no est: imo qlz istaz copulatia
ruz est impossibilis.

Ad primum

dico q ista e ptiges. hoc istas e: et et
suū significatū: et nego ista pna: omē istas esse e neccariū.
sz oe istas ee e hoc istas. g hoc istas ee e neciu: nec arguit i
aliq mō alic⁹ figure: ex quo maior no est alicui⁹ qtitatis si
cur dictū est supra: q aliq vlis e neccaria cuius qlz singu
laris e ptiges: et ita significatū i vlis e neccariū: et cuiusqz
sinagulis significatū e cotinges: deide cu or ipole no e hoc
istas ee. g neccariū e b istas ee: negat pna: et ad phz: rñde
tur: q ipse itelligit neccariū addi vbo ifinitiu mōi et non
vbo pncipali. vt ipole e hoc istas no ee. g neccesse e hoc istas
ee. pntia e bōa: sz anis e falsuz. Itē cōcedo q ista ppd ipole
no e b istas ee: e officiabilis et no resolubilis: qz aliter ptin
geret ista esse vera: impossibile no est hoies esse asinū: qz hoc

nō est hoīem eē asinū: demōstrando istā chy^a est: et hoc ē ipole
nā fm cōez modū loquēdi tenet ly ipole officiabl^r et nō re
solublr. ¶ Ad 2^m pcedit q^d ista coplatia ē ptingēs: nec fa ps
significat pueriblr q^d si tu es sor. tu es sor. aut q^d si tu es aial
tu es sor. s3 si significat pueriblr tota copulatiua q^d aliqd al ē
q^d si tu es illud tu es sor: et hoc ē ptingens. Et si arg. sic scda
ps copulatiue est cōditionalis. vera. ergo necessaria. nega
tur 2^a. q2 alias dictū ē: q^d pditionalis vera cui⁹ aīis depēdet
a pte. aut abo depēdet ab aliq alia ppōne q^d ē pditional^r pti
gēs: vt aliq ppō est vera si sua pdictio ē vera. aliqua ppō
positio est: et si ista est vera sua pdictoria ē vera (p3 de ista)
istius ppōis pdictoriū. ē vepz dēdo seipsaz vt arguat sic:
hoc ē: et si istū ē vepz: suū pdictoriū ē vepz: et hec ē aliq ppō:
g aliq ppō ē. et si ista ē vā sua pdictoria ē vā. ¶ Ad 3^m. vī q^d
ista disiunctia ē necia tu nō curris vel tu moueris: q2 suū
pdictoriū ē ipole. s. tu curris et tu nō moueris. et ad arg^m. q2
ps ē ptingēs: et nulla alteri repugnat. g ē ptingēs: negat pna: q2
vltia illud regit q^d nulla ps segt ad pdictio^m alterius: aut
q^d pdictio^m ptiuz nō iuicē repugnant: mō p^r ps segt ad pdi
ctoriū pte: q2 segt tu nō moueris. g tu nō curris. et fa ps seg
tur ad pdictio^m pme. s. tu curris. g tu moueris: deide pdicto
riū istaz ptiū iuicē repugnat. s. tu curris tu nō moueris. Itē
cū ppō ista ppō. ptingēter tu nō curris vel tu moueris: qro
si ly ptingēter ē deterioratio toti⁹ disiunctiue vel so^m p^r ptis:
si p^r. negat ista disiunctia (et ad pbōez) negat pna: nec argui
tur apte disiunctie ad totā disiunctiua. p sic arguēdo fallit 2^a:
q2 talis ppō nō ē disiunctia yppothē^a pbāda: s3 cathe^a rōe
de ly ptingēter: si at ē deterioratio p^r cathe^a: pcedit ista: et tē
cū infer^r: q^d ista ē ptingēs: tu nō curris vel tu moueris: nega
tur pna: q2 ista ppō nō ē officiabilis s3 disiunctie pbabilis p
suas ptes. ¶ Ad 4^m dico q^d ista ē necia: tu es vel tu nō es:
et nō ptingēs: et cū dī q^d ista nō ē magis vā q^d p^r ps: negat (et
cū dī) significatū pme ptis ē significatū disiunctiue toti⁹ (pce
do) s3 significatū pme ptis ē ptingēs. g ē significatū pte ptis est
ptingēs: negat pna: q2 hoiez eē ē hunc hoiez eē: et hoīem eē ē
neciaz: et hūc hoiez eē ē ptingēs. deide negat q^d vitas ist⁹ di
siunctie nō depēdet nisi a vitate p^r ptis imo depēdet et a vi
tate pte ptis vna cū nō disiunctois. Et ad arg^m fa ps ē falsa. g
nō pfert ad vitatē disiunctie (negat pna) nec similitudo est
ad ppō^m: q2 i nālib⁹ si plusqz medietas alic⁹ corpis ē alba il
lud corp⁹ ē albū: et tū ista copulatiua ē falsa si vna ps ē falsa:
et infinite alie vte. Sīl^r disiunctia ē vā si vna ps ē vā: et lz infini
te alie false. Itē pcedo q^d i hac disiunctia aliqs bō currit vel
tu nō es: fa ps nō pfert ad vitatē. g nec ista: tu es vī tu nō es.
(negat pna) q2 h tu nō es pdictit istū: tu es: et nō istū: aliqs bō
currit. modo pdictio disiunctiue est causa necessitatis eius:
sicut ē causa impossibilitatis copulatiue. igit 2c.

¶ Prima pars principalis.

Ad dragesimū octauū soph^a.
Scituz ate ē ti
dub^m. pbat (et pō) q^d nō pnderes de aliq p
pōe nisi de his: de⁹ ē bō ē asin⁹ qrum pma3
scies eē neciaz: et scda3 impossibilē: sit tū p^r oē.
a. et lateat te. i⁹ po⁹: arguit sic. a. ē scitū ate: et
idē. a. ē tibi dubiū. g 2c. (p3 pna) cū p^r pte aītis: q2 ista de⁹
ē ē scita ate: et ista ē. a. fa ps sic declarat. oīs ppō de q^d pside
rat aliqs quā nō scit eē verā: nec scit eē falsam ē sibi dubia:
sed. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē falsaz. g. a. ppō ē
tibi dubia (p3 pna) cū maior: q^d sic vificat (ponat) cū toto
casu et minor ē nō: q2 tu nō scis. a. eē vepz nec scis. a. eē falsuz
p casuz. ¶ 2°. h ppō hoc ē vepz ē scita ate: et eadē est tibi du
bia. g 2c. (et pono) q^d a. sit vñ illoz rex sedet: et nullus rex
sedet: et hoc bñ scias: s3 lateat te qd illoz ē. a. sic latz qd illoz
ē vepz: et arguit. a. ē vepz. g hoc ē vepz demōstrato. a. ista pna est
bōa: scita ate eē bōa: aīis ē scitū ate. igit et pna: q^d ista pna sit
scita ate eē bona p3: q2 bñ scis p subm pntis demōstrari. a. et q^d

aīis ē scitū ate: segt. n. ex casu q^d tu scis vñ illoz eē veruz.
Itē oēm ppōne quā scis eē verā: scis: s3 tu scis. a. ppōnem
eē verā. g. a. ppōne scis: et a. ppō ē tibi dubia q2 qd3 illoz
ē tibi du^m. g 2c. et q^d ista: hoc ē: vepz sit tibi du^m. p3: q2 p ly hoc
nō demōstrat nisi vñ illoz pdictio^m: s3 qd3 illoz demōstrato
tu dubitas illud eē vepz. g 2c. ¶ 3°. h ppō hoc ē sor. est scita 3. arg^m
ate: et eadē est tibi du^m. g 2c. et pō q^d scias h eē hoc: et dubites
hoc eē sor. qd tū sit sor. et scias hāc hoc ē hoc significare adeq^{te}
te hoc eē hoc. et illaz hoc ē sor. significare adeq^{te} hoc eē sor.
isto poito: h ē tibi dubia hoc ē sor. q2 tu du^m hoc esse sor. et
scis istā sic adeq^{te} significare: et q^d ista sit scita ate arguit: q2
tu scis adeq^{te} significatū illi⁹. g 2c. pbat aīis: tu scis hoc eē
hoc: s3 hoc eē hoc ē adeq^{te} significatū istū⁹. g tu scis adeq^{te}
tū significatū istū⁹: p3 pna: cū maiōi p casū: et miōr arguit. nā
hoc eē hoc ē hoc eē sor. s3 hoc eē sor. ē adeq^{te} significatū il
li⁹. igit 2c. ¶ 4°. pō q^d tu scias hoc eē sor. vel pōnem: dubi
tes tū an sit sor. et du^m an sit pla. et p3 q^d ista ppō hoc ē sor. ē
tibi du^m. s3 arguit q^d ē scita ate: q2 tu scis hoc esse sor. vī pla
tonē: et scis q^d ista sic adeq^{te} significat. g tu scis istā. p3 pna:
cū maiōi et miōrē dclaro: nā tu scis istā hoc ē sor. significare
adeq^{te} hoc eē sō. g tu scis istā significare adeq^{te} h eē sor. vī
pōne: p3 pna apte disiuncti ad totū disiunctū: aīis ē pceden
dū ate. g et pna. Itē hoc eē hoc scis: et hoc ē sor. g hoc eē sor.
scis: p3 pna: ab inferiori ad suū sup^r si ly sor. est terius cōis. et
ab vno pueribili ad reliquū si ē terminus discret⁹: et ex pnti
sequitur: q^d tu scis hoc esse sor.

Ad oppositū

arguit sic. Scitū ate ē tibi du^m. g sci
tū ate nō ē scitū ate: p3 pna: ab affir^m
vni⁹ dispti ad negatiua alteri⁹. pna ē fl3. g et aīis q^d ē soph^a.
Circa m3 p^r et p^r rōnis sit h p^r p^r. Tu du^m. a. eē vepz: et p^r p^r
tū n^m. a. du^m eē vepz. p^r ps arg^m sic. h ppō est tibi
du^m. a. ē vepz: q^d adeq^{te} significat. a. eē vepz. g tu dubitas. a. eē
vepz: p3 pna ab officiātib⁹ ad affir^m. aīis ē vepz. g et pna. fa ps
arguit. nullū illoz dubitas eē vepz demōstratis illis de⁹ ē bō
ē asinus: sed oē. a. ē altez istoz. g 2c. Et si arg^m sic tu dubitas
a. eē vepz. g. a. eē vepz ē tibi du^m: pcedo pna3: et pna: ex q^d nō se
gt q^d a. dubitas eē vepz: q2 affo 2° ad sūū dīsiuz fallit pna.
¶ Ex ista pna segt. q^d a. scis eē v^r et tū nullū vepz scis eē. a. Cor^m
p^r p3: q2 hoc scis eē vepz demōstrat istā: dō ē: et hoc est. a. g. a.
scis eē. igit vepz. 2^m. segt. p3 q^d i⁹ dō ē nō scis eē. a. et ipa ē oē. a.
p casuz. Et si qrit de puer^r i⁹. a. scis eē vepz: dico q^d sic puer
tit. aliqd qd scis eē vepz ē. a. seu ppō qd scis eē vā3: ē. a. ¶ 2° 2° p^r
p^r. a. scis eē id3 sibi ipi: et tū n^m. a. scis eē id3 sibi ipi. a. p^r ps p3:
q2 istā de⁹ ē scis eē id3 sibi ipi: et ipa ē. a. g 2c. fa ē nō: q2 nihil
scit eē. a. p casū. Et si arg^m sic. a. scis eē idē alicui: et nō scis eē
idē alteri ab. a. g. a. scis eē idē sibi ipi. a. negat pna: sic nec se
gt tu hoc scis esse. et hoc nō scis eē aliū ab hoīe. g hoc scis eē
hoiez. ¶ Ex i⁹ pna segt. q^d hoc scis eē. a. vel nō. a. et tū. a. non Cor^m
scis eē. a. nec. a. scis eē nō. a. p^r p3: q2 hoc scis eē. a. vel nō. a.
demōstrat istā de⁹ ē: et hoc ē. a. g 2c. 2^m ē ē notū: q2 qd3 ista
rū ppoita hic dō ē ē. a. h dō ē nō. a. du^m qd3 istaz. Et si argui
tur sic: tu scis istā dō ē ē. a. vī nō. a. s3 nō scis istā. eē. a. g. scis
istā eē n. a. negat pna: q2 adisiuncto stāte cole^a ad alterā pte
cū dist^m vni⁹ ptis fallit pna. ¶ 3° p^r. Tu scis altez istoz eē 3° p^r
vepz: et tū n^m illoz scis esse vepz demōstratis illis rex sedet: et n⁹
rex sedet: p^r ps arguit. i⁹ pdictoria sūt iuicē pdice^a. g alterū
illoz ē vepz: i⁹ pna ē bōa scita ate eē bōa: et a⁹ ē scitū ate. g et
pna: p3 pna: ex q^d nō ē aliud impedimētū. fa ps declarat qd3
illoz du^m eē vepz. g nullū illoz scis eē vepz: et pna: aīis est
notū p suas exponentes: et si arguit sic. tu nō scis hoc illoz
esse vepz nec scis hoc illoz esse vepz. ergo non scis ali
qd illoz duoz esse vepz: negat psequentia: s3 solū sequitur
q^d nullū illoz scis esse vepz. ¶ Ex ista pna segt. q^d tu scis. a. Cor^m
eē vepz: et tū nullū. a. scis eē vepz. immo nullū vepz scis
eē. a. p3: i casu secūdi argumēti: qm tu scis. a. esse nullū isto
rū: nō tū aliqd. a. scis eē vepz: nec aliqd vepz scis eē. a. q2 nul

lū istoz scis eē vey: nec aliqđ istoz scis eē. a. p. casū. ¶ 4.º. Tu scis. a. eē vey: scis qđ nullū. a. ē oē. a. tñ tu nō scis hoc eē vey demfato. a. pbat: nā si tu scis h eē vey demfato. a. tñ demfāt nīl ista: rex sedet: vel nullus rex sedz. g. tu scis hoc esse vey demfata ista: rex sedz: vel scis hoc eē vey: nullus rex sedet. g. tu scis hoc eē vey demfata ista: rex sedz vñ scis hoc eē vey demfata ista nlls rex sedz: pñs ē flz tñ ca-

Cor^m lū ista dñe seqf. qđ tu scis aliqđ vey eē. a. tñ n^m sci tū ate eē vey ē. a. p. ex qđ oē. a. dubitas esse vey imo tu scis .a. ppōez eē verā: tñ nec. a. ppōez scis: nec scis. a. ppōez ex qđ oē. a. ē tibi dubiū. ¶ Jux pdcā (pō). 4.º. ppōnes alias

p^a ppō pcessas. ¶ p^a. aliqđ ppōez scis eē verā: tñ ista nō ē scita ate s3 ē tibi du^a: p3: dato qđ i^a b ē vey quertat cū vno istoz pdi ctioz: tñ bene scias. Istō posito tu scis istam esse veraz qđ eam scis querti cū vno istoz nō tamē ē scita ate: sed tibi dubia qđ ante casum ista fuit tibi dubia tñ iaz est ipertinens.

z^a ppō ¶ 2.ª ppō. aliqua ē ppositio quaz scis esse falsam: tñ aliqua quā scis eē verā qđrum nulla itelligit ate (p3) de istis. a. est .b. a. ē. c. qđ pñā (pono) querti cū vō tñ p3 querti cū flo. i^o poito (p3) p^a p3: tñ p3 declarāt: nā nullus istozū significatū adeqđū itelligit ate: nec aliqđ significatū itelligit eē significa

3ª ppō dñz alie^a istoz. g. 7c. ¶ 3.ª ppō. aliqđ ē ppō vā: qđ non pōt credi ate sic significando (pat3) de ista: hoc quod est verum cre dis esse falsuz dato qđ ista: deus est credas esse falsam si. n. est possibile: ponatur in eē: tñ arguit sic. hoc qđ ē vey credis eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. pñā d se t3: tñ vey arguit sic. hoc qđ ē vey credis eē flz. igit hoc ē vey: ista pñā ē scita ate eē bona. añs est creditū ate. g. tñ pñs: quo dato tu credis

4ª ppō hoc eē vey: tñ credis hoc esse flz qđ ē ipole. ¶ 4.ª ppō. aliqđ ppō ē scibilis afor. tñ plone: tñ nō ē pole qđ ista sciat afor. tñ plone p3 de ista n^o istoz ē: demfatis for. tñ plone: nā for. pōt scire istā: tñ pōt scire: s3 non ē pole qđ isti sciat istā: qđ si sic pōa tur ergo. tñ arguit sic. for. tñ pōt sciunt istaz. g. for. tñ pōt sunt. g. aliqđ istoz est: qđ est pdictozū eius: quare 7c.

Ad p^m argu^m ¶ Ad primum pcedo qđ. a. est scitū ate: tñ nego: qđ. a. ē tibi dubiū: tñ ad ppōez: nego mino

Nobile rez. s. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē flaz: qđ illā dñs ē scis eē verā: vñ scis eē flaz: tñ ista ē. a. g. 7c. tñ ad arg^m tu nō scis .a. eē vey: nec scis esse flm. ergo. a. nō scis eē vey: nec. a. scis eē flz: negat p^a: qđ arguit asfū ppoito ad istuz dñuz. ¶ In telligendū tñ qđ ista ppō omnis propō de qua gō pñderat quā nō scit eē vāz: nec scit eē flaz ē sibi du^a nō ē necia qđ oppoi tñz pōt ptingere (tñ pō) qđ tu credas firmiter sine hesitatiōe qđ anxp̄s erit sic tñ ita qđ n^o anxp̄s erit. Istō poito: h anxp̄s erit nō ē tibi dubia: qđ credis firmiter qđ ipe erit: nec istā tibi p/ posita dubitares: tñ nō scis istā eē verā: qđ ē flā p casum: nec scis istā eē falsaz: qđ credis firmiter istā eē verā: tñ istam

Ad 2^m ppoitā pcederes. ¶ Ad 2.^m dñ. qđ i cāu isto pōt itelligi. a. eē teriuz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: tñ sic indubie ista pñā nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non seqf instās pñs ē. g. hoc est: demfando istās pñs: vel pōt in telligi istū teriuz eē. a. nō^a ppriū vel teriuz discretū i^o qđ ē vey istoz: sicut iste teriuz for. ē nomē ppriū tñ teriuz discre tus istius hoīs: demfān^o istū qđ ē for. dato: qđ nō possint esse pñs for. tñ isto mō hec pñā ē pcedēda. a. ē vey. ergo hoc ē ve rum demfato. a. sicut h for. erit. ergo for. erit demfato for. Dicif tñ qđ ista pñā nō ē scita ate eē bona tanqđ sequens ex cāu: qđ ex cāu seqf: qđ anñs illius pñtie ē scituz ate: tñ qđ pñs est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā pñtia nō sciri ate esse bonā: verbi grā: pono qđ scias for. esse tñ sit for. corā te quez credas eē platonē. isto posito ista pñtia est bona: for. ē. ergo hoc ē for. demfando for. tñ eadē tibi pposita ē ate concedē da: nō tñ scis eā eē bonā: qđ ex cāu sequit: qđ ancedens ē sci tum ate: tñ qđ pñs non ē scitum ate: qđ credis hoc esse plato nem. ergo ex cāu sequit istā pñiam nō sciri ate eē bonā. De ide cū arguit: omne ppōez quā scis eē verā scis: s3 tu scis. a.

ppōnē esse verā. ergo. a. ppōnē scis. negat anñs tñ pñā: qđ cō cessuz ē qđ aliqđ ppōnē tu scis eē verā: que tñ ē tibi dubia: pñā etiā nō valet: qđ nō debuit sumi minor i s3u pposito s3 diuiso. s. a. ppropōnē scis eē verā: tñ hoc negaret: qđ nullū isto rum scis eē vey. ¶ Ad 3.^m breuiter dico: qđ nō scio hoc esse for. tñ nego qđ hoc eē hoc sit adeqđū significatū istius hoc ē for. tñ tunc ad arg^m hoc esse hoc ē hoc esse for. tñ hoc eē for. ē adeqđū significatū illius. g. 7c. negat pñā: sicut non seqtur te eē hōiez eē: sed hōiez eē ē adeqđū significatū illius hō ē. g. te esse ē adeqđū significatū illius hō est: tñ hoc pro pter illū terminū adeqđū: qđ nō negat qđ hoc eē sit signi ficatū istius hoc ē for. sicut nō negat qđ te eē sit significatū istius hō ē. ¶ Ad 4.^m rñr pñr negādo istā: tu scis hanc hoc esse for. significare adeqđū for. vel platonē: tñ ad pbatōem: negat pñā: qđ arguit ad disunctum itās colec^a rōne illius termini adeqđū tñ termi pcernētis actū mētis. sicut nō seq tur iste teriuz hō pmo significat hōiez. igit significat p^o hōiez vel asinū: deide ne^o istā pñāz: hoc eē hoc scis: tñ ē for. ergo hoc eē for. scis: qđ ex maiori de sensu pposito tñ minori de in eē nō seqf p de sensu pposito: siue arguat ad vno quertibili ad reliquū: siue ab inferiori ad suū sup^o: tñ hoc qđ terminus faciens cōpositionē imobiliat ppositionē pcedentes: sicut sequētes: vñ nō sequit hoc esse asinuz scis: tñ omnis asinus ē rudibilis. ergo hoc esse rudibile scis: nec sequitur hoc esse hoc scis: tñ hoc est homo. ergo hoc esse hominez scis: sed sem per debet argui cum minori de sensu cōposito vt in sequen ti sophismate ostenditur. igitur 7c.

¶ Secunda pars principalis.
Scitum ate est tibi dubium pbat. Tu scis hoc esse hoc: tñ dubitas hoc esse hoc. g. 7c. (tñ pono) qđ laps sit alonge quē ratiōe distātie dubitas esse for. isto pos to: tu scis hoc esse hoc: qđ hec ppositio scit ate hoc est hoc: tñ ipa sic adequate significat. g. 7c. S3 arguit qđ dubitas hoc esse hoc: qđ tu dubitas hoc esse for. tñ scis qđ hoc tñ for. quertū tur. g. tu dubitas hoc eē hoc (p3 pñā) ab vno cōuertibili ad reliquū cum termino concernēte actū mentis habēte hu iusmodi mediū est bonuz argumētū. anñs pbat pro minori: qđ sicut scis qđ hō tñ risibile quertunt. ita scis qđ hoc tñ for. de mñando for. quertunt. Itē si tu scis h eē hoc. g. hoc scis esse hoc (p3 pñā) qđ nō refert pponere tñ postponere pnomē de mñatuz (dūmō) nō fiat mutatio supponis in alio termino: sed pñs est falsuz: qđ si hoc scis esse hoc. g. hoc qđ credis esse hoc scis esse hoc. vel hoc qđ nō credis esse hoc scis esse hoc: non primum quia lapidem credis esse hoc: tñ nullum lapi dem scis esse hoc. nec etiam secundum. quia quocunqđ da to sequitur hoc non credis esse hoc. ergo hoc non scis esse hoc: quia credere est superi^o ad scire. ¶ Secundo. Tu scis hoc esse for. tñ dubitas hoc esse for. ergo 7c. (tñ pono) qđ heri vidisti sortez tñ scias istuz esse for. quem heri vidisti: scien do qđ neminem heri vidisti nisi sortē scias tñ hoc esse hoc: demonstrādo sortem stantem corā te: quem aliquāliter credas esse platonē: isto posito: tu scis hoc esse sortem: quia scis istum esse sortē: quem heri vidisti: tñ neminem heri vi disti nisi hunc. ergo scis hunc esse for. tñ dubitas hoc esse sor tez: quia credis cum formidine cum esse platonem: vt sup/ pono. ¶ Tercio. Hec ppositio: hoc est homo: est scita ate esse vera: vel scita ate eē falsa: tñ eadem est tibi dubia. ergo tñ cetera (tñ pono) qđ aliquid scias esse hominem: tñ nihil du bites esse hominez: tñ scias istam ppositionem hoc est ho mo significare precise iuxta compositionem suorum ter/ minorum: sciendo quid demonstratur per subiectū de quo sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: tñ nihil quod est homo credis esse nō hominē: tñ ecōtra. isto posito (tñ admissio) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: tñ nihil dubitas esse hominez: tñ scis quid demonstratur per subm istius hoc est hō: quo demonstrato sufficienter pñderas: an

fit hō: vel nō hō: et nihil qd est hō credas esse non hoīez: nec
 ē: g. B demonstratū scis esse hoīem: vel B demonstratum
 scis esse non hoīem: et tu scis istā: B est hō significare p̄cise
 iuxta cōpositionē suoz terminoz: g. ista est scita ate esse vā
 vel scita ate eē falsa. et q. ista sit tibi du^a arguit: q. aī casū
 fuit tibi dubia: et iaz est imptinens casui: g. rē. ¶ 4°. Pono
 q. a. et b. sint ppōnes scite ate: et c. sit ppō tibi du^a. nescias
 tū q. istaz sit tibi du^a. tūc arguit. aliq. istaz est scita ate: et q.
 libet istaz est tibi dubia: g. rē. (p̄ma pars p3) p. casum: et se
 cundā declaro: q. quacūq. istaz demonstrata dubitas an h
 sit tibi dubia: q. si scis q. B non est tibi dubiū: demonstrato
 .a: p. idē scis q. B non est tibi dubiū demonstrato. b: et scis q.
 vñū istoz ē tibi dubiū: g. tu scis q. c. ē tibi du^a qd ē casus.

In strariū

arguitur sic. sophsma est vna indefi
 nita affirmatiua resolubilis: cui⁹ vna
 resoluentiū ē vna icōpossibilis alteri qualicūq. resolua^r.
 g. sophsma ē impole. aīa at (p3) q. implicat p̄dictionē. B est
 scitum ate: et hoc est tibi dubium: sumendo ly scitū de pre
 senti et non de preterito.

Circa

mām p̄mī et secundi argumēti sit h. p̄. A sensu
 cōposito ad sensū diuisiū: et cū teris p̄cernenti
 bus actū mētis sepe fallit p̄na (p3) q. non segtur tu scis al
 terū istoz esse verū: g. alterz istoz scis esse verū: vtrūq. isto
 rū dubitas eē verū: g. dubitas vtrūq. istoz esse verū: de^m
 duob⁹ p̄dictoz tibi dubijs. ¶ Ex ista p̄ne segt: q. vtrūq.
 istoz credis esse verū: et tū non credis vtrūq. istoz eē verū
 (p3) supposito q. vtrūq. istoz rex sedet: nlls rex sedet: ha
 beat tres euidentias eq̄liter te mouentes: et p̄nter p̄cedit
 q. aliq. istoz scis esse: et tū non credis aliq. istoz esse: ym
 mo q. ista scis esse: et non scis ista esse. vt posito q. for. et plo
 sint alonge q. for. videas quē credas eē indiuisibile: plato
 nem vō nō videas: nec de aliq. p̄sideres q. d. for. isto posito
 B scis eē demonstrādo for. et B est aliq. istoz. g. aliq. istoz
 scis eē: non tū credis eē aliq. istoz esse: q. nō credis ista ef
 se. Si r. B scis eē demonstrādo for. et B ē ista eē demonstra
 do suas medietates: g. ista scis esse: nō tū scis ista eē: q. cre
 dis B qd vides eē indiuisibile. ¶ 2°. A sensu cōposito ad
 sensū diuisiū: et cū solo prono⁹ demo⁹ singularis nūeri
 in teris p̄cernentib⁹ actū mētis est bonū arg^m. nā bene seg
 tur B scis eē. g. scis B esse: et cū. hoc dubitas eē: g. dubitas B
 esse: et cū. hoc apparet tibi esse: g. apparet tibi q. hoc ē et cū:
 vñ dato q. antexps non sit: et credis tū illū esse p̄o q. hoc
 apparet tibi eē demādo aīxps. sic q. appet tibi hoc esse.
 Et si arguit sic: hoc apparet tibi eē. g. B est apparet tibi eē
 g. hoc est (negat p̄na) q. a. adiacente ad 2° adiacēs fallit
 arg^m cū terio distra⁹. mō ly appens ē terius distrahēs. Lō
 tra. p. hoc segtur q. hoc apparet tibi hō q. ē: q. appet tibi q.
 hoc ē hō q. est: negat p̄na: q. in hō cōpōnibus nō p̄uertitur
 sensus cōpositus cū sensu diō. vñ nō segtur apparet tibi q.
 hoc est asin⁹ qui est veniēs et hoc est: g. hoc apparet tibi as
 nus q. est veniēs. appet tibi q. hoc ē argentū qd ē hoc: et B
 est: g. hoc appet tibi argentū qd ē hoc: qm ex istis cōseqnti
 bus segt q. asin⁹ est veniēs et argentū est hoc: quoz nullū
 segtur ex istis aītib⁹. si g. nō valeant iste p̄ cū tali medio
 a for^m. sine isto me⁹ nō valerent. sic nec hoc vñ pōt in sēsu
 p̄o deteriat p̄pōnez relatiuā: et nō in sensu diuiso: i. B vñ
 apparet. ¶ 3°. Ex vna de sensu cōposito: et alia de inesse
 nō segtur alia de sensu cōposito (p3) q. non segt tu scis. a.
 eē verū: et oē. a. ē ista: rex sedet: g. tu scis ista rex sedet eē ve
 ram: nec segtur tu scis hāc dō esse esse verā: et ipsa ē. a: ergo
 tu scis. a. esse verū. (p̄m q. patuit) segtur tū ex illis p̄missis:
 hoc de sensu diuiso. a. scis eē verū. ¶ Ex ista p̄ne segtur. q.
 tu dubitas ista esse vera: et ista sunt. a. et tamen nec. a. du
 bitas esse verum: nec dubitas. a. esse verum (patet) posito
 q. a. sit vna propositio quam scias esse veram: et scias esse
 .a. sit tamen. a. propositio pla vera: et hoc sit tibi dubium:

etiam est concedendū q. tu dubitas for. c. et oīs for. ē iste
 hō: et tū non dubitas istum hoīem currere: p3: dato q. scias
 istum hominem currere: sit tamen iste homo omnis for. et
 lateat te: sic q. dubites for. currere. ¶ Quarta p̄. ex amba
 bus p̄missis de sensu cōposito sequitur sibi correspon
 dens de sensu cōposito. nam bene sequitur tu scis. a. esse
 verum: et scis q. omne. a. est ista rex sedet: ergo tu scis istam
 esse veram: tu credis hoc esse verum: et credis q. hoc est. a:
 ergo tu credis. a. esse verū: et etiam valeret cūz isto verbo
 scio: sed cum isto verbo dubito non valet talis consequen
 tia. dubitas hoc esse vñz et scis q. hoc est. a: g. tu dubitas. a.
 esse verū (dato) enim q. q̄libet istarū sit. a. deus est: et rex
 sedet: est antecedens verum: et consequens falsum. tamen
 bene sequitur cum tali minori tu scis q. tū hoc est. a: econ
 tra etiam non sequitur tu dubitas. a. esse verum: et scis q. B
 est. a: ergo tu dubitas hoc esse verum: dato. n. q. scias quā
 libet istarū esse. a. rex sedet: chymera est: et q. nihil sit. a.
 nisi vna illarū est antecedens verū et consequens falsū
 demonstrando istaz chymera est. Ubi tamen argueretur
 cum tali medio. tu scis quod tū hoc est. a: est consequētia
 bona. ¶ Intelligendum q. cum isto verbo volo tales mi
 nor non sufficeret: quia non sequitur tu vis percutere istūz
 et scis q. tantum iste est sacerdos: ergo tu vis percutere sa
 cerdotem: quia forte non vis percutere istum in eo q. ē sa
 cerdos: sed in eo q. est malus: vel tibi inutilis. tamen bene
 sequitur: q. sacerdotem vis percutere. econtra autē bene
 sequit: vt tu vis percutere sacerdotem: seu videre papam
 et scis q. tū iste est papa: vel sacerdos: ergo tu vis percutere
 re seu videre istum.

Ad primū

concedo q. tu scis hoc eē hoc: et nego q. tu dubites hoc eē hoc (et ad ar^m) tu du
 bitas hoc eē for. et scis q. hoc et for. p̄uertunt: g. tu dubitas B
 esse hoc: negat minor: tāq. repugnās casui: q. bñ segtur tu
 scis hoc esse B: et nō scis hoc eē for. g. nō scis q. hoc et for. con
 uertunt. Deīn p̄cedo istā p̄naz. tu scis hoc eē hoc: g. hoc scis
 eē hoc: et p̄nter p̄cedo q. hoc qd credis eē hoc scis eē hoc: et tē
 ad arg^m: lapidē scis vel credis eē hoc: et nllm lapidē scis eē
 hoc: g. rē. (negat p̄na) vñ si lapis ē alonge quē credas esse
 for. hoc est vā: hoc qd credis eē hoc scis esse hoc: demonstra
 do sp̄ illud qd tu vides: et p̄nter negat ista. nullū lapidē scis
 esse hoc: si at for. est alonge q. credit esse lapis: iterū p̄cedit
 eadem propō et p3 p̄nam non valere. ¶ Ad 2° p̄cedo q. tu
 dubitas hoc esse for. et tunc ad rōem tu scis istū eē for. quēz
 heri vidisti. et neiem heri vidisti nisi istū: g. tu scis hunc eē
 for. (negat p̄na) vt patuit in tertia p̄ne: s3 bene segtur cūz
 tali minori: et scis q. neiez heri vidisti nisi istū: s3 hoc nega
 tur tāq. repugnās. ¶ Ad 3°. dī q. non ē inconueniens vt
 supra ostēsus est: q. aliq. propō sciat esse vā ate: vel sciatur
 ate esse flā: et q. ista sit tibi dubia: ad arg^m tū cū p̄cluditur
 q. hoc demonstratū scis eē hoīem: vel hoc demāratū scis nō
 esse hoīem: negat p̄na: q. cū toto aīte stat q. illud demā
 tum cōsideres eē hoīem vel non hoīem: nō consid⁹ illud eē
 hoīem: nec considerādo illud non eē hoīez: sic est aliq. ppō
 quā credis eē verā: vel nō verā: et tū istā non credis eē ve
 ram: nec istā credis eē non veram. Et vbi oīa polia adhuc
 ponerent in aīte: non v3 rñderi ad istā: hoc ē hō: seu ad ali
 quaz istaz: hoc demāratū scis eē hoīem: hoc demonstratum
 scis non eē hoīem: nisi exp̄mat distincte specificē quid de
 mōstre^r p̄ sōm illi⁹: cōcedo. n. q. scio qd demāre^r p̄ sōm illi⁹
 non tāq. vñz: s3 tanq. seqns: et iō q̄lz istaz ppōnum manet
 intelligibilis mihi vsq. quo scias quid demāre^r p̄ nomē de
 monstratiū: q̄obzē nulla tal⁹ ē concedenda: neganda: du
 bitanda: vel distinguenda: nisi prius certificatio facta sit.
 ¶ Ad 4° admissio casu nego q. q̄libet istarū sit tibi dubia:
 et cūz dī quacūq. istarū demārata tu dubitas an dubites
 istam nē. vñde stat q. sciam. a. vel. b. propositionem: et nō

4°

Nobile

Ad p̄m
argu^mAd 2^oAd 3^oAd 4°

sciā me scire istaz: et dubitē. c. pponem: et non sciā nec dubi
tē me dubitare istam: qz forte non considerabo: s3 qz sciā vel
dubitē aliquam ppositionem: et dubitē me scire istaz: aut
dubitē me dubitare istam: hoc est impossibile: qm tunc du
bitare3 me scire sic esse: vel sic esse: qd est impossibile. Nā
si illud est possibile: ponatur ergo q tu dubites te scire an
techrismum esse: et arguitur sic. tu dubitas te scire antechri
stum eē: q. tu dubitas te scire an xpm eē: et consideras an scias
an xpm eē: p3 cūa: qz p3 p3 cūa eē eadē cū ante: et scda ē for
malr seqns: nemo. n. dubitat se scire nisi consideret. Tunc vl
tra. tu dubitas te scire an xpm eē: et consideras an scias an xpm
eē: q. tu scis an xpm eē (p3 cūa) qz ex opposito pnis cū mio
ri seqt oppositū maioris. Nam seqt tu non scis an xpm eē
et consideras an scies an xpm eē: q. pcipis te non scire an xpm
eē: et p3 cūa non dubitas te scire an xpm eē. Deinde arguit alia
ps cōditionalis. s. tu nō scis an xpm eē: ex eodē ante tu dubi
tas te scire an xpm eē: et consideras an scias an xpm eē: qz ex op
posito cū eadē pmissa seqtur oppositū alteri pmissa. seqt
. n. tu scis an xpm eē: et consideras an scias an xpm eē: q. pcipis te
scire an xpm eē: et p3 cūa tu non dubitas te scire an xpm eē.
Ecce quō ista ppo tu dubitas te scire an xpm eē: includit for
malr pditionē: et ita dico de his: tu dubitas te credere an
xpm eē. tu dubitas te dubitare an xpm eē. Ex p3. n. seqtur: q
tu credis an xpm eē: et nō credis an xpm eē: et ex z. q. tu du
bitas an xpm eē: et nō dubitas an xpm eē sp pcedēdo. vt
p3. Cōtra nō seqt B ē for. et cū sufficiēter an sit B for. q
tu scis B eē for. p idē non seqt tu dubitas hāc ppo3 et cōsi
deras sufficiēter an dubites eā: q. tu scis te dubitare eam: et
p3 nec ista cūa ē bona. tu scis an xpm eē et consideras suffi
ciēter an scias an xpm eē: q. tu scis te scire an xpm eē. Dī q
nō ē silitudo: qz i p3 cūa nō expmitur nisi mētis act⁹ rect⁹:
in alijs at actus reflexus. nam intelligere for. dicit actū re
ctum: sed intelligere se intelligere dicit actū reflexū rē.

¶ Prima pars principalis.

p^o arg^m

Enuncium sophia Sor. decipit ni
si ipe decipiat (et pono)
qz for. credat solūmō qz ipse decipit: et qz tu
es hō: tūc qro vtrū for. decipit vel nō: si for.
decipit et for. credit pise qz ipse decipitur: et
qz tu es hō. qz for. non decipit vel tu non es
hō: s3 tu es hō: qz for. nō decipit: vt breuiter

arguat sic. for. credit pise sic ē: qz non decipit. anis arguitur
for. credit pise qz ipse decipit: et qz tu es hō. ergo for. credit
pise. sic ē. Si dī qz for. non decipit: et for. credit pise qz ipse
decipit: et qz tu es hō: ergo ita ē qz for. decipit: et qz tu es hō:
qz for. decipit: et p3 cūa. si for. nō decipit: for. decipit qd cōuer
titur cū sop^o. ¶ 2°. Pono qz for. credat pise aliquē hoiez
decipi: et qz nlls hō nō for. decipiat. isto posito: qro si for. deci
piat vel non. si decipit et ipse credit pise qz alijs hō decipit.
qz nlls hō decipit: qz for. nō decipit. qd si cōcedit arguit sic.
for. non decipit: et ipse credit pise qz alijs hō decipit: qz ali
alijs hō decipit. s3 nlls hō nō for. decipit p casū: qz for. de
cipit: et p3 cūa for. decipit si ipse nō decipit: qd ē sophia. Idē
onidit ponēdo qz for. credat pise oēs hoiez decipi: et qz oīs
hō non for. decipiat. Si. n. in casu isto for. decipit et for. cre
dit pise oēm hoiez decipi. qz non oīs hō decipit: s3 oīs hō
non for. decipit p casū. ergo for. nō decipit: qd si cōcedit ar
guif sic: for. non decipit et ipse credit pise. qz oīs hō decipit.
ergo oīs hō decipit: et ipse ē hō. ipse decipit et p3 cūa for. de
cipit nisi ipse decipiat: qd ē sophia. ¶ 3°. for. decipiebat nisi
ipse decipiat: ergo rē. pbat anis ponēdo qz. c. fuit vna hora
p3erita: cui⁹ p3 istas fuit. a. et vltimū. b. p quā for. credidit
p3ine pise qz ipse fuit decept⁹ post. a. et qz erit deceptus an
. b. tūc qro vtrū for. p totā. c. horā fuit decept⁹: vel nō: si sic:
et tūc credidit pise. qz ipse fuit decept⁹ post. a. et qz erit dece
pt⁹ an. b. ergo p totā. c. horā fuit i qz ipse nō fuit decept⁹ p^o

. a. aut qz ipse nō erit decept⁹ an. b. et p3 cūa non p totā. c. ho
rā for. fuit decept⁹. qz si cōcedit arguitur sic. non p totā. c. ho
rā for. fuit decept⁹: et p totā. c. horā for. credidit pise qz ipse
fuit decept⁹ post. a. et erit decept⁹ an. b. ergo p totā. c. horā
fuit ita qz ipse fuit decept⁹ post. a. et erit decept⁹ an. b. s3 per
totā. c. horā credidit pise idē et eodē mō. ergo p totā. c. ho
rā for. fuit decept⁹: et p3 cūa si for. nō fuit decept⁹: iste fuit de
cept⁹: forte nō admittit casus: s3 p3 cūa an. c. horā: et cōti
nue post. c. horā potuit sic credidisse: ergo p totā. c. horā po
tuit sic credidisse: p3 cūa: et anis silit: qz nō seqtur pdictio: s3
solū qz for. fuit decept⁹. Itē i quol3 istati. c. hore ipse potuit
sic pise credere: cū ex ista nō seqt pdictio: ergo pise fuit ipz
sic pise credere p totā. c. horā rē. ¶ 4° for. excipit nisi ipe
excipiat: ergo p idē for. decipit nisi ipse decipiat. pbat
anis (et pono) qz oīs hō pter for. excipit. isto posito qro vtrū
for. excipitur vel non. si p3: qz oīs hō pter for. excipitur: ergo
for. non excipitur (p3 cūa) ab ex^o ad vna suaz expo^o. et a^o
ē casus. Si dī qz for. non excipitur. Contra. cuius3 excepti
ue ps extracapta excipitur: s3 for. ē ps extracapta: ergo for. ex
cipitur: et p3 cūa for. excipitur si ipse nō excipitur: Itē aliqd
excluditur qd nō excludit: ergo p idē aliqd excipitur qd nō
excipitur. pbat anis (et pono) qz ista tñ exclu^m ē exclu^m
sit oīs exclusiua: et qz nihil sit exclusiua nisi qd excluditur
p dictionē exclusiua. isto posito: qro vtrū p istā aliqd sit ex
clu^m vel inclusū: si exclu^m sit istd. a. et arguit sic. a. ē exclu^m.
ergo ab. a. remouetur pdictū istius exclusiue. q. a. nō ē ex
clu^m. si dī. q. a. ē inclu^m. q. de. a. dī pdictū i^o ex^o. et p3 cūa. a. ē
exclusū: et ita habeo q. a. ē exclusū. si ipsaz. a. nō ē exclusū.

In contrariis

arguit sic. for. decipit nisi ipse decipia
tur: ergo for. decipit si for. non deci
piatur (p3 cūa) ab vno cōuertibili ad reliquū conse
quens implicat contradictionē: ergo et anis. qd ē sophisma.

Circa

pdicta sit h^o p3. Sor. credit pise talē ppositio
nem for. decipitur: et scit qz talis significat solū3
qz for. decipitur: et tñ for. nō decipit (pbat) sit. a. ista. for.
decipit quā for. sciat significare pise deū esse: et. b. ista sibi
silit quā for. sciat significare pise for. decipi: credat tñ p3
et non scda3. Istō posito: for. nō decipitur: qz credit pise ve
rū: s3 qz ipse sciat talē for. decipitur significare pise for. d
cipi: declaratur qz for. scit. b. significare pise for. decipi: et
scit qz. b. ppo ē talis qlis est. a. ergo for. scit talē significare
pise qz for. decipitur. ¶ Ex ista p3ne seqtur: qz for. aliqli
ter credit: et pise talr plo credit: et tñ for. decipitur: et plo
non decipitur (et pono) qz for. aliquem hoiez credat cur
rere qz tñ non currat et plo ēt aliquē hoiez credat currere
qui de facto currat: et nihil aliud. isto posito arguitur sic. ho
minē currere for. credit: et pise hoiez currere plo credit:
ergo aliqli for. credit: et pise talr plo credit: et qz for. deci
piatur et non plato: sequitur ex casu. ¶ 2° p3. Sor. credit p
cise verū eē verū: et plo credit pise verū esse verū: et tñ
for. decipitur: et plo nō decipitur (p3) dato qz for. credat so
lūmodo istud vnū. dō est: eē istud vnū3. hō decipitur: et plo
credat solūmō istud verum: dō est: eē istud verū deus est.
¶ Ex ista p3ne seqtur qz ista cūa non valet for. credit p
se qz alijs hō decipitur: et aliquē hoiez decipi est verū: er
go for. credit pise verū: sic nō seqtur tu credis pise aliquē
hoiez currere: et aliquē hoiez currere est verū: ergo tu cre
dis pise verū: posito. n. qz for. currere et platone sedente tu
credas pise plonē currere: est anis verū et cūa falsū. ¶ 3° p3.
ipole est for. credere pise plonē decipi: et plonē credere p
cise for. non decipi (pbat) qz si est pise ponatur in eē: et qz
ro vtrū for. decipiat vel nō. si for. decipitur: et ipse credit
pise plonē decipi: ergo plo non decipit: tūc sic plo nō deci
pit: et ipse credit pise qz for. nō decipit: ergo for. nō deci
pit: qd ē oppo^m ccessi. si dī i p3. qz for. nō decipit: et ipse credit
pise qz plo decipit. qz plo decipit. tūc sic plo dī: et ipse credit

Lunus soph^a Sor. dic^r verum si sor. p^a.arg^m
dic^r flm (pono) q^d sor. sit ois
sor. ⁊ dicat hac solūmō sor. dic^r falsū. sic p^aci
se significatē q^d sit. a. isto posito q^dro vtz sor.
dic^r vez: vel flz. si vez: ⁊ non dic^r nisi q^d sor.
dic^r falsū. g^o vez^r ē q^d sor. dicit flm. g^o sor. dic^r
falsū: q^d si cedit arguit. sor. dicit falsū: ⁊ nō
dic^r flm: g^o falsū ē sor. dicere falsū: g^o sor. nō di
aliq^s ppōez. g^o sor. dicit vez: ⁊ p^a nō a p^a ad vl
flz sor. dicit vez: q^d ē sobbisma. ¶ Itē q^dro
ū vel falsū. si vez^r ⁊ a. significat p^acise sor. dice
p^a sor dicit falsū ⁊ non dic^r nisi. a. g^o. a. ē falsuz q^d
i^a. a. ē falsū: sz. a. significat p^acise sor. dicere fal
ē sor. dicere falsū: g^o sor. non dic^r falsū: sz sor. nō
falsū. Confirmat. nā falsū d^r a sor. g^o sor. dicit
papa^a ad suā actiūā: aⁿs ē verū: ergo ⁊ nō: sz
uertibile cū. a. g^o. a. ē vez: q^d aⁿs sit verum ar
dem^rando: a. ⁊ b^a ē falsū: g^o falsū d^r a sor. (p^a
tionē: aⁿs ē vez: g^o ⁊ nō pōt ēt argui. a. eē ve
ū dⁱcto^o ē falsū. si nlls sor. dicit falsū: ⁊ b^a cō
it flz. q^d falsificat se. ¶ 2° sint duo sor. ⁊ nō plu
cat vnā talē: sor. dic^r falsū: ⁊ nullā aliā: quē sic
t. isto posito. q^dro vtrū sor. dic^r verū vel falsū:
dicit nisi q^d sor. dicit falsum: ergo sor. dicit fal
maior rō de vno q^d de alio: ergo qlz sor. dicit
ditur: arguit sic. qlz sor. dic^r falsū: sz nlls sor. di
dic^r flm: g^o flz ē q^d sor. dic^r falsū: g^o sor. nō dic^r flm
nem. g^o sor. dic^r vez: igit^r tē. Itē pono q^d sor. sit

ois for. et dicat istam: plato dicit falsum: et nullā aliam: que sic precise significet: plo vo sit ois plo: et dicat istā for. dicit falsū. et nullāz aliā: q sic precise significet: isto posito: arguit vt. s. Si .n. for. dicit vey: et non dicit nisi q plo dicit falsū: g verū est q plato dicit falsū: s non est maior ratio de vno q de alio: g for. dicit falsū: qd si concedit arguit: for. dicit falsum: et non dicit nisi q plato dicit falsum: g falsū est platonem dicere falsum. tunc sic: plato non dicit falsum: g per idem nec for.

3^m arg. (p3 pna) vel de cā diuersitatis. ¶ 3°. Sit for. ois for. et dicat hāc: et nullā aliā: plo dicit falsū: q sic precise significet. plato vo sit ois plato: et dicat hāc et nullā aliā: for. nō dicit falsū: q sic precise significet. isto posito. qro vtrū for. dicit verū vel falsū: si vey: et nō dicit nisi q plato dicit falsū: g verū ē platonē dicere falsū: tūc sic: plato dicit falsū: et nō dicit nisi q for. non dicit falsū: g falsū ē for. nō dicere falsū: et p pns for. nō dicit falsū: q si cōcedit: for. dicit falsū: et nō dicit nisi q plato dicit falsū: igit plato nō dicit falsū: et plato dicit ppōez. g plo dicit vey: s plo solūmō dicit q for. nō dicit falsū: g verū ē dicere for. nō dicere falsū: et for. dicit ppōez istā: g for. dicit verū: qd erat pbādū. ¶ 4°. Sit for. ois for. et dicat hāc et nullā aliā: nō ē ita sic for. dicit: q sic precise significet. plato ē dicat so^m pns sic significatē precise. isto posito: qro nūqd ita ē sic for. dicit vel nō ita ē sicut for. dicit: et plo dicit solūmō q nō ē ita sic for. dicit: g nō ita ē sic plato dicit: s for. dicit ois sic plato dicit: g nō ē ita sic for. dicit: qd si cōcedit arguit sic: nō ē ita sic for. dicit: et plato dicit solūmō q nō ē ita sic for. dicit: g ita ē sic plato dicit: s for. dicit ois sic plato: g ita ē sic for. dicit. Et affirmat: si nō ē ita sicut for. dicit: igit verū ē q nō ē ita sicut for. dicit. (t3 pna) qz seqt vlr: tu nō curris. g verū ē q tu nō curris: tūc sic. verū ē q nō est ita sic for. dicit: et for. dicit sic: g for. dicit sic verum est esse: et per pns ita est sicut for. dicit.

Ad oppositum

arguit sic. sophisma ē vna cōditionalis affirm^a dnoiatā alysi: cuius ddictio^m pntis stat cū ante qz h stat fil: for. dicit flz: et for. non dicit verum: ergo sophisma est falsum.

p^o 3

Circa

pdca sit h p^o 3. De insolubile cathegoricū significat adeqte iux ppōez suoz terioz. ita q ista ois ppō ē falsa significat adeqte oēs ppōez eē falsā: et ipsa: h ē flz seu ipsa dmrata significat adeqte hoc eē flm: pbat: nā h dria^m. ois ppō ē falsa. nulla ppō ē flā: s3 z^a significat adeqte nullā ppōnē eē falsā: g p^a significat adeqte oēs ppōez eē falsā. Itē h dicit hoc ē falsū: hoc nō ē flz: vt colligit d mēte Ari. p pyherminias: s3 ista: h^o nō ē flm significat adeqte h nō eē falsū: g h ē falsū significat adeqte hoc eē falsū: et i di

p^m cor^m

cat de ill: for. dicit falsū for. nō dicit vuz. ¶ Ex ista p^{ne} seqt p^o q insolubile cathegoricū nō significat copulatiue: nec duob^o modis. s. adeqte: qz z^a significatū: aut ē notū: aut ignotū: si ignotū: g insolubile nō ē cōcedēdū: negādū: nec dubitandū. si notū: sit i q h: h ē falsū significat adeqte h eē falsū: et h eē vey: vt cōiter dī rōe reflexiōis: et seqt q insolubile istud est impossibile simplr qz suū adeqtrū significatū ē ipole simplr: s3 tle insolubile ē cōcedēdū s3 cōez opionē: g ipole simplr est cōcedēdū qd ē flz. Itē h mral nāl^r significās h ppō ē flā nō significat iā copulatiue: nec duob^o modis: g nec sic significaret si eēt ois ppō (p3 pna) qz ppō nāl^r significās nō pōt variare modū significādi: sic nec p^t absolui asua significatiōe. ¶ 2°. seqt q nō iplicat ddictōez insolubile significare precise: vt teri p^tedūt: qz nō iplicat ddictōez: istā: h ē vuz significare precise hoc eē verū: aut istā: h nō ē flm significare precise h nō eē falsū: seipā dmrata g. p idē nō iplicat dditionē istā: hoc ē falsū seipā dmrata significare precise hoc eē falsū. deinde nō iplicat ddictōez. has duas: falsū ē: chy^a ē: eē oēs ppōnes et significare precise vt teri p^tedūt: g p idē mō nō iplicat ddictōez istā falsū ē eē oēs ppōem: significare precise falsū eē: vel seqt q aliq ppō mētal^s p solā desitionē alteri^o i ci pit eē nō ppō: aut variat modū significādi et significatū ade

2^m cor^m

qtrū qd ē dissonū. ¶ 3° seqt q aliq ppō ē falsa: cui^o adeqtrū

3^m cor^m

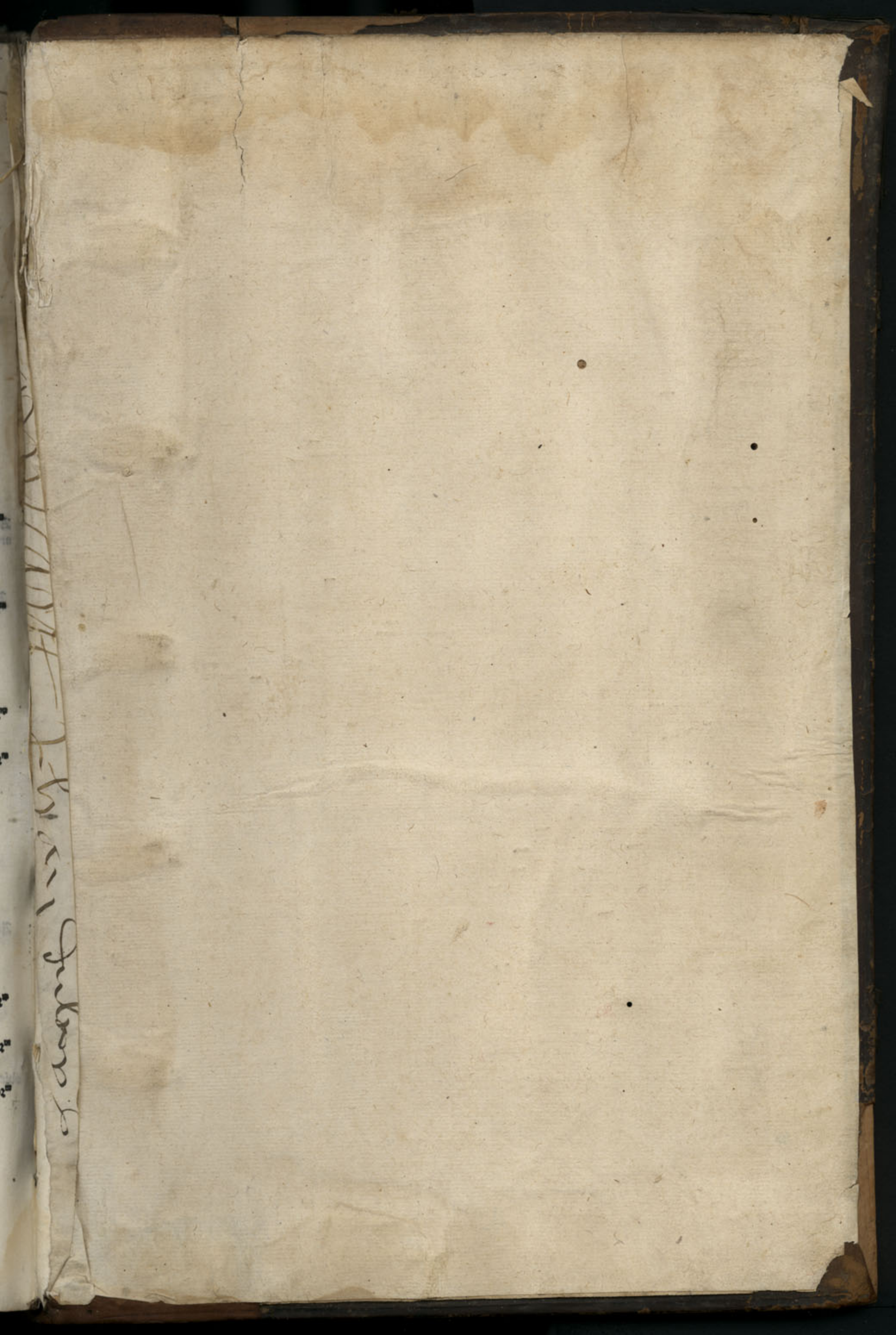
significatū ē vey: p3: qz hec ē falsa: h ē flz: ex quo falsificat se: et suū adeqtrū significatū ē vey. s. hoc ē falsū. Nec ē dca alibi: qz ibi loquit^r sū de ppōe cui^o nō ē suū significatū: et cui^o vitas vel falsitas nō dpedet ex sola ppōe terioz: s3 ex vitate vel flitate sui significati qtr nō ē i pposito. Propō g ē flā si suū adeqtrū significatū ē flm: aut si asserit se ipaz eē falsā: et ppō ē vā si suū adeqtrū significatū ē verū: et nō asserit se ipsā eē falsā: aut asserit se ipsā eē vāz ime^m sic ista: h ē verū se ipso dmrato. Et nōter dico ime^m: qz hec ois ppō ē vā asserit se eē vāz: et tū nō ē vā. ¶ 4° seqt q z^o. ddictio^m in 4. cor^m ter se ddictōia sūt duo flā. nā hec ē falsa. hoc ē falsū se dmostrata: qz falsificat se: et hec ē flā. hoc nō ē flz pōzi dmrata: qz suū adeqtrū significatū ē falsū. Cōsist^r dī q aliq duo subcōtraria i casu sūt fil^r falsa. s. aliq ppō negatiua ē vā: et aliq ppō negatiua nō ē vā: dato q iste sint oēs ppōes. Et si arguit p id: duo dria vel ddictio^m eē z^o vā: negat pna: cū nō sit repibile i aliq mā. ¶ 2° p. aliq iter se ddictūt qz vuz ē ipole et z^o reliquū rrigens (p3 d istis) hoc ē ipole: hoc nō ē ipole: et tūe dmrando p^m q sit. a. nā qro vtrū. a. sit pole vl^r ipole. si ipole hēo intentū. si pole: g suū adeqtrū significatū ē pole. qz suū adeqtrū significatū ē hoc eē ipole: g p^o ē h^o esse pole: tūc sic: pole ē h^o eē ipole: s3 nō alr significat. a. qz tūc significaret: qz suppono. q. a. nā significat. g. a. ē ppō ipolis. q. at suū ddictio sit pti^o arguit. nā pole ē h^o eē ipole: vt3: et pole ē h^o nō eē ipolibile. qz pole ē h^o nō eē ipole. qz pole ē h^o nō eē: et ista ppō sic adeqte significat et nō ē ppō insolubilis: g ē pti^o. ¶ Ex i^o p^{ne} seqt p q aliq qz neciū ddict ipolibile: p3 i casu isto: s3 alr arguit ponēdo q. a. sit i^o hoc nō neciū: et b. i^o. h^o ē neciū sp de mōstrādo. a. isto posito. b. ē ipole pp iplicationē ddictōis: asserit. n. a. eē neciū: s3. a. eē neciū iplicat ddictōez: ex q asserit se nō eē neciū. arguit g sic. a. nō ē neciū pp iplicatōe ddictōnis. et a. ddict. b. ipoli. g aliq qz neciū ddict ipoli. ¶ 2°. seqtur q duaz ppōnū qz vna ē necia et alia rrigēs. qz ddict ipoli ppōi: et pono: q. c. sit ista. h^o nō est neciū d^o. a. et seqt q c. ē neciū: qz significatū adeqtrū ei^o ē neciū: et ip3. c. non ē insolubile: nec asserēs se nō eē neciū. a. vo nō ē neciū: vt deductū ē: nec ē ipole. qz ipm est vuz: g est rrigēs: tūc arguit sic. a. est: et rrigens. c. est neciū. s3 qz istoz ddict. b. ipoli: g r. ¶ 3° seqt q aliq ppō est rrigens. cui^o adeqtrū significatū ē neciū: p3 de. a. tū si alicui^o ppōnis significatū adeqtrū est neciū: et i^o ppō nō asserat se nō eē necia i^o eēt necia: iō. c. est neciū: nō obstat q. a. sit rrigens cū q puerit. ¶ 4° seqt q aliq ppō ē necia cui^o adeqtrū significatū est rrigens pbat h est vā: h^o est vey se ipsa dmrata: et ista est falsa: h^o ē f^m de mōstrata se ipsa: et i^o est ipolis hoc est ipole dmrata seipsa: g p idē h ē necia. hoc ē neciū dmrata seipsa. tū suū adeqtrū significatū ē rrigens: qz hoc ē neciū: et pole est q nō sit neciū: ex quo: i^o ppō pōt nō esse: nec talia sūt iconueniētia vbi ppō ē vā vel falsa ex sola ppōe terioz. nō dicat q ali qua ppō est necia cui^o ddictio^m est rrigēs: p3 de ppōne dca cui^o ddictio^m ē h nō est neciū cui^o i^o sit falsa et potuit esse vā sic significādo. ex q suū ddictio^m p^t nō eē. ¶ 3° p. Aliq pna ē bona formalis scita precise esse talis significās iux ppōez suoz terioz cui^o aūs ē scitū ate: et pns nō est scitū ate: p3 de i^o. hoc nō ē scitū ate: g h^o ē nescitū ate dmrando pns p vtrūqz h^o: scis. n. b. q ddictio^m pntis formal^r repntat anti: g scis istā pna ē fōmalē: et q a^o sit scitū ate: et pns nescitū ate: p3: qz bñ scis q pns repugnat sciri ate: ex q asserit se nesciri ate. ¶ Ex ista p^{ne} seqt p. q aliq pna ē bona et formalis significās precise iuxta cōpōez suaz ptiū: cui^o aūs ē verū: et pns f^m: p3 de ista hoc ē f^m. ergo hoc ē flz p vtrūqz hoc dmrando pns. ¶ 2° seqt q aliq est pna bona: et formalis significās precise iux cōpōez suaz ptiū. cui^o aūs est pole et pns ipole: p3 de i^o. hoc ē ipole: igit hoc est ipole dmrando pns p vtrūqz hoc. ¶ 3° seqt q aliq pna ē bōa: et formal^r significās precise iux ppōem suaz ptiū: cui^o aūs ē neciū et pns rrigēs: p3 d i^o. h^o nō ē neciū g h^o est neciū: et tūe dmrando pns p vtrūqz dmratiū.

p. cor^m

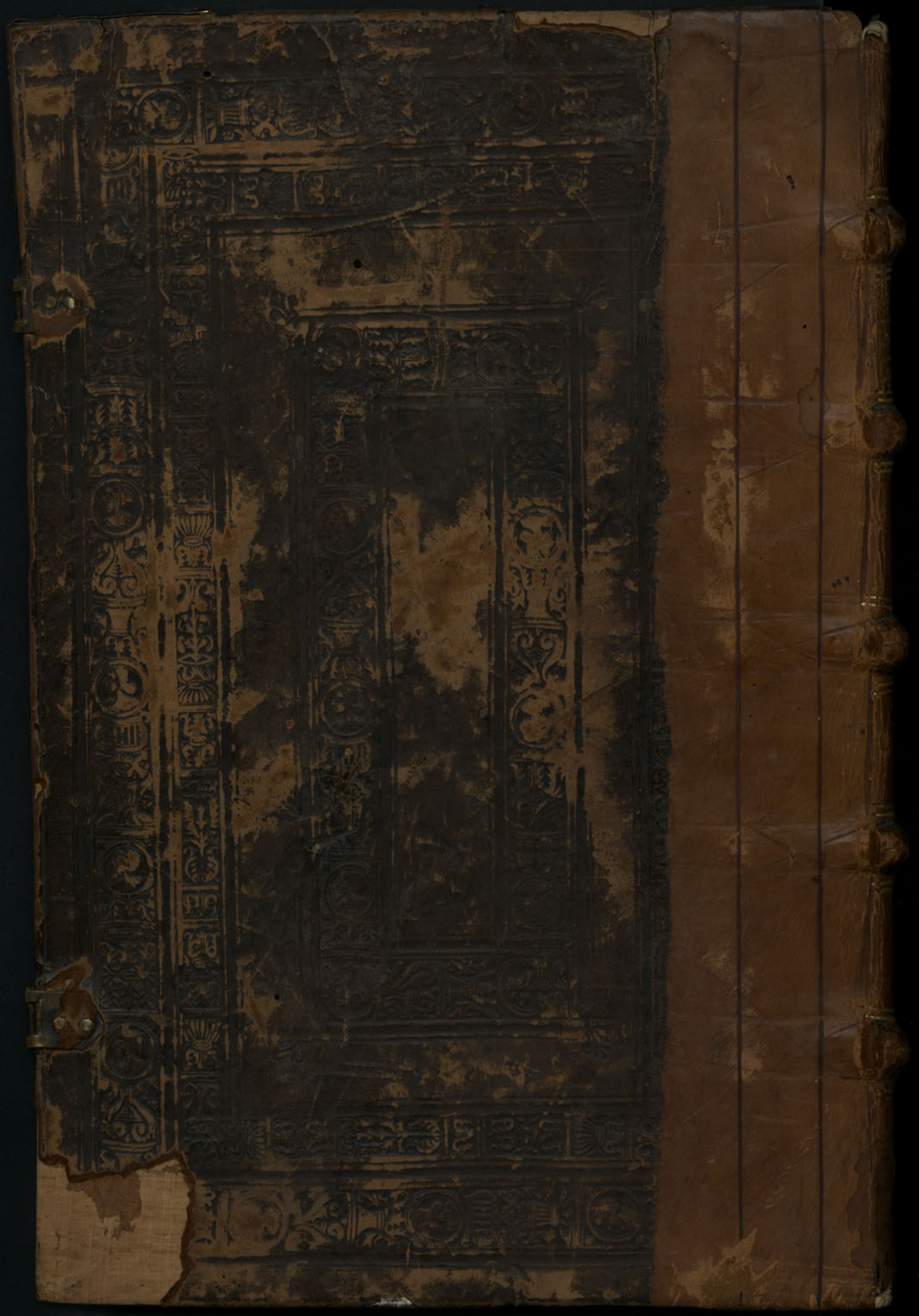
2. cor^m

3. cor^m

of August 1881

PAVLI
VENETI
LOGICA

Biblioteca
Gab.
Est.
Tab.
N.º

R

46

8